THE EARTHEN FORTRESS



سەرھـــاتىت خانەوادەيەكىت مۆرىسكـىت لە ئەندەلووس

بەحمەد عەندۇللەتتې بۇوستىنى



قەلاى خۆلىن سەرھاتى خانەوادەيەكى مۆرىسكى



دەزگاي فام

بۆ چاپ و بلاوكردنەوە

f 🕝 💅 🚥 🌲 FAMpublication

بەرپوەبەرى گشتى: سەنگەر زرارى

عنوان الرواية حصن التراب

تأليف: أحمد عبداللطيف

الناشر: دار العين للنشر. ط ١. الاسكندرية ٢٠١٧ ISBN: 9789774904295

مافی چاپ و بلاوکردنهومی ب**و دهزگای فام** پاریزراوه.

چاپی یه کهم - ۲۰۲۶

قەلاي خۇلىن

سەرھاتى خانەوادەيەكى مۆرىسكى

نووسينى

تهجمهد عهبدوللهتيف

له عەرەبىيەوە

سهباح ئيسماعيل

بابهت: رؤمان

ينوانه

0.17 * ٢١ سم (٢٥٦) لايهره

ISBN: 978-9922-709-04-8

له بهرینوهبهرایه تبی گشتی کتببخانه گشتیه کان/ همرینمی کوردستان، ژماره سپاردنی (۱۵۹)ی سالی ۲۰۲۳ی پین دراوه.

قەلاى خۆلىن

سەرھاتى خانەوادەيەكى مۆرىسكى

نووسينى: ئەحمەد عەبدوللەتىف

> وەرگێړانى: سەباح ئىسماعىل

سوپاس و پیزانین

* سوپاسی ماموستا "به هار موفتی" ده کهم، دوای نهوه ی له به ده ستهیّنانی روّمانه که ته واو نائومیّد بووم، نهم به خه مخورییه وه له سوّراخکردنی نه وه ستا، تاکوو بوّی پهیدا کردم، منه تبارم.

<u>پێشەكى</u>

یه کیک له و ژانرانه ی روّمان له م روّژ گاره دا زوّر بایه خی پی ده دات، روّمانی خهیالی میژوویییه، روّمانی عهره بی هم ده ساله ی دواییدا دهیان روّمانی خهیالی میژوویی بهرهه میناوه. نهم روّمانه ش چه شنی روّمانی "ماله نه نده لووسییه که "ی واسینی نه و سینی اسیینه ی غهرناته "ی ره زوا عاشوور، "موّریسکییه که "ی حه سه ن نورید، "له ژیر دارهه ناره که دا"ی تاریق عهلی و "دوا موّریسکی" ی سوبحی مووسا، هه موویان قسه له سه رناسنامه و سه رهاتی نه و خه لکه په راویز خراو و ناسایییانه ده که ن کتیبه کانی میژوو پشتگویی خستوون. هه لبه ت مه به به رومانکردنی میژووه نه وه یه، بو قوولکردنه وه یه هستمان به رامبه روز راژیدیاکه، ده بیت به نا بو نه ده به ین.

ئهم رۆمانه باسی ئهو موسولمانانه دهکات که دوای لهدهستدانی دهسهلاتی ئیسلامی له ئهندهلووس، لهژیر دهسهلاتی کرستیاناندا مانهوه و ناچاری گۆرینی ئایینیان کردن، پییان ده گوتن مۆریسکی.

لیّره دا روّماننووس وه ک ئهزموونگه ریّک له ریّگه ی خهیالی میژوویییه وه باسی خانه واده یه ک ده کات "محهمه د دی موّلینا"، به پهنابر دن بوّ دهستنووس و نامه و دیکومیّنت و راپوّرتی نهیّنیی

دادگه کانی بشکنینی ئهو کاته، رازی بتر له دوو سهده و نیوی ئەو بنەمالەيەمان بۆ دەگىرىتەوە. باپىريان وەسيەت بۆ رۆلەكانى ده کات پشتاویشت میژووی ئهو بهههشته ونبووهیان بنووسنهوه و وهریبگیرن و ریککی بخهن و له ژیرزهمین و تونیل و کونوکهلهبهری مالهکانیاندا بیانشارنهوه، چونکه یادگه ویرانهیه و نووسینیش نۆژەنکردنەوه. لەو نێوەدا گێړەرەوەکان مێژووى مۆرىسكىيانمان بۆ دەگېرنەوە، ھەر لە ھاتنە ناوەوەي كاسۆلىكان بۆ شارى كوينكا و سەياندنى ئايينى كرستيانى و زمان و جلى ئيسياني بهسهر رامكراواندا. ويراى ئهمانهش ئهوى مايهى سهيره به خهیال و خهونی گهرانهوهیان بۆ زیّدی خوّیان، کلیلی مال و نهخشه کانیان ههانگر تبوون و زمانی رهسهنی خوشیان پاراستبوو و له ژیر هوه ههر لهسهر ئاینه کهی خویان مابوون، که چی ئینجاش ئەوانى بوون بە كرستيان بۆ ئەوەي خاكى خۆيان جى نەھىلن، جیّگهی گومان بوون و کهوتنه ژیر لیپرسینهومی دادگهکانی پشکنین و ناچاری کۆچپنکردن هاتن، یاخود ئەشکەنجەدران و له ملان درا.

هدنبه تهم ره فتارانه به شیره یه که شیوه کان جوریک له تو نه همیندنه وه یان نه خو گر تووه، چونکه نه و ده می نه نده لووس به ده ستی عهره به وه بوو، فه رمان ره وایانی موسولمان هه رگیز فریشته نه بوون. به دریزایی کات دوای رینماییه کانی پیکه وه ژیان نه که و توون، مه به ستیشیان پیره و کردنی به هاکانی نایین و بلاو کردنه وه ی نه بووه. له کو تاییدا نامانجیان ده سه لات و ده ستبه سه رداگرتن، به دیهینانی گهوره ترین بری تالانی، فه رمان ره و ده سه لات بووه. بو یه رووخان، یان ده سه لات دو فه رمان ره و نه و به اسایانی کاسولیک به هیز بوون، به لکوو

لهبهر ئهوهبوو لاوازی دزهی کردبووه ههموو کونجوکهلهبهریکی دهولهتی ئیسلامییهوه. وهك ههموو جاریتك ئهوی باجهکهی دایهوه خهلکه فهلاکه تبار و شهکهت و چهوساوه و نهداره که بوون.

وەرگتىر

بەر لە خويتدنەوە

ئهم رۆمانه ههندیك ئاماژه ی لینکی موزیك و فیلمی دیکومینتاریی تیدایه (که لهم کتیبهدا دهزگای فام کردوونی به کیو ئار کود)، ناکریت بی ئهوه ی پهنایان بو ببریت روّمانه که بخوینریته و و دوّخه که وینا بکریت، ئهمانه بهشیکی دانهبراون له گهمه ی گیرانه و که.

نووسەر

سىٰ ئافرەتى ناسكۆلەي عەرەب

چوون سێو له "جهييان"

بچنن

بينييان لني كراونه تهوه:

ئايشنى و فاتيمه و مەريەم

گوتم خاتوونینه،

ئەي ئەوانەي ژيانتان دزيم

ئێوه کێن؟

ئيمه كرستيانين كاتى خزى موسولمان بووين

له "جهيان":

ئايشني و فاتيمه و مهريهم

(لۆركا، گۇرانىيە مىللىيەكان)

باوکم تیبینی ئهوه ی کرد ههندینك له گهلای دره خته كان دهوه رن. بینی له گهلایه ك نزیك ده بیته وه و ده یخویتیته وه. گهلاکه ی هینده ی ده ستی ده بوو، ته واو زه رد هه لگه پابوو. زوّر پایزیی بوو. بینی ناوی له نیوان چنراوه کانیدا هه لکو لرابوو. له خه و دا باوکم ده رکی به ناماژه که کرد. سه رله به یانیش به ده نگیك له شویتیکی تره وه ده هات، پنی پاگهیاندم گهلاکه ی له دره ختی ژیان هه لوه ری. به شیوه یه که پنی پاگهیاندم چون مه به ستی زه لامیکی تر بینی پاگهیاندم چون مه به به ستی ده بینی پاگهیاندم پون مه به به بینی پاگهیاندم پون مه به به بینی پاگهیاند و پنی با بینی پاگهیاند و بینی با بینی پاگهیاند و پنی با بینی با بینی با بینی با بینی با بینی به شیوه به به به به به به به بینی با با بینی با بینی با بینی با با بینی با بینی با با بینی با بینی

باوکم له مهرگ نهده ترسا. مهرگ به قسه ی باوکم، ته نیا گواستنه وه په دیانیکه وه بر ژیانیک. ده ستهه لگرتنه له به سه رچوو بو بردنه وه ی ههمیشه یی. مهرگ، به پنی قسه کانی باوکم، ده رکه و تنی شار اوه کان و دامالینی راستیه کانه. باوکم له به رامبه ردا سلی له ژیان ده کرده وه.

ژیان، بهپنی قسه کانی باوکم، زنجیره یه کی بنکوتایییه له مه ته آن و داو. ژیان به قسه ی باوکم، ته نیا بارستایییه کی که په مایه ی نیگه رانییه پتر له دلنیایی.

باوکم له ژیاندا وهکوو بنچکه گیایهکی بیابانی ههستی به

خوی ده کرد. گیایه که په گهوه هه لیانکیشا، تاکوو له خاکیکدا بیچینن خاکی خوی نهبوو. گیایه که سوور بوون لهسهر ئهوه یه مهرجه کانی گله نوییه که بژی، بی ئهوه ی ده رک به وه بکهن ئاو ویرای زوروزه به ندییه کهی ده پرژیته جیگهیه که شوینی ئهو نییه. ده پرژیته نامانجی که وه نییه.

له دوا گه پانه كانمان به شاردا، باو كم چۆن نيگاى ده كردم به و ئاوايه له دره خته كانى ده پروانى. به بيده نگى مالئاوايى لى ده كردن وه ك ئه وه ى مالئاوايى له من بكات. به ههستى خهمبارييه وه خودا حافيزيى له هه تيويى پيشوه خته يان و بيكه سيى من ده كرد. باو كم هه نگاوه كانى سست و له سه رخۆ بوون، خۆى دابووه سه رگۆچانه كه يدا، ئاى له و سهمه ره يه، سالانى دريزى له له نگيى كورت ده كردنه وه. به شيوه يه كى پۆمانسى وه لامى پرسياره كه مى هه مبه رغه ريبكه و تنه كهى ده داوه. له گۆرستانه كانيش، شويتنى جيليريى جهسته و خالى ده رچوونى پرقح، باو كم داواى كاغه زه كۆن و پۆژنامه ى لى كردم. واى پرسياردم چون ئاخيرييه كهى له باريك پرزگارى بووبيت پرسياردم چون ئاخيرييه كهى له باريك پرزگارى بووبيت سروشت دايبيت به سه ريدا. سروشت يان مرقف، ياخود سروشتى مرقف، له نيوان خوشيى قوتاربوون له پابه ندبون و به زه يه يه داده ون.

له چل روزی دواییدا، ههر به راستی باوکم ژیانی جی هیشت. له نیوان ژیان و ژیانه کهی دیکهدا بوو. باوکم به جهسته له گه لمدا بوو، به لام روزحی فریبوو. به چاوانی پر له فرمیسکهوه قسانی له گه للدا ده کردم. به دوو چاوی به قوولدا چووهوه میژوویه کی ده گیراوه پیشتر نهمده زانی. یاخود ده مزانی و نهمده زانی. میژوویه ک چاوه روانی بووم وه ک نهوه ی ئینتیمای بو

من نهبیّت، وه که نهوه ی ئینتیمای بر من ههبیّت. به شیّوه یه ک لیی ده دوری ده چون ته ماشای مرّریکی خر بکهم به دهوری ناوکمهوه یه. وه ک یه کیک مولک و مالی ههبیّت، به لام ئازادیی سه وداکردنی نهبیّت. چهشنی پاشایه ک فهرمانره وایی به دهسته و نهبیّت. مرّریکی که سک ناسنامه کهی هه لگر تووم، وه ک نهوه ی تریاکی دژه ژاری و نبوون بیّت. چون و نبوون بیّت دژی ژاری ناسنامه.

بۆ يەكەمىن جار باوكىم پىر ھاتە بەر چاو. چووبووە تەمەنەوە. بۆ يەكەمىن جار باوكىم بە حىكىمەتى ئىلاھى، حىكىمەتىك ژيانىك كورت دەكاتەوە ھىشتا نەژياوم. حىكىمەتىك مىزوويەكى پىن دەگىرىتەوە مىزووى منە. مىزوويەك چۆن جىنەكانى باوكانىمان بۆ ماوەتەوە، ئاوا بۆ منىش مايەوە. چۆن خەونىكى راگوزەر ژيانىمان دەگۆرىت؟ لەچ خالىك لە بانتايىدا رۆح لە غەيب رادەمىنىت؟ چۆن لە نىزوان شەوىك و سەرلەبەيانىيەكدا بىر دەبىن؟ ئايا لە كۆتايىدا بىرىى باوكىم بەرئەنجامى مانەوەيە لە جىنىگەى گواستنەوەم لە دووريانىكدا؟ جىما نىگەرانىي گواستنەوە لە خاكىكەو، بۆ خاكىك، لە جىھانىكەو، بۆ جىھانىك، پىرىى بەرھەم ھىناوە؟ ياخۆ باوكىم بە جاوى خۆى جىھانەكە، ترى بىنى و لەو جىھانەى دىدا چاوى خۆى جىھانەكە، ترى بىنى و لەو جىھانەى دىدا تەرىدىن سەريان سېي دەكرد و ئاوەزيان دەبرد؟

له حهفتا و پینج سالیدا، باوکم له ژبان دهرده چوو تاکوو جهسته ی له خاکدا سهقامگیر ببیت. ون دهبوو بن ئهوه ی رؤحی لهوی ئارام بیت، له جیهانیکدا هیچی له باره وه نازانم. له بیست و پینج سالیدا ده چوومه ژبانیکه وه باوکم به و پهری هزشیاریه وه ته له کانی دایه ده ستمه وه. تاکوو به و پهری و یستی خومه وه به نیو

ئهم ههموو چالانهدا برۆم و به دوو پێی شۆڕەوەبوو به لێواری ههڵدێرێکهوه دەڕوانێته سەر عەدەم، دانیشم.

چهندیتك ههنگاویتك له ژیان بچوومایه ته پیشی، باوكم دوو ههنگاو لیمی دوور ده کهوتهوه. چهندیتك گهنجتر ببوومایا ئهو پیرتر دهبوو. چون ژیان لهوپه پی بینگهردییدا شویتیتك بیت جیگهی دوو کهسی تیدا نهبیتهوه. ژیانی من به مهرگی ئهو نهبیت ناچیته سهر و پیگهیشتنم تهنیا به مهرگی ئهو دهبیت.

له کاغهزه کانی ئیبراهیمی کوړی میگیل دی مؤلینا ته توان/ ۱۹۷۹

(1)

له خانوویه کی یه ک نه نه نهی قوردا ده ژیاین، سهره وه تاقه ژووریکی لی بوو. له به رده م ژووره که دا بانیکی فره وان و شانه یه کی هه نگی لی بوو. شانه یه ک باو کم چه شنی خانووه که له باییرمه وه بی مابووه وه ه دواییدا بی من ده میننه وه. شانه یه ک نه یده زانی داختی ده یپاریزم یان نا. خانوویه کمان له ژیاندا هه بوو له گه ل حه وت دار خورما. با پیرانم هیچیانم نه بینی، مه گه ر له و نیگارانه ی به ده ست نه خشینر ابوون.

نهۆمی ژیرهوه له سی ژوور و دالانیک پیک هاتبوو، له گه ل ئاودهستیک به حال جیمی که سیکی لی دهبووه وه دابنیشیت، ههروه ها میزیک باپیرم له هیچهوه خولقاندی. له ژیر پهیژه کهی ده چووه وه سهربانی، باوکم تهنووریکیشی بو نانکردن دروست کرد.

ئهو سنی ژووره یه کیان تهخته خهوینك و کانتوریکی جلهه لگرتنی تیدابوو. ئهوی دی حهسیرینك و دوو تهخته خهوی له خو گرتبوو (یه کیانمان ههر به کار نه هینا). ههرچی سییهم بوو سی قهنه فه و میزیکی داری تیدا بوو.

ژووره کهی بان، بانیژه یه کی داری ههبوو، پیشتر پیم نه نابووه ناوی. ئهو ژووره به میچه قرمیدییه که یهوه، له چل روزی دوایی تهمه نی باوکم جیگهی حه سانه وه مان بوو. شوینی پیکگهیشتنی ئهوی بوو و ئهوی ده بیت بوو. ئه گهر حهزی باوکم به دی بها تبایا روزیک له روزان ده بووه مالی من و کوره کهم.

ژووره کهی بان، سندووقیکی گهوره و قهرهوینلهیه کی تیدا بوو، ده رگهیه کی کراوه بوو به سهر میژوودا. ئه و میژووهی هیچم له بارهیهوه نهده زانی. ئه و رابردووه ی ده بوو تییدا بژیم. ئه و ژووره ی به دیمه ن هه ژار و له ناوه وه ده ولهمه ند بوو. باوکم بردمییه ناوه وه ی. بردمییه ژووره وه، چونکه نوبه رهی بووم. بزیه بردمییه ژووره وه، چونکه تاقانه ی بووم، میژوومانی بز جی هیلام. میژووی خانه واده کهم. ئه و خانه واده یهی جگه له ژبانی پاش مردن هیچم ده رباره ی نه ده زانی. ئه و مه رگه ی باوکم سلی لی مردن هیچم ده رباره ی نه ده زانی به ژووره وه ی باوکم سلی لی بردم و له وی جی هیشتم. له ژووره وه به باوباییرم ئاشنا بووم. رباردوو جی هیشتم. له ژووره وه به باوباییرم ئاشنا بووم.

باوکم گوتی: ههموو نهم دهستنووسانه بن تنن. گوتی: بیانپاریزه. گوتی: شتیان بخه سهر. گوتی: بهر لهوهی بتوینهوه و لهناو بچن لهبهریان بنووسهوه. گوتی: دوای خنوت بن کوره که تیان جی بهیله. باوکم قهیریك بیدهنگ بوو، دوای نهوه روونی کردهوه: له دووره شاریک، کاتی خنوی بیت تیده گهیت، نهو کاتهی وا نزیك بووه تهوه، دهبیت کاغهزی تر بدنوزیتهوه. کاغهزه بین نهمتوانی به ده ستیان بهینم!

باوکم لهسهر زهوییه که دانیشت و پشته چهماوه کهی دایه کونه دیواریکهوه. گوتی: باوکم پیش ئهوهی بمریت، له دهستنووسی سیحربازان و دهستنووسانی شاره دووره کهی ناگهدار کردمهوه. ئهودهمی پیی راگهیاندم خهریك بوو ده گهیشتمه پهنجا سالی. تهمهنی جیهیشتن و کونجکولیم تیهراندبوو.

نهمدهزانی سندووقه که داخو نووسینیکی تیدایه دهرباره دایکم، یاخود تهنیا تایبه تن به باپیرانه وه. لی نهوی سهرقالی کردبووم، هیچ نهبیت له ساته کانی یه که می ههواله که دا، ده ترسام شتیك بزانم به دلم نهبیت. ترس له وه ی به دهستی خوم سندووقی پاندورا(۱) هه لبده مه و جگه له نیگه رانی و مهترسییه کان هیچم ده ست نه که ویت. ئیدی له نیوان ترس و لاپره سه نیدا دوش دامابووم. کپیی باوکم له ماوه ی ههموو سالانی رابردوود اه کاریکی تر بوو بو سه رسورمان. ناخو به راستی ده مه ویت ده ستنووسه کان بخوینمه وه و ئاگه داری دیروك و باپیران بم، یاخود من به خورسك له کاغه زه کاندا له دایکم ده گه ریم دوای نه وه ی له واقیع بزر بوو؟

ژووره کهی باوکم، که به دریژایی ئهم ههموو ساله دوور بوو، ئیستا بووه ته چهقی ناوهند. ئهو رابردووهشی بی گهرانهوه یه کی ئاره زووکراو دوایی هات، ئیدی دهبیته ئیستا و رهنگه ئاینده ش. له کاتی بهدوادا چوونی باوکم و گوینگرتن له راسپارده کانی، دهبیت دهست به لهبهر گرتنه وه و و و و و گریران بکهم.

⁽۱) سندووقی پاند**زرا:** له نهفسانهی گریکیدا هاتووه، نهو سندووقهیه تژییه له ههرچی خراپه کاریی مروّف ههیه له؛ چنو کی، لووتبهرزی، بوختان، دروّ، ئیره یی، لاوازی و بیّنابروویی. "وهرگیّر"

<u>5</u>

"بیابان بهوپهړی پانوبهرینیی خۆیهوه بۆ ئهو تهنگ بوو، بۆیه خۆی هاویشته یهکیّك له خهلوه تگهکانهوه."

(مەسنەوى، رۇمى)

- ئیمه ی قهشه کانی کوینکا پیمان زانی به پیر سانچو دی کاردونا ئه دمیرالی به ئایین کرستیانی و به په گهز ئیسپانی، بو موسولمانانی به ناو کرستیانه تازه کان داده پوشیت، بهر گرییان لی ده کات و ده یانپاریزیت، له ماله که ی خویدا میواندارییان ده کات و له گهلیاندا گوشتی مه په ده ده وانیش له ماله کانی خویاندا داوه تی ده که ن و له مالیاندا گوشتی مه په ده ده وانیت نه وان گوشتی به راز ناخون و مه ی ناخونه و ه که چی پیمان نالیت.

- تۆمەتەكە لە كويدايە؟!
- تۆمەتەكە ئەوەيە نووكە بۆم گێړايتەوە.
- من هیچ تاوانیک لهوه دا نابینمهوه ئهوانی به کرستیانانی نوییان گاز ده کهن گوشتی مهر بخون، ههروه ها هیچ تاوانیکیش لهوه دا نابینمهوه گوشتی بهراز نهخون و مهی نهنوشن. هیچیش به پیویستی نازانم زمانیان لی بدهن.
- تق به سهرپیچیکردنی فهرمانه کانی کلیّسا تاوانباریت، که تیاندا هاتووه دادگایی ههر کهسیّك بکریّت دهربکهویّت بووه ته موسولمان، ههروهها دادگایی ئهو دراوسیّیانه بکریّت دهزانن دراوسیّکانیان بوونه ته موسولمان و دهنگیان نه کردووه.
- دووبارهی ده کهمهوه: من هیچ تاوانیّك لهوهدا نابینمهوه

یه کیک به دلی خوی بخوات و ههندیک شتیش نهخوات. هیچ تاوانیکیش لهوه دا نابینمه وه بچیته سهر ههر ئایینیک. به پیریستیشی نازانم زمانیان لی بدریت. موسولمانان، یاخود کرستیانانی نوی دراوسی و کهسوکارمن، هاوه لی مندالی و هاوریی گهنجیمن، ئهوانیش وه کیمه ئیسپانین، لیره لهدایک بوونه و کشتوکالیان کردووه، لیروکانه له نیوانماندا گهوره بوون و له گهلیاندا بهروبوومه کهیانمان دوورییه وه. باوك و باپیر و باپیری باپیریان لیره ژیاون و شاره کهمانیان بنیات نا.

- تنی ههروهها تاوانباری به چیکردنی مزگهوت بن موسولمانان، ئهم تاوانهش له سهرووی تاوانه کانی دیکهتهوهیه.
- ئهگهر ړیزگرتن له بیروباوه و یارمهتیدانی زورلیکراوان به تاوان دابنهیت، ئهوا من تاوانبارم.
- لهبهر ئهوهی خوت دانت به تاوانه که تدا نا، ئهوی به سهر موسولماناندا ده چه سپیت به سهر توشدا ده چه سپیت: ئیمه ی قه شانی کوینکا، به ده سه لا تپیدانی قه شه توماس دی تورکیمادا بریارمان دا، سه رله به یانیی یه که می مارسی سالی ۱٤۷۸، به تاوانی بنیاتنانی مزگه و ت و په نادانی موسولمانان، به ریز سان چو کاردونا دی ئه دمیرال له دار بده ین.

(له دادگاییکردنه کهی سانچو کاردونا دی ئهدمیرالهوه، کوینکا ۱٤٧٨)

به بینینی خهونه که، وه کوو گوتم، باو کم چووه خانه ی مردووانه وه (یاخود زیندووان؟!). به یانیان و ئیواران، دهمبینی پر خی به ناو ماله که دا ده سووریته وه. هه رچی جهسته ی بوو ته نیا کونه کو گه ی ژیانیکی به سه رچوو بوو. جهسته یه ک به هیزیکی نه بینراو و به روویه کی زهرده وه ده جوولیته وه. به لام توانای هه لچوونی هه بوو. به زمانیک چون بیانکیشیت په یقی لی ده تکا. به دوو گویوه هیچیان نه ده بیست مه گه ر له شوینیکی نادیاره وه به اتایا.

وشه ئیلهامبهخشه کانی باوکم ده تگوت کچی سرووشی خودایین، له ههموو ساته دریژه کانی بیده نگیدا ده رده به پین. وشه ی کورت، چون پوخته ی زمان بن. باوکم بی ئهوه ی ده رك بکات بی سهلماندم، مهرگ بیگهردیی ده به خشیت، چه ندیك پوخ له سهقامگیریی خوی نزیك بییته وه، چاك ده بیته وه. باوکم له وی بیه کی له جیهانه که ی دی و پیه ك له جیهانه که ی خومان. له روزه کانی دوایی باوکمدا، من ته نیا یاده وه ری بووم، هه لگری راسپارده یه ك. منی ته نیا له ودیو شووشه وه ده بینی، شووشه یه ک مردووی له زیندوو جیا ده کرده وه.

گوتی: رازه که بپاریزه. نهمدهزانی رازه که چی بوو. باشه بۆ دهبیّت بیپاریزم. که چی دلکاری (جدیهٔ)ی باوکم یه کلاکهرهوه

بوو. لهوهوه زانیم چوومه ته جیهانیکی نهزانراوه وه. ئیدی کوتاییی گهمه کهم که و ته بهر چاو. گهمه نییه. گالته نییه. وای بو ده چووم دلکارانه تر ده بیت، ئهمه ش له ساتیك له ساته کاندا، کاتیك له چاوه مردووه خوله میشیه به قوولدا چووه کانی باو کمم روانی، ههستی و نبوون دایگرتم. له چ ونستانیکدا (ههزار دالانیکدا) ده خولیمهوه، له چی مهله کووتیکی تاریکدام.

باوکم له داخستنی ده رگه که دلنیا بوو، ویپرای نهوه ی نیمه به تهنیا ده ژین. دانیشتین. لهسه رحهسیریک دانیشتین پیشتر لهسه رک ده دانیشتین پیشتر لهسه رک دانه نیشتبوو رامام. تیبینی درزگه لیکم له دیواره که دا کرد. درزه یلیک خه ریک بوو نزیکیی پرووخانیان پاده گهیاند. یاخود بی نهوه ی من بزانم که و تبوو. له وده مه دا ناوپم له ده وروبه ری خیرم دایه وه، تاکوو ناواخنی ژووره که له یادگه مدا بیاریزم. نه و ژووره ی ویپرای قهره ویله و سندووق و حهسیره که، قابوقا چاخ و کووپی مسینیشی لی بوون. شتگه لیک دیار بوو هی پوژگاریکی ترن. پوژگاریک تبرن. پوژگاریک نیا بوکمدا پرووبه پروو ده بنه وه. پوژگاریک برن به گهل چاوه مردووه کانی دیواره که دا هاونه وایه. پوژگاریک پروژگاریک به گهل چاوه مردووه کانی باوکمدا پرووبه پروو ده بنه وه. پروژگاریک پروژگاریک پروژگاریک پروژگاریک به که پروژگاریک بیگومان نه مینیبوو. بیگومان، وه کوو بی چووم، ده بیت همه وو شتیک ده رباره ی بزانم.

له کاغهزه کانی ثیبراهیمی کوړی میگیل دی مؤلینا ته توان/ ۱۹۷۹

(2)

باوکم به دهنگیکی زولالهوه گوتی: ئهوی بینیم بۆتی دهگیرمهوه، تو له دهگیرمهوه، تو له روژگاریکی دوورمهودادا دهیبینیت. خهونیکت بو دهگیرمهوه وه کوو پهیامیکی پیروزی لی هات بو نهوه کانمانی دههیلینهوه.

دره ختیك هه بوو هینده ی شاره که مان. له پایزدا بووین. خه لکه که رایانده کرد. خه لکه که رینان ده کرد. خه لکه که ده نووستن. منیش سهرگه ردان بووم. که چی گه لاکانی دره خته که ده وه رین. گه لای گه وره گه وره ده رژان. گه لایه لینك له قه باره ی گه لای دره ختی ناسایی نه ده چوون. هینده ی ناوله پی ده ستم بوون. بروانه، وه کوو نه م ناوله په. بی نه وه ی ناگام له خو بیت نووشتامه وه و گه لایه کم له سهر زهوییه که هه لگرت. به ناگه دارییه وه ناوی خوم بینی هه لکو لرابوو. ناوی خوم و دایکم ناوکم. و داپیرم. به پنی گه لاکه ده گه رامه وه سهر دایکم نه که باوکم. گه لاکه مه لگرت، نه مزانی به ره و کوی مل ده نیم. لی ده مزانی گه لای ژبان وه ری.

ئه گهر گوناهی من ئهوه بیّت ئهوینی تو سهروهرمه، ئهوا ههموو شهوانی ئاشقان پر له گوناهن.



نیوهړوی ړوژی خهونه که، باوکم ړابوو سندووقه کهی کردهوه. فهرمانی پن دام ههستم، منیش رابووم. فهرمانی پن دام تهماشا بکهم، منیش تهماشام کرد. سندووقه که پر له کاغهزی گەورە بوو. كاغەزەپلىڭ بە وردى وەكوو نووسىنە پيرۆزەكان لهسهر يهك دانرابوون. له نيوان ههر دهسته كاغهزيك و دەستەيەكى تردا كاغەزىك بۆ جياكردنەوەيان دانرابوو. دەمودەست دەركم كرد ئەو جياكەرەوەيە نيشانەي حەكايەتىكى نوێ، ياخود هي سەردەمێكى تازەيە. يان هي پالەوانێكى نوێيە. يه كيْك له كاغەزه كان له پشتىيەو، كۆمەلە كاغەزىْكى تر ھەبوو، ناوى چوارىي باوكمي لەسەر بوو. كاغەزىك لە يشتىيەوه كۆمەلە کاغەزیکی دی، ناوی چوارەمی باپیرمی لەسەر بوو. پیی گوتم بيخوينهوه، منيش خويتدمهوه. ناوه چوارينه كانم خويتدهوه. چەندىك دەمخويندەوە باوكم كۆمەلە كاغەزەكەي رادەكىشا. كۆمەڭنكى راكنشا تاكوو كۆمەلەكانى تر دەركەون. دەتگوت كاغەزەكان درەختىكن رەگيان لە حەوتەم چىنى زەويدايە. دەستەپەكى راكىشا و بە رىكى لەسەر عەردەكەي دانا. سەدان كاغەز بوون. سەدان بە قەبارەي جياجيا. گوتى: لە كۆنەوە بۆ تازه دەست بە خويندنەوەيان دەكەيت. گوتى: تۆ كاريك ده که یت من نهمتوانی ته واوی بکهم. گوتی: تاکوو توانیم له بهریانم گرتهوه، دهبیّت ئهو ریّگهیهی من پیّیدا رۆیشتووم تهواوی بکهیت.

وهختیک دهستم به خویندنهوه ی دهستنووسه کان کرد، تیبینی ئهوه م کرد کاغهزه کان گهلیک زهرد بوونه. ههندینکیان نیمچه تواوه بوون. ههندینکیشیان خهریکه ده توینهوه. سهرنجم دا، بی ئهوه ی مهزهنده ی ئهوه بکهم، دهستنووسیان تیدایه به ئیسپانیی کون نووسراون، ههندینکیشیان به ئیسپانیی کون، به لام به پیتی عهره بی (ئهو زمانه ناعهره بیدی باپیرانی موریسکیم پییان نووسی و ئیسپانه کان ناویان نا ئهلخامیادو، باوکم ئهمه ی پی گوتم). له خویندنه وه به پهله کهمدا زه حمه تیی زورم هاتنه پیشی، ههلبه ت کوده کانیان نهدام. ههولم دا تیی بگهم و سهر له خوم نهشیوینم. کوده کانیان نهدام. ههولم دا تیی بگهم و سهر له خوم نهشیوینم. ویرای خهمخوریم بو جیبه جیکردنی پاسپارده که، به لام به لینی ویرای خهمخوریم بو جیبه جیکردنی پاسپارده که، به لام به لینی

کهواته دهبوو دانهدانه به عهرهبی دووبارهیان بکهمهوه و ئهسلمیه کان بپاریزم. دهبوو له ئیسپانییهوه وهربگیرم. پیویست بوو بچم بو کوینکا.

باو کم گوتی: دوای لهبهر گرتنهوه، کاغهزه کان ریک بخه. له کاتی لهبهر گرتنهوه دا میژوو له کاغهزه میژوولیده ره کان بده. خوّت له سالی کوّچی بیاریزه ئه گهر ده رکهوت، با تهنیا سالی زایینی به س بیت. سه رنج بده، زمانی باوباپیرانی مودخار (۱) و موریسکیمان جیاوازه له زمانی کولتووری عهره بی، وه کوو چوّن جیاوازه له زمانی باوباپیرانی ئهنده لووسیمان. تاکوو ده توانیت جیاوازه له زمانی باوباپیرانی ئهنده لووسیمان. تاکوو ده توانیت ههر باپیریک و ده نگی خوّی بده ریّ نه گهر ویستت ناوی فهرمانی و وایان پشتگوی بخه، وه کوو چوّن ئهوان له دیوه خانه کانیاندا چاو پوشییان له ناوی ئیمه کردووه. پاشان دیوه خانه کانیاندا چاو پوشییان له باوی ئیمه کردووه. پاشان ئهوه ی دوو بات کرده وه ده بیت له به رگرتنه وه که به عهره بی بیت.

ئهو رۆژه باوكم بهڵێنى پێ دام سندووقێكى تازهم بۆ بكرێت. گوتى: سندووقه نوێيهكه بۆ كاغەزه لەبەرگيراوهكانه، بۆ كاغەزه وهرگيراوهكانه. سندووقه تازهكه دهبێته ئەو ئەرشيفەى به

⁽۱) مودخار: رامکراو و دهسته مؤکان. ئیسپانه کان ئهم ناوه یان لین نان. واته: ثهوانی لایه نگری ئیسپانه کانی. مودده جنوون (مدجنون): ئهم وشه یه به پنی کات گزرا بؤ مودیخاریس. ثهو مؤرؤ موسولمانانه بوون له سهره تای که و تنی ئه نده لووسدا له نیمچه دوورگه ی ئیبیریدا مانه وه. (وه رگیر)

دهستی خوّت دروستت کرد. گوتی: بیر لهوه ده کهمهوه تا چ راده یهك ئاوردانهوه له دواوه سوودی ههیه، چما به شوینپیّهه لگرتن پیّیه براوه کان ده گهریّنریّنهوه؟!

له کاتی لهبهرگرتنهوهی کاغهزهکانی یهکهم، باوکم لهودیو سنووقهکهوه نووشتایهوه و کاغهزیکی لوولدراوی راکیشا. کاغهزینك له گهلای زهل ده چوو. کردیهوه زور دریژ بوو. له نیویدا دره ختیکی بلندی لقوپوپدارم بینی.

گوتی: ته ماشا بکه، منیش ته ماشام کرد. سه رجه له ی خانه واده بوو. ره نگه ته واو کامل بووبیت. سه ره تا له باوباپیرانی یه که ممانه وه له کوینکا، به ناوی من کوتایی ده هات. به ده نگین کی یه زدانییه وه فه رمانی به سه ردا کردم، ناوی کوره کانیشم بخه مه سه رناوه کان. گوتی: گشت نه و کاغه زانه ده ده ده ده تکوره گه وره که ته وه وه سیه تی باپیره مانه کاغه زه کان بده یته ده ست کوره گه وره که ته وه. گوتی: به و مه رجه ی کوره گه وره که ته وه. گوتی: به و مه رجه ی کوره گه وره که ته وه. گوتی: به و مه رجه ی کوره گه وره که ته وه. پر نامی نامی خویان که وره که تاکو و بنه چه یان کویر نه بیته وه. بو نه وه ی می و داوه ته پال دایکیان، تاکو و بنه چه یان کویر نه بیته وه. بو نه وه می میژو و دانه برین.

له بنی سندووقه که، له گزشه یه کی کراوه وه، هه ندین کلیلی له مس دروستکراوی لی بوون، باوکم رایکیشان و دانی به من. گهوره و قه به بوون. چه ند کلیلیك بوون هه لگریکی زیو کؤی ده کردنه وه. باوکم گوتی، کلیلی ماله کونه که مانن. کام مال؟! به پرسیاره که م بزه ی هاتی. گوتی: ماله که ی کونکه.(۱) ماله کانی

⁽۱) کونکه: کوینکا Cuenca.

كۆنكە. شارە دوورەكە.

گوتی: ئەو شارەی لێوەی ھاتین. ئەو شارەی لێی شاربەدەریان کردین. ئەو شارەی رۆحمان تێیدا مایەوە، ئەگەرچی نەمانبینی.

گوتى: ھەرگىز ناوە عەرەبىيەكەى لە بىر نەكەى: كۆنكە، تەنانەت ئەگەر ناوى كوينكاشيان لىي نا. له کاغهزه کانی ثیبراهیمی کوړی میگیل دی مؤلینا ته توان/ ۱۹۷۹

(3)

باوکم له دهستنووسه ریزکراوه کانی سهر زهوییه که نزیك بووه وه. یه کیانی راکیشا. گوتی: بروانه. روانیم. نهخشه یه کی وردی شاریک بوو. شاریکی بچووك. شهقامه کانی زوّر و تهنگه بهر بوون. خانووی تیدا بوون له بهرد ههلکولرابوون. مالیشی تیدا بوون به گرد دهوره درابوون. یه کیک له شهقامه کان به بازنه دهوره درابوو. به کیک له ماله کان به بازنه دهوره درابوو. گوتی: ئهمه شهقامه کهی ئیمه یه. گوتی: ئیره مالی ئیمه یه. له ری گوتی: نیره مالی ئیمه یه. له ری ماله که له ناوه وه. ماله که گهوره ها ته بهر چاوم، وا ها ته بهر چاو ماله که دا زیانیکی دی هه یه. ژیرخانی ماله که چهندین له ری بوو. ری بوو. ری خانه که گهنجینه بوو. له ملا و له ولای نه خشه گهوره که به خه تیکی جوان به عهره بی نووسرابوو: نه خشه گهوره که به خه تیکی جوان به عهره بی نووسرابوو: کوینکا.

لهنیو کاغهزه واژو کراوه کانی باوکمدا به ناو و میژووهوه نیگاری کهسانیکم دوزییهوه، لهسهر پشت له بان تهخته کان به

دهست و قاچی بهستراوه وه به گوریس راکشابوون، ههروه ها چهندین نیگاری پیچکهیه پیاوان پیهوه شه ته درابوون و هه لواسرابوون، نهوجا نامیریک له ههرمی ده چوو، نامیریکی تریش له شیوه سیکوشه. له ژیر ههر نیگاریکدا به کورتی نووسرابوو: "نامیری نه شکه نجه دانی موسولمانان". له نیگاره کانه وه تیگه یشتم نه و نامیره ناسنه که شیوه که همرمییه ده بررایه دهمیان، یا خود دوایان، هه تا گیانیان له ده سته یان ده بوونه وه و دهسته یان ده بوونه وه.

به تایبهت لهو رۆژهدا، باوکم بریاری دا لهسهر چوارپایه مسیهکه رابکشیت. رهنگه ئهوه یه کهمین جاری بووبیت جهستهی بهر ئهم کونه ئامیره کهوتبیت. تهماشایه کی کردم، وه که یه کیک یه کهم جاری بیت بمبینیت، له کاتیکدا من به سلکردنهوه پهرهی دهستنووسه کانم هه للدهدانهوه و به ترسهوه له ئامیری ئه شکه نجه دانه کان رامابووم.

گوتى: حەتمەن وەلامى پرسيارەكەت دەدۆزىتەوە.

گوتم: كام پرسيار؟

گوتی: چنزن بن ئیره هاتین و چنزن دهستمان له خاك و مالوحالمان ههلگرت. بهلّیننامه یه کی پهسه ند کراوی به ړیز عهبدوللای کوړی محهمه د دی مؤلینا، موسولمان. ۱۲۱۵:

"به پیزان ره به نانی کلیسا، له باره گاکه یان کو بوونه ته وه به به لگه ی برواپیکراو، گه واهی ده ده ن به پیز عه بدوللا، ئاسنگه ریکی موسولمانه، کو پی به پیز محه مه دی دراوسیمانه له کوینکا، نیوه ی باخه که ی ده که ویته گوندی نوئالس، ئه وی مولکی به پیز بیرو سانشیت دلپیار، خوا بیپاریزیت (.....) بوو، کپی به ده وری باخه که دا له لایه که وه: پارچه زه وییه کی پر له دره خت مولکی، له لایه کی تریشه وه: باخیکی مولکی میراتگرانی خوان مارتینیس دی پولو خیله، له لایه نی میراتگرانی خوان مارتینیس دی پولو خیله، له لایه نی

منیش عەودالی دوای وەلامی پرسیاریْك بووم.

دایکم سهرلهبهیانیانیکی زستانی ههورین بن یه کجاری دیار نهما. رهنگه نهو کات چوار سالان بووبم، یاخود کهمیک مندالتر. ناختو لهم مالهدا ده ژیاین یان له مالیکی تر؟ یادگهم تهواو نییه، لی به دلنیایییه وه، نه گهر شتیک ههبیت ناوی دلنیایی بیت، من نهو سهرلهبهیانییه گازم کرد وه لامی نهدامه وه. له گشت نهو شویتانه لیمی گهرام بن یان ده چوو، نهمبینیه وه.

پرسیارکردنی دووبارهم له بارهیهوه، ئهو پرسیارهی وهکوو مندالیّک بووه تهوهری ژیانم، بی وهلام مایهوه. باوکم ئهوهی ههلبژارد هیوا ببهخشیّت نهك دلنیایی، بزیه وهلامهکهی له "ههر دهگهریّتهوه"دا کورت بووهوه.

دیاره هیوا، یاخود بهخشینی، به دلی بوو، ههر لهبهر نهمه وهلامه کهی پتر له بیست سال نه گؤرا. منیش له نیوان خهمی بی دایکی و تووره ییدا، مهزه ندهی نهوه م کرد دایکم مردبیّت، ئیدی به تیهوینی کات زانیم رؤیشتووان ناگهریّنه وه.

لهو نیوهدا، کاتیک ده کوشام له مردن تیبگهم، یاخود باوه پی به پنم به شیره ی جیا جیا ئارامی ده کردمه وه. جاریک پولی دایکی ده گیرا، کاتیکی زؤری بو ته دخان ده کردم بو چیرو که یلیک ئهوده م لای من سه یر و باوه پهینان پییان زه حمه ت بوو، چیرو که یلی ناروون و پوخت، جاریکیش به ههستی

گالتهبازییهوه سیمای له دایکمچووی منی ههلده گرت. "به چکه سه گ تؤنی ده نگی نهوت بز ماوه تهوه"، چهندیک به ئیسپانی قسانمان بکردبایا وای ده گوت و نهوه شی ده گوت: "ههروه ها دوودلی و نیگهرانیی نهوت بز ماونه تهوه". ههندیک جار تویکاریی سیمای ده کردم: چاوه فستقییه کانت کو تومت له چاوانی دایکت ده چن، لووته بچوو که کهت، برز دریژه کانت. پاشان جه ختی له سهر نهوه ده کرده وه دایکم نهمردووه، پاشان جه ختی له سهر نهوه ده کرده وه دایکم نهمردووه، تویه کویه که که که کاتی خزیدا ده بینیت." ههلهت من له مهبه ستی تینه ده گهیشتم، ده مزانی به لینیکه به دی نایه ت.

نهوی له نهدگاری دایکم و وهسفی باوکم له یادگهمدا مابنت، چهندین روزم به کنشانی نیگاره کانی دایکمهوه بهسهر بردن و به دیوارهوه ههلمواسین. یه کنك لهو نیگارانه بز ههمیشه له ژیر سه رینه کهمدا مایه وه، تاکوو دواخهونی باوکم هات، نهودهم نیگاره کهم ده رکرد بز کوی برزیشتمایا له گهلمدا بوو. چون مهرگی باوکم ژیانه وه ی دایکم بنت.

لهسهر قهرهویله مسییه که، به دهنگیکی قوول خهمی سالانی پرابردووی ههلگرتبوو، باوکم گوتی: لهوانه به کوینکادا بیبینیته وه. پرهنگه له "قه لای خو لین "دا بید ن زیته وه. له و دهمی نه و قسانی ده کرد، ده نگی دایکم له گویمدا ده زرینگایه وه. به زمانه بیانییه کهی ده زرنگایه وه (ئه و زمانهی زمانی منیشه، زمانم هاوشانی زمانه عهره بین کهم بی ناکو کی پی ده کات). له گهل زهرده خه نه پروونه کهی ده زرنگیته وه.

دایکم به قژه رهشه قهترانییهکهیهوه سپیکهلانه بوو، دوو چاوی ههمیشه خومار و زارینك دهتگوت ئهنگوستیلهی سلیمانه. دایکم وهکوو ههر دایکیک بو مندالهکانی، بالادریژ و پر بوو.

سى كىژۆلەي موسولمان له "جهييان" دلبهنديان بووم: ئايشني و فاتيمه و مهريهم. سى كيژه موسولمانى بەدەو چوون زەيتوون برننەوە، بينييان رنرابوون له "جهييان": ئايشني و فاتيمه و مهريهم. بينييان رنرابوون به نائومیّدی و رەنگى زەردھەلگەراوەوە گەرانەوە له "جهيان": ئايشى و فاتيمه و مەريەم. سى ناسكۆلەي موسولمان چوون سێو له "جهيبان"

بجنن

بينييان لني كراونه تهوه

ئايشى و فاتيمه و مەريەم.

پێم گوتن: "خاتوونان،

ئەى ئەوانەي ژيانتان دزيم

ئێوه کێن؟

ئيمه كرستيانين كاتى خۆى موسولمان بووين

له "جهييان":

ئايشني و فاتيمه و مهريهم.

"گۆرانىيەكى مىللى"

له کاغهزه کانی ئیبراهیمی کوړی میگیل دی مؤلینا تهتوان/ ۱۹۹۵

(4)

خهونیکم بینی به سهر زهوبیه کی قوراویدا ریم ده کرد. چهندیک ده مویست قرتار بم، پیه کانم پتر به عهرده رهشه که دا رو ده چوون. به رده وام رو ده چوون، تاکوو قور گهیشته ناقرگهم، برم ده رکهوت جهسته که لاوازم که و ته پانتاییه کی بی زهوبیه وه. به ویستیکی سهر شورانه وه ملکه چی راکیشانی ته واوی بووم. خوم بینیه وه به ته واوی به ژنمه وه و بی په له ی قورین له زهویه کی تردام. زهویه و ا دیار بوو چه سپاوتره، به لام فشول. زهویه ک چهندیک به سهریدا رو پشتبام، رووگهم لی ون ده بوو. ههر ههنگاویک بچوومایه ته پیشی، ههستم به خوم ده کرد میسته یه وی به ناو نهم میسته یه ستایه ناو نهم جهسته یه وای کرد؟!

له خهو یان بیداریدا؟! دلنیا نیم، کهسینکم دهبینی جیا لهوهی دهبینن. دهنگی حهزه کانم له گهل ئهو دهنگهی له دهرهوه دههات، نهدههاتهوه. ئهوی دهیخوازم له گهل ئهو شتانهی

چاوه روانييان ليم ده كرد به يه كدا ده ده ن. من له سه ر نهم جه سته يه ميوانم، ياخود له پر نهم جه سته يه بووه خاوه نم؟ ناخق من داگير كراو؟!

سپارده ی باوکم، تؤمارکردن و لهبهرگرتنه وه ی نهوی بتوانم هه لیبگرم له و کاغه زانه بوو، له گه ل حه زی نه و له مانه وه له غهریبیدا نه ده هاته وه. رو ژی شه هه ستم به پیویستیی گه رانه وه ی بو کونکه نه کرد، بو جاریکیش ناماژه ی نه وه ی نه دا ده بیت من بگه رینمه وه. وه ك نه وه و ابو و بیه ویت رینگه یه ک بکاته وه، تاکو نه وانی دی پییدا برون. چه شنی نهینیپاریزی و ریا نه مانه ته که بو خاوه نی بگه رینیته وه. منیش باوکمناسا، ته نیا نه لقه ی زریزه یه ک بو بووم. لی جیاوازیی نیوانمان نه وه بو و من له جهسته یه کدا بو وم جهسته ی خوم نه بوو، جا نازانم جهسته خواز راوه که م توانای زاوزی هه یه یا خونا!

شهویکیان ئیبن عه تائوللا سکه نده ری (۱) هات بو لام. ده لیم له بیداریمدا هات، هه رچه نده پیم وایه ها ته خه ونم. هات داوای لی کردم سه ردانی گزره کهی بکهم. نه مده زانی گزره کهی له کوییه. شه رمم هاتی لیی بپرسم، ئاخر وام نیشان ده دا له موریده کانی نیم. له کاتیکدا له بیداری، یاخود له خه ودا تی ده فکریم، ئاخو ده بیت گلکوی مورشیدی سالکین له کوی بیت، کابرا بزه یه کی بو کردم و گوتی: "ئه وی عه ودالم بیت، ده مدوزیته وه".

له ههمان شهودا، ئیبن عه تائوللا چوو بو لای ئافره تیك له ته لای خولین ده نیسته به بود. ئافره ته که ده لیت، له بیداریدا ها تووه بو لای، ههرچه نده ئهوه به راست ده زانیت له خهودا ها تبیت. ها تووه بو لای و فهرمانی به سهردا کردووه سهردانی گلکوکهی بکات. لی ئافره ته که بویر تر بوو پرسیاری شوینی گوره که ی لی کردووه. کابرا بزه یه کی کرد و گوتی: "نهوی عهودالم بیت، ده مدور ی تهوه".

کازیوه ی بهیانیی رۆژی دوایی، دهرچووم بهدهم بانگهوازهکهی ئیبن عهتائوللاوه بچم. وهکوو سهرگهردانیّك به شهقامهکاندا ریّم دهکرد، سهرکوّنهی خوّم کرد، چوّن سهردانی

⁽۱) ئيبن عه تائوللا سكهندهرى (1260-1309): يه كيّك له پايه كانى ريّبازى ستوفيگهريى شازلى بوو. نازناوى "مرشد السالكين" و "قطب العارفين" و "ترجمان الواصلين"يان لى ناوه. (وهرگير)

ههموو ئهولیا و پیاوچاکانم کردووه و سۆراغی ئیبن عهتام نهکردووه.

سهرلهبهیانیی زووی رۆژی دوایی، نافرهتیك جانتاكهی پیچایهوه. ههرچی پیویست بوو پیچایهوه و كهوته رێ. جل و كتیب و كاغهزهكانی له جانتاكهدا خړ كردنهوه و رۆیشت. له ریگه سهركونهی خوی كرد، چون سهردانی گشت ئهولیا و پیاوچاكانی كردووه و پرسیاری ئیبن عهتای نهكردووه.

لهوی، لهسهر گلکوی "قوتبی عارفین"، ئهو ئافره تهم ناسی، که دواتر بووه هاوسهری من. ئهودهم من تهمهنم پهنجا سال دهبوو. باوکم چهند مانگیکی کهم بوو مردبوو.

ئەو كات، ئافرەتەكە سى سالان بوو، بىن دايك و باب بوو.

لیّم پرسی: ئایا مورشیدی سالکین هاته لات؟

- هات و فهرمانی پن کردم سهردانی بکهم.
 - شێوهي چۆن بوو؟
- سوورباو بوو، تا بلَّتِي جوان. چما هاته لای تۆش؟!
- بهڵێ، هات و فهرمانی پێ کردم سهردانی بکهم. هات بۆ لام تێگهیشتم دهبێت شتێك ړوو بدات.
- به لین، منیش فهرمانی سهردانکردنی پی کردم، هات و تیگه یشتم ده بین کیره بمینمهوه. ههرچیم ههبوو هه لمگرتن و هاتم.
 - له کوینوه هاتووی؟
 - له ئاوايىيەكەو، پنى دەلىن "قەلاى خۆلىن". ئەى تۆ؟

- من لیره لهدایکبوومه، به لام خوّمان خهلکی کوّنکهین. به ئیسپانیی کوّن قسانم لهگه لدا ده کرد. ئهو به ئیسپانیی نویّ لهگه لمدا ده ئاخاوت. له یه کدی تیّده گهیشتین.

<u>18</u>

بەلتىنامەى فرۇشتن بە عەبدوللاى كوړى محەمەد دى مۇلىنا دا؟ ئەپرىلى ١٤١٤، كوينكا:

"خاتوو که تالینا مارتینیسی کیژی گونتالو مارتینیس دل پییار، ژنی شهرعیی خوان مارتینیس، باخه کهی له باوکییهوه بوی مابووه وه، به ته نیشت کلیساکهی که و تووه ته نو تالیسه وه، به به پیر عهبدوللا دی مؤلینای ئاسنگه ری موسولمانی فرقشت، که لهم شاره داده نیشیت. بری ۹۰۰ دق قی زیری قشتاله ی و ه رگرت. نهم زهوییه له لایه که و ه ده و ردراوه به: زه وییه که مولکی به پیر عهبدوللا خویه تی، له لایه کهی تره وه: زه وییه که مولکی به پیر خوان سانشیت تیروکییه، نه ملا و نه ولای تریشی دوو پیگه ن خوان سانشیت تیروکییه، نه ملا و نه ولای تریشی دوو پیگه ن

باوکم وه کوو له رۆژانی داهاتوودا لهسهری رادیم، سهرلهبهیانیانی زوو بهناو شاردا دهسوورایهوه. وه کوو دوا مالئاوایی، خواحافیزیی له گۆری پیاوچاکان ده کرد و به نیوان گۆره کاندا ههنگاوی له گهل رابردوودا دهنا و رینی ده کرد.

من له گەرانەكانى باوكم دەگەيشتى، چەندىنك رىيى بدامايا له گهلیدا دەرۆیشتم. من دەمزانی، ئەویش دەیزانی من دەزانم، ئەو بە ئەزموونىكى رۆحىدا تىدەپەرىت ھىستا بۆ لاي من دزەي نه کردووه. یاخود به هیوریی ړوژ دزهی ده کرده تاریکییهوه. به گەرانەكانى، لە رېڭەي يادگەوە دەگەرايەوە بۆ رابردوو، يادگەيەك ھەر كات خەلوەتى پتر و قوول بېوايەتەوە، چالاك دەبوو. لە خەلوەتەكەى مندا، لە رووبەرووبوونەوەى خەلوەتى ئەودا، منیش له ړیگهی ئەو دەستنووسانەی یادگهی سپیمیان رهش ده کردهوه، ده گهرامهوه بن رابردوو. لهو نیوهدا، پرسیاری من له لایه کهوه دهربارهی مهرگ له لایه کی تریشهوه له گهل پرسیارم سهبارهت ئاینده یه کتریان دهبری. ئه گهر شتیك ههبیت ناوی ئاخیرەت بنت، ئەگەر بەھەشت لەو دنیا ھەبنت، وەكوو باوکم بروای وابوو، دهبیّت مردووان دروستی بکهن. دیقه تی جوولانهوه کانی ئهمدوایییهی باوکم دهدهم، وای بۆ دەچم مالئاواييه له ژبان لهيٽناو ژبانٽکي ديدا. ژبانٽکي تر ده چٽته يال مردووان، تاكوو مال و باخچه چن بكهن و تنياندا نيشتهجيٰ ببن. ده شینت ژیانه که ی دی ته نیا به دیهینانی خه و نه کونه کان بینت. له وانه یه مهر مردوویه ک نه وه بنیات بنیت له ژیانی یه که می ناداد په روه رانه یدا ناواتی ده خواست بنیاتی بنیت. باوکم له وی دیته به رچاو، به ردی قسل کو ده کاته وه و مالوچکه یه ک له سه رگردی ک دروست ده کات. یا خود ته وریک به ده سته وه ده گریت، تاکوو له تاشه به ری گرده که مالیک هه لکولیت له ماله که ی تاکوو له تاشه به ری گرده که مالیک که پیشتر نه مدیبوو، که چی کوینکای بچیت. نه و ماله ی کوینکا که پیشتر نه مدیبوو، که چی سه ره ره وه کوو فه رزیکی ئیلاهی لیی بگه پیم و بیبینم.

مردووانیش دۆزهخ بنیات دهنین. ههندیکیان وه کوو پهیامیک خوی بو دارخ کردنهوه تهرخان ده کات، ههندیکیشیان بو دروستکردنی شهمچه، ههندیکی تریشیان بو بهنزین بهسهرداکردن. سهدان ساله مردووان ههمان کار ده کهن، تاکوو دوزهخ و بهههشت به پال یه کهوه بن، بو نهوهی مردووانی تازه بین له یه کیکیاندا بمیننهوه، یاخود پانتایی ههر کامیکیان گهوره تر بکهن. لهوانهیشه دوزه و بهههشت یه شت بن. ههمان پووبهر کویان ده کاتهوه، له ههمان پووبهریشدا ههست به خوشگوزهرانیی یه کیان ده کهیت، یاخود دوزه خی نهوی تر. بهههشتی ههندیک ناگری بلیسهداره، دوزه خی ههندیکیش بهههشتیکی هه تاهه تایه.

من لهو رۆژانهدا باوكمم ناسى. روخساريكى نويم بينى به بينى رانههاتبووم. له بهردهممدا خواپهرستييهكى دهنواند تا ئهوپهرى توندرهوى. له دوا رۆژهكانماندا چى دهبينين؟ چۆن له دهقهرى پيرييهوه بۆ ژيان بروانين؟ چۆن له كهنارى ژيانهوه له ژيانى نوئ بنورين؟ ئايا ئهو چل رۆژەى دوايى كيرى ئهعرافه

له نیوان دوو ژیاندا؟ باوکم چون چوله که یه که بینچووه کهی فیره فرین بکات، کاغه زه کانیم راده ست ده کات، لی جیاوازیی ئهوه یه کوچی باوکم پیش ئهوه ده بیت باله کانم په پهر بگرن و هه لمبگرن. باوکم کاغه زه کانی خویم ده داتی، تاکوو له باری ژیانی یه کهم رزگاری بیت، به روّح و جهسته ی ته رخان بیت بو باری دووه مین ژیانی خوشیی.

زهرده خه نه شیواوه که ی باوکم له راستیدا رووی له جیهانیکی تر بوو من نهمدهبینی، ته نیا به لیننیك بوو بو من به ساز کردنی ژیانه که ی دی له پیناو مندا. مردووان له وی تاکوو کو تایی دنیا کار بو بنیاتنانی بههه شته کان ده که ن، چه ندیك وه جبه ی تازه ی مردوو بگه یشتایا، به و په ری نازادییه وه خوی بو کاریکی نوی ته رخان ده کرد، له هه مان کاتدا نه وی مردووانی پیشوو دروستیان کر دبوو مایه ی خوشیی نه م بوو. نه و مردووانه ی له به روه به ده ده وه ی زه مه نن، باش نه وه ی لاوییان بو گه رایه وه، نازانن پیری چیه. باوك و باپیرانم له وی وابوون، به م ناوایه منیش به دلنیاییه وه پیان ده گه م، تاکوو له کوتایی دنیادا مردووان له جیهانه که ی تردا به یه کتر بگه ن، نیدی به هه شت مردووان له جیهانه که ی تردا به یه کتر بگه ن، نیدی به هه شت باخود دوزه خ له چاوه روانییاندا ده بیت.

دهستم به وهرگیّرانی دهستنووسه کان و سهرلهنوی نووسینهوهیان کرد، به زمانیک ههولم ده دا پیّی دهنگهیلیّک بخوازم نایانزانم، که چی خویّنیان به خویّنمدا ری ده کات و نازناوم به نازناویان کوّتایی دیّت. دهسته لهرزیوه کانم چهشنی دهستی پهیکهرتاشیّکی تازه کار بوون داوای لی کرابیّت پهیکهریّک له بهرد بتاشیّت. وشه کان بهرد بوون، منیش هیچ پهیکهریّکی شیّواو نازانم بتوانم دروستی بکهم.

پهیفه کانی باو کم ته نیا ئاراسته ی من نه بوون، دوای چه ند روز یک ده رکم کرد ئه و مردووانی تر ده بینیت، ئومیدیان له گه لدا ده گوریته و یاده وه ربیه کانیان له گه لدا باس ده کات. ئه وان به یانیان و ئیراران لینی خر ده بوونه وه، له کاتی خه وه دریژ و پچرپچره کانیدا ده یانخلافاند. کاتیک خه ریکی جیبه جیکردنی راسپارده که ی بووم، به بیده نگی مالناواییم لی کرد. ئاخو ئه وه وینه ی بوونه وه رگ، یاخود مه رگ بو لامان دیت؟ ئایا له وینه ی بوونه وه رخویمان نیشان ده دات، یان جیهانیکی په نهانه بو ئه وی که وی ده گوازینه وه ؟ باو کم ده یگوت، بونی عه تریکی خوش ده کات. ده یگوت: مردن باش پیشوازیی میوانه هه تاهه تاییه کانی ده کات. ده یگوت: هیشتانه کینی مردن به خوینی ژبان نه له و تاوی ده وه شینن؟ داخو هاوه له مردووه کانی ده دیت تووه که له زه وی ده وه شینن؟ داخو هاوه له دار بکاته وه ؟ چما زانی، پیش مردنی، ئیش مردنی، چکاریک له ژبانی دووه مدا ده کات؟

بهیانیانیکیان گوتی لهگهنتدا به ههندینك له دهستنووسه كاندا ده چمهوه. من ئهوهم وه كوو بهنین وهرنه گرت، ئاخر نهمزانی ئاخق ئهو قسهیهی ئاراستهی من كرد یان بق ئهوانگهنیك نایانبینم. ههروه ها نهمدهزانی، داخق ئهو قسانه بق منن، چون ده توانیت ئهوه بكات ئهگهر روّحی فریبیت و چاوانی روو له شویتیكی تر بن.

كوړه ئازيزهكەم...

له رۆیشتندا وهلام، له گهرانیشدا دۆزینهوهی راستی ههیه. رینگهت بو خوش ده کهم ری بکهیت، بهلام له روزیشتنه که تدا هاوشانت نابم. یه کهمین شت دهبیّت بیزانیت ئهوهیه، دایکت له "قهلای خولین" لهدایك بووه، زور مهزهنده ده کریّت ئیستاش لهوی بری.

ئه گهر نه تده زانی، ئه وا بزانه: قه لای خولین ده که ویته خوارووی ئیسپانیاوه، به دوای شاری جه بیاندا دیت، ئه وی ناوی بووه خاین. دواتر ده زانیت جه بیان دوای ئه وه ی که و ته ژیر تاجی کاسولیکی، بووه بالیک بویان بو راوه دوونانی باپیرانمان، بویه پاشا ناوی "شاره خانه دانه که "ی لی نا. هه ندیک قه لای عهره بی هه بوون ته نیا دارو په ردوویان ماوه. به لام قه لای خولین چیرو کیکی تری هه یه، کیلگه زه یتوونه کانی، کوری خوم، به نیماندا ده ها ته وه. خه لکه که ی که سوکارمان بوون. ئیستا به زه یو شته کانی دی ناوی گورا و بووه "ئیزنا توراف"، لی وه کوو شته کانی میژوو ناگه یه نیت. هه روه ها ده بیت ئه وه برانیت، مانای گورینی ناسنامه نییه.

رهنگه له مالی کهسوکاره کانمان کاغهزی تریش ببینیتهوه. ژیر ماله کان ژیرخان و گهنجینهن. ئه گهر گهیشتیت، بگهری. ئه گهریش دۆزیتهوه، بیپاریزه. ئه گهریش کهوتیت، ئهوا خوا کهریمه. کاغەزەکانى محەمەدى کوړى عەبدوللاى کوړى محەمەد دى مۆلينا

كۆنكە/ يايزى ١٤٩٢

(1)

من نهم چهند پهرهیه دوای چهند ههیقیک له کهوتنی غهرناته دهنووسم. دوای دانهدهستهوهی عهبدوللا سهغیر کلیلی مهمله که ته که به دهست ههردوو پاشای کاسولیک فرناندو و ئیسابیل. من له شاری کونکهوه دهنووسم، لیرهوه به دوادا چوون بو نهو رووداوانه ده کهم دهبوو روو بده ن، به دوایاندا ده چم و دهزانم چی روو دهدات. ده زانم، چونکه له شار و چکه که ماندا نهمه رووی دا و روو دهدات.

له کونکه، سالانیکی زور پیش نهوه ی غهرناته بکهویت، له نهنده لووسییه وه گوراین بو مودخار، له مودخاریشه وه بو موریسکی. سهره رای نهوه ی پهیمانی نیوان نهبو عهبدوللا سه غیر و پاشا کاسولیکییه کان بریار لهسهر مانه وه ی موسولمانان و نازادیی به ریوه بردنی دابه کانیان ده دات، لی من دوای نهوه ی گهیشتمه نهم تهمه نه، زانیم به لینه کان چهشنی به فرن، ههر هینده ی هه مه تاو ببین ده توینه وه.

ئيستا ئەم كاغەزانە بەپنى وەسيەتنامەكەي باوكم دەنووسم. وەسيەتنامەيەك بۆ مندالەكانمى جى دەھىلم. دەنووسم، چون نووسییان و دهنووسن، چونکه یادگه ویرانهیه، نووسینیش نوژهنکردنهوه. ویرای ئهوهی من میژوونووس نیم و دانپیدانان به راستیدا رهندییه، من لهوانه نیم خوای مهزن توانای گیرانهوهی رووداوه کان و شیکردنهوهی پنی بهخشین، پیاویکم گرینگیش نيم، تاكوو يهكيك بايهخ به خويتندنهوهي ئهوي دهينووسم بدات، به لام بروام وایه، خودا شایه ته، سالنامه کان جیْگرهوهی قسەن. لەبەر ئەوەى ئېمەى رۆلەى كۆنكە، دەزانىن چى رووى داوه و چی ړوو دهدات، ئهوه تا ړوژه کان دووبارهبوونهوهی رۆژەكانن و رووداوەكان پاتەي رووداوەكانن، بۆ كەسىش رەوا نابيت شتيك بليت به دلى پاشا نهبيت، خوم دهبينم ناچارم، ناچارىيەكى ئازاد، بەپنى توانا ئەوى بتوانىم بىنووسمەوە. لەوەدا تهنیا خوازیاری رازیبوونی پهروهردگارم، چاویشم له هیچ نییه ئەوە نەبنت نەوەكانىم بزانن ئەمە خاكى ئىمەيە، تىيدا ھاتىنە دنياوە و تیدا دهمرین. هیچ خاکیکیش هیندهی نهم شاره له دلماندا شيرن نييه.

بهههرحال، چاوم لی نییه و به هیچ شیّوه یه نامهویت بیمه کوّله که یه کی میّژوویی. ناشمهویّت نووسینه کانم به سهر ئههلی زانست و پسپوّریدا بلاو ببنهوه. ناخوازم به باش و خراپ ناوم بیّت. حهز ده کهم، لهوه زیاتر هیچم ناویّت، ئهوه بنووسم له ویژدانمدا پیّویستیی نووسینی په گ دابکوتیّت. ئهوه ش به نهیّنی بهیّلمهوه. به نهیّنی بیهیّلمهوه تاکوو ئهو دادگایییانه نهبینم، وهك ئهوانهی به چاوی خوّم بینیمن. ههروه ها به نهیّنی بیهیّلمهوه تاکوو دهسه لاتداران له دهستمی نه کهنهوه و بهوه ههمووم

لهدهست بچینت. به نهینیی بینت، چونکه دهبینت کاغهزه کان بگهنه دهست نهوه کانم و نهوه ی نهوه کانم. ئهوه جیماوی منه بویان، ههروه ها میراتیشم پیشکهشیان ده کهم ئه گهر نرخی بزانن. نووسینه کان پهیامن، ئه گهر به ئامانجی خویان نه گهن ئهوا مانای خویان لهدهست دهده ن چونکه خویندنه وه به زمانیك نهیزانیت بیهووده یه. ئهو وشانهش ماناکانیان نهزانین تهواو به تالن.

له كۆنەوە دەڭين، راستى كۆمەڭيك راستىيە، تەفسىرىش كۆمەلنىك تەفسىرە. ھىچ شتنىك ھىنىدەى ئەوە لەسەر دل گران نییه، قسهیهك بكهین بزانین درۆیه. هیچ ریّگهیهكی تهخت و زهوییه کی راست نییه، ئه گهر ئاستهنگ و لهمپهری تیدا نهبیّت به خەيالدا نەھاتوون. رەنگە راستىيى لەمىـرىنان دنەى گەرانىم بىدەن بە دوای ئەوەی دەيلېم. لەوانەشە ئاسانىي نووسىن ھانى ئاگەدارىي فَيْلِّي كَهُوتَنه ناو هَهْلُهُوهُم بدات. مروِّڤ وشهيهك ئاراسته دهكات وهك ئەوەپە بەردىك تى بگرىت، ئەگەر بەر كەوت ئەوا پنکاویه تی، ئه گهریش بهری نه کهوت ئهوا لیبی نهداوه. ویرای ئەوەى وەك ھەموو بنيادەمنىك ھەلە دەكەم، بەلام حەزم بە ھەلە و گوناه نییه. ههروهها خوّم به بهرکهمال و بیّهاوتا دانانیّم. مروّف ههرگیز بانگهشهی شتی وا ناکات تهنیا مهگهر دژهکهی بهركهمال بيّت. لهبهر ئهوهى من چاوم له پالهوانيى نييه و دووى جاویدانی ناکهوم، کاتیک دهنووسم خوم له گشت خراپهکانی دەروون رزگار كردووه، بەو مەبەستەي بىگەيەنىم بە نەوەكانىم، خوا شایهده لهسهر ئهوهی بینیم و بیستم. رهنگه یه کنکی دی وا نه لَيْت. لهوانه يشه ئهواني دى حهز به شيّواندن بكهن، يان ئهو شته تۆمار بکهن رووی نهداوه وهك ئهوهی رووی دابیّت. یاخود ئەوى رووى داوه چون رووى نەدابىت. ئەگەر بزانن، لەمەدا تاریکیی گومړایی و گومړایی تاریکی ههن.

ده توانیت بیژیت، هه لبه ت قسه کانم بو تاکه نه گهرچی زورن، من یاده وه ربی ده نووسم. یاده وه ربیه ک په نور زورن، من یاده وه ربی به نور نکر دنه وه بیت. یاده وه ربیه ک پور گاریکی تردا پیویستی به نور نکر دنه وه بیت. یاده وه ربیه که چاوم له وه بو و وه کوو حه کایه تی میللی به نیو خه لکدا بلاو بیته وه. حه کایه تیک داپیران بو پوله کانیانی بگیزه وه. حه کایه تیک کیر ان له شه وانی سارد، له شه وانی تاریک، له شه وانی در و دا له نیو خوی اخر میر و ویسی خوی و کتیبی خوی و کتیبی خوی و نووسه ری خوی هه ن، یاده وه ربیش که سی خوی و کتیبی حوی و نووسه ری خوی هه ن، یاده وه ربیش که سی خوی و رستی ناکه م، حه کایه تی خوم هه یه. پاستی کومه نیک نه گهرچی بانگه شه ی پاستی ناکه م، پاستی کومه نه یه که رپاستی نه یه که رپاستی نه یه که رپاستی نه یه که در پاستی در به داد به در ب

<u>22</u>

ئه گهر دهزانیت چهند خهم دهخوم به بهزهییتر دهبووی لهوی دلیدایهوه و بهخشی.



کاغەزەکانى محەمەدى كوړى عەبدوللا دى مۇلينا كونكە/ ۱٤٤٣

(2)

به رینگهوه بووم بهرهو دوکانی ئاسنگهرییه که. وه کوو ههر ریزژیکی دی سهرنجی ماله نزیکه کانی ئهبی عهبدوللام دهدا. وه کوو بیرؤ کهیه کی دوور، بیرم کردهوه، تاسهیان ده کهم. ئهو ماله نزمانه، به بانیژه بچوو که کانیانهوه، یادهوه ریی منیان هه لگرتووه. پتر له جاران لیّبان رامام، به ده نگیّکی ده رنه چوو سلاوم لی کردن. بهدهم رؤیشتنی خیراوه له باخه کانمان نزیك بوومهوه. کاتیك بیرم کردهوه کهمه ک سهیرم هاتی لهوه ی باوکم مکوره لهسه رئهوه ی ئاسنگه ریی فیر بین.

گوتم، من به رینگهوه بووم بهرهو دووکانی ئاسنگهرییه که. سهرلهبهیانیی زوو بوو. هیشتا ههتاو له ئاستر دهرنه کهوتبوو. ئاسمان مژدهی بارانیکی بهخوری دهدا. زستانه کهی زستانیك بوو، دهست و پنی دهرچاند، پتر لهوهی جهسته لاوازه کهی من بهرگهی بگریت. لاواز سهره رای توانام به سهر ئاسنگهریدا. له بهرزایییه کان رامابووم. له ماله تاشراوه کانمان له بهرد. ماله ههلواسراوه کانمان به گرده کانهوه چهشنی پهنجهره. من به پی

بهو بهرزایییانهدا سهر ده کهوتم. بای سپیدهی زستان خوّی به سییه کانمدا ده کرد. سییه کانمی دهسمی و وزهی ئهوینی پیّ دهبه خشیم.

باسی ئهوهم ده کرد به پنگهوه بووم بهرهو دوکانی ئاسنگهرییه که، پولیسیّك له بهردهمم قوت بووهوه، یه کدیمان ده ناسی. پورژانه سلاومان له یه کتر ده کرد و ههندیّك جار له دو کانه که مان داده نیشت. له گهل ئهوه شدا خوّی لیّمان نه ناس کرد. به ده نگیّکی و شك لیّی پرسیم، بوّچی پوشا که سهوزه کهم له بهر نه کردووه. سهره تا وام زانی، کهمیّکیش بیئومیّدی ده کردم، شوّخیی ده کات. بزه یه کم کرد و پیّم گوت: چونکه سهوز زهرد ده بیّت و له دره خت بهر ده بیّت ههموو مود خاران جلی فهرمانیّکی پاشایی ده رچووه، ده بیّت هموو مود خاران جلی که سك بیوشن. من ده مزانی کابرای پولیس پیاوی ده سه لاته. یاروّی پولیس پاوی ده سه لاته یاروّی پولیس گوزارشت له پای ئهوانه ده کات لیّره دایانناوه. یاروّی بولیس گوزارشت له پای ئهوانه ده کات لیّره دایانناوه. نهوی باوه پی وابیّت، هه لبه ت هه قیه تی، ئه و به رگرییان لیّ ده کات، ئه و دارده ست بوّیه گله یی لیّ ناکه م، کیّ ده توانیّت گله یی لیّ ناکه م، کیّ ده توانیّت

باسی ئهوهم ده کرد به رینگهوه بووم بهرهو دوکانی ئاسنگهرییه که، لهودهمهدا بریسکه یه کم بر هات. کاتیك ههستم به شکانهوه کرد. ئهوه بوو بای بهرهبهیانی زستان له سنگمدا پهنگی خواردهوه. شتیکم نهبوو به پولیسه کهی بلیم، ئهوی دووباره ی کردهوه دهبیت بچمهوه مال و پوشاکی کهسك لهبهر بکهم.

شتێکم نەبوو بە يارۆى پۆليسى بێژم، ئەودەمى فەرمانى پێ

کردم، به خانهواده کهم و سهرجهم دراوسی مودخاره کانم پرابگه یه نم، ئیدی ده بیت جلی تازهمان کهسك بیت. کاتیك گوتی فهرمانی پاشایی دویتی ده رچووه و گه پشتووه ته ناوچه ی کونکه. گوتی: سه یری دیت چون به فهرمانه که مان نه زانیوه.

باسی نهوهم ده کرد به رینگهوه بووم بهرهو دوکانی ناسنگهرییه که، نهوه بوو ناچار بووم بگهرینمه مالهوه. نهودهم ههستم کرد رینگهی گهرانهوه درین بووه تهوه. نهوه بوو شهرم دایگرتم و حایر مام چون فهرمانی پاشایییه که به باو کم رابگهیهنم.

لهو دهمهوه ی کونکه و تولهیتوله و شاره موسولمانه کانی دی کهوتنه ژیر تاجی کاسؤلیکهوه، بهر له پتر له سهت سال، بووینه مودخار. به لام وه کوو مودخارینك کاری کرین و فروشتنمان ده کرد. تیکه ل و گونجاو بووین و ژن و ژنخوازیمان ههبوو. کاری دهستیی خومانمان ده کرد و به ههمان دهستیش زهوییه کانمان ده کیلا.

باسی ئەوەم دەكرد بە رېڭەوە بووم بەرەو دوكانی ئاسنگەرىيەكە، بۆم دەركەوت قەلا سەختەكەمان جگە لە قەلايەكى خۆلىن ھىچى دى نىيە.

برای ثازیز: عەبدوللا سلاو و ریز

برا گیان، ئەوەتانى رۆژەكان تىدەپەرن، تاكوو خۆمان بە پۆشاكى كەسكەوە بېينىن، وەك تووشبووان بە گەرى لە شويتىنىكدا كۆ كراوينەتەوە. ئەگەر باوەرمان ھەبىت ئەم رۆژانە دەستاودەست دەكەن، ھەست بە تالىيەك لە گەرووماندا دەكەين. ئايا پىۆيستە لە بەردەم باپيرانماندا ھەست بە شوورەيى بكەين؟ ئايا دەبىت بروا بەوە ياخود بۆ نەوەكانمانى پاشەكەوت بكەين؟ ئايا دەبىت بروا بەوە بهىنىن نەفس ھەموو خراپەيەك بە بنيادەم دەكات، خۆشگوزەرانەكان بەدفەرى و خراپەكارىيان كرد، ئىمە باجەكەيمان دايەوە؟ ياخود وەكوو ئىبن عەرەبى دەلىت، دەبىت بىلىن، ھەر رەوشىنىڭ دوو رۆژگار دەوام بكات پىشتى پىن نابەسترىت؟

بزانه برام، ململانتی نیوان ده سه لا تبه ده ستان له سهر ده سه لات شه پرانگیزییه، به لام له وه ش شه پرانگیزیتر نه وه یه نیمه بینه سوو ته مه نیی ناگردانه که. من کاتیك هه ست به شه رمه زاری و سه رشو پی ده که م، باسی نه و بریاره ت بو ده که م داومه به سینگفراوانییه وه وه ریده گریت، ده زانم ژبان چالو چولییه، هه رسینگفراوانیه وه و چاله هه لده برین تیدا جنی ده بیته وه.

سهرلهبهیانیی نهمرق، له گهل شریخه ی بهیاندا و بی هیچ پیککهوتنیکی پیشوه خته، من و مهریهم بیرق کهیه له زیهنماندا خهملی، کق چکردن بهره و "جهییان" و جیگیربوون له قه لای خولین. جروجامشته کانمان کو کردنه وه و کیژه کانمان له خهو بیدار کردنه وه و نهم نامهیه م بیت نووسی و رقیشتین. ههموو شته کان له ناکاو هاتن، وه که نهوه ی جادوومان لی کرابیت جوولاینه وه. له ناخی ههر یه کیکماندا پالنه ری نه بینراو هه بوو، ریگه ی خوش ده کرد.

برات: يونس ك**إنكه/ ١٤٤**٨

25

کاغەزەکانى محەمەدى كوړى عەبدوللا دى مولينا كۈنكە ١٤٤٥

(3)

کاتی نیوه روّ، ئهوده می به هیّوری به شهقامه که دا پیاسه مان ده کرد، بوّ نانی نیوه روّ و سه رخه و شکاند نیک ده گه راینه و ماله وه، یه کیک له براده ران باسی باشای قشتاله و لیوّنی بوّ کردین، فه رمانیکی بوّ والیی کوّنکه ناردووه، فه رمانی پیّ ده کات مودخاره کان له م شاره دا ده ربکات.

ئیمه ته نیا پینج خیزان بووین، ئه وی باری کرد باری کرد و ئه ویشی مرد له داخ و مه راقدا مرد. ئه گه ر جله که سکه تایبه ته کانمان نه بووایا که س بیری ئیمه ی نه بوو، نه ك له به کوشتنمان، به لکوو له به ر سیماشمان له ره نگی خاکه که ی ده کرد. ژن و ژنخوازیمان کرد و خوینمان تیکه ل بوو، هه رجه ند سه رجاوه کان جیا بوون. کویخا له وه لامدانه وه نامه که ی پاشادا ده قاوده ق وای گوت. هه روه ها گوتی، مودخاره کان نهینیی پیشه ده ستیه کانیان لایه، ئاماژه ی به خانه واده که م دا، که له ئاسنگه ری کار ده که ن و خزمه تی

شاره که و ناوایییه کانی دهوروبهر ده کهن. وا دیار بوو پاشا ژماره ی نیمه ی نهدهزانی، بزیه له دهر کردن تیپه پی و فهرمانی دا وه ک شویتانی دی موسولمانان باجیان لهسهر زیاد بکریت و باجی دووقات بدهن، کویخا بهرپهرچی دایهوه، شویته کانی دی باجی پتر دهدهن، چونکه ژمارهیان زیاتره، ههرچی کزنکهیه نهوا ژماره ی مودخارانی تیدا کهمه، نهو باجهشی دهیدهن زور زوره.

ئهوی کویخا گوتی راستیی تهواو بوو، له مهمله که ته ئیسلامییه کانی تردا، ئهوانی که و تبوونه ده ست باشا کاسؤلیکییه کان، موسولمانان باجی کو کراوه یان ده دادا. داوای بریکی دیاریکراویان لی ده کرده وه و ده یاندا. له به رئهوه ی ژماره یان زوّر بوو، هه رتاکیک به پنی توانای خوّی ده یدا. هه رچی ئیمه بووین، باوکم باجی خانه واده کانی دی خی ده کرده وه، به زه حمه ته نهوی ده که و ته سهرمان پیمان ده درا، چونکه دلنیا بووین شیوازیکه بو هه راسانکردنمان، تاکوو خاکی خومان جی بهیلین.

برام يونس...

كاتيّك نامه كه تم خويّندهوه و زانيم كۆنكەت جىي ھىيشتووه، خهم دایگرتم. ئاخر برام چؤن دلت هات خاکه کهمان جي بهیّلیت؟ من دهزانم له "قهلای خوّلین" له گهل کهسوکارماندا سەلامەتى، ئەوەش دەزانم كەسوكارى ژنەكەت پېشوازىي گەرمتان لىن دەكەن، لىن من رام لەسەر ئەم راگويستنە نىيە. ئاخر ئیمه رۆلەی كۆنكەين. لیره لەدایك بووینه و باپیرانیشمان لیره هاتوونه ته دنياوه. كۆنكە پېش هاتنى ئېمه هيچ نەبوو. ئەوە ئېمە بووین قهٔلامان تیدا بنیات نا و خانوومان له تاشهبهرده کان هەلكۆلى. ئىمە بووين خاكەكەيمان چاند و درەختەكانىمان بهرههم هیّنا. ئیّمه بووین به دهستی خوّمان ههردوو ړووباره که يمان خاوين کردهوه. برام، خهلکی کونکه کهسوکاری ئیمهن، تهنانهت ئهگهر پاشا و سولتانه کانیش ستهم بكەن، تەنانەت ئەگەر ململانىيان لەسەر تەختى لەدەستچوويان گهیشته خویترشتن. ئیمه و دراوسیکانمان، ئهگهریکوو له بیروباوه ریشدا جیاواز بین، ئهوا کهس و برای یه کترین. له رۆژانى داھاتوودا دەزانىت چۆن لويس و ئىنماكۆلادا و مانویّلای کچیان خهمیان بو دابرانت خوارد، سلاوی گشت دراوسیکانت بو دهنیرم، ئەوانەی خوت و هاوژین و کیژه کانتیان خۆش ويست. لهم نیوه دا لومه ت ناکه م برا لهوه ی کوچت کرد، لیره ژبان سه خته. به لام به خودای جگه لیره هیچ خاکیکی تر ناناسم، په گیشم نیبه تهنیا له قوولایی کونکه نه بیت، که ههلکیشانی زه حمه ته، ئه گهر ههلکیشرا ئه وا خوینبه ربوونه که ی ناوه ستیت. ههروه ها ده زانم له گهل ئه سته میی گوزه راندا، په له ههوریکه و ده په وی تهوه. ههر به بونه ی ئیبن عهره بیبه وه، ئهوه شت بیر ده هینمه وه، گوتوویه تی: "پازیبوون به قه زای خودا پشتی پی ده هینستریت".

له کوتاییدا، تو لهوی بوی رویشتی ههقی خوته برا، ههر نیمه باجی ههلهی فهرمانه واکانمان دهده ینهوه. نهوان جیا بوونه و و ستهمیان کرد، نهوه بوو مهمله که ته کانیان کهوت، ههولی دوای تالانییان دا وه کوو چون پیشینان له شهری نوحوددا کردیان. قوولیی پهیامه کهیان له بیر کرد و تویکله کهیان وه رگرت، خواش له بیری کردن. ناوه زیان به کار نههینا و دوای گومهایی کهوتن. گوییان له ئیبن عهره بی و ئیبن حهزم و ئیبن روشد نه گرت، دوای شمشیر کهوتن و خوینیان پشت. پاساویان بو کاره کانیان ده هینایه وه، پیشیان له سهر ملی نوقوم بوو نه وا ههمووان له مهرگدا یه کسانین.

ئیدی پشتوپهنامان ههر پهروهردگاره.

برات: عەبدوللا كۈنكە ۱٤٤٨

له کاغهزه کانی عهبدوللا دی مؤلینا کونکه/۱٤۷۱

رۆلەكانم، من بۆيە ئەورۆ كۆم كردوونەتەوە تاكوو پنتان رابگەيەنم، ئىنمە چەوساوەكانى سەر زەويىن، ئىمە كەس گويىى لىمان نىيە و كەسىش گويىمان بى نادات. مادامەكى كارەكە وايە و دەركى بى دەكەين، دەبىت لە ژیر مالەكانماندا مال لى بدەين، دالان و ژیرزەمینى تیدا ھەلكۆلین. لە ژوورەكانى

خوارهوه دا چی شتی به نرخمان هه ن دایانبنین. ئه گهر پاشایانی کاسۆلیك دژی ئیمه زیاتر له ئیستا توندوتیژییان نواند، ئه وا په ناگهمان هه یه. ئه گهریش روزیك دهریانكردین، ئه وه مان بو نه وه كانمان پاراستووه ده بیت وه كوو میراتیی ئیمه پییان بگات. له و نیوه دا، له كاتی ژیانكردن و هه لكولیندا، بیرتان نه چیت ئه م روزانه تومار بكه ن، روزیك دیت له سه ر خه لكه قسه ی هه ق بلین، بویه ئیوه شه مه میشه له سه ر هه ق بن.

له کوتاییدا، کهس هه لتانه خه له تینی به وه ی کاسولیکییه کان حه زله موسولمانان ناکهن، ههروه ها نه وه ی کاسولیکان هه ولی وه ده رنان و کوشتنی موسولمانان ده ده ن برواننه قوو لایی نه وی له سهر رووی زه وی ده بین ، هه قیقه تی شته کان نه وه نییه که به به رجاوه وه ن ته ماشاکه ن تاکوو ببین نه وه پاشایه کلیسا به به رجوولینیت، نه که کلیسا پاشا بجوولینیت. بروانن چون نامانجه کانی پاشای کاسولیك له ده سه لات و پاوانکردن و فره وانبوونه وه دا کورت ده به وه و پاوانکردن و کلیسایه ی به ناوی په روه رد گاره وه قسان ده کات، پتر له و پاشایه کلیسایه ی به ناوی په روه رد گاره وه قسان ده کات، پتر له و پاشایه لایه نگر کو ده کاته وه به ناوی نیشتمانه وه ده دویت. قوربانییش کافر "کافر" هینده ی قوربانییه کی خوفروش سوز به ده ست ناهینیت. به م ناوایه ویژدانمان ده پشکنن، تاکوو پاره و سامانمان له ده ست به به م ناوایه ویژدانمان ده پشکنن، تاکوو پاره و سامانمان له ده ست به به م ناوکو ینه ی نایکونی پیاو چاکان له دلماندا بکیشن.

نحل ما كان معقودا بانفسنا، فد نكون، وما يخشى تفرقنا، ليت شعري، ولم نعتب اعاديكم، م نعتقد بعدكم الا الوفاء لكم

وانبت ما كان موصولا بايدينا فاليوم نحن، وما يرجى تلاقينا هل نال حظا من العتبى اعادينا رايا، ولم نتقلد غيرره دينا(")

(ابن زیدون)

⁽۱) چیروکی نهم چامه یه: نیبن زهیدوونی وه زیر و وه لاده ی کچی نه لموسته کفی یه کدییان خوش دهویست. کاتیك نه بو عامری وه زیر پیگهی نیبن زهیدوونی لای وه لاده پی زانی، چونکه خویشی وه لاده ی خوش دهویست، بویه بریاری دا ته له ی بو بنیته وه، تاکوو لهسهر ریگهی خوی لایبدات. نه وه بوو نیبن زهیدوونی له وه زیری دوورخسته وه و خستیه زیندانه وه. دوای هملاتنی نیبن زهیدوون له زیندان خوشه و ستیی بو کیژه پتر بوو، به لام گری نه و نه وینه لای کچه خاموش بووه وه. بویه نیبن زهیدوون ده ویه بوده شدوستی بو کیژه پتر بوو، به لام گری نه و نه وینه لای کچه خاموش بووه وه.

له کاغهزه کانی محهمه دی کوړی عهبدوللا دی مؤلینا کوینکا/ ۱۵۰۲

(3)

روّله کانم، ئهمروّ ئهوی پیشبینیمان کردبوو به دی دیت. ئهمروّ پاشای کاسوّلیك پهیمانه کهی له گهل نهبوعهبدوللا سهغیر ههلده وه شینیته وه. ئهمروّ موسولمانان سهرپشك ده کات له نیّوان به کرستیانبوون، یاخود راگویّرانی یه کجاری. ئهوی پیش سالانیک له کوینکا رووی دا ئیستا له و مهمله که ته ئیسلامییانه ی داگیر کران روو ده دات. دادگه کانی پشکنین، که له کوینکاوه ده رجوون ده گهنه سهرتاپای ئهنده لووس. ئهوی رابورد به بهراورد به وی دادی، لیبورده یی بوو. له نیّوان ئه و دوو شته تاله شدا، که سوکارمان لهوی کهمتاله که ههلده بژیّرن: به گاوربوون. ئاخر هه ژاران که سانی دیار و بالا نین بو ئهوه ی رابگوی تردین، سهرکرده ی سوپاش نین، تاکوو ده رجه یه که درخوه وه.

له ئەمرۆوە، براكانتان لە؛ غەرناتە، قورتوبە، ئىشبىليە، قادش،

جهیبان و مالقه... تالیی شکست دهبینن. ئیدی ناهیّلن به ئارهزووی خوّیان ناوی منداله کانیان بنین. حهز له چی بکهن بخوّن. ئهو سترانه بچرن حهزیان لیّیه. له ئهمروّوه دهبنه "کرستیانه تازه کان". له ئهمروّوه، وهك ئیّمه ئه گهر گوّشتی بهراز نهخوّن، دادگه کانی پشکنین ملیان به قهنارهوه ده کهن. رهمهزانان به نهیّنی روّژوو ده گرن. به دزییهوه نویژ ده کهن.

رۆله کانم، ئەوى پیشتر بۆ خەلكى كۆنكە نووسرابوو بۆ ئەمانىش دەنووسریت: به ئاشكرا نویژ بۆ مەسیح و به دزییهوه نویژ بۆ محەمەد.

رۆلەكانم، دەست لە ملى يەكدى بكەن، ئيدى ئەو رۆژە ھاتووە بۆ كوشتنتان نەبېت كەس دەست لە ملتان ناكات. "ئیمهی قهشه کانی کلیسای کوینکا، له روّژی یه کهمی سالی ۱۶۷۹ دا دوای پشکنین و لیکولینهوه، پاش گوینگرتن له گهواهیی گهواهیدهران، دانی پیدا دهنین، ناوبراو خووسی ئیرناندیس، موسولمانه و له خانهواده یه کی کاسولیکه، به درو گوتوویه تی گهراوه تهوه سهر کاسولیکیزم، دوای دهرچوونی فهرمانی پاشایی به دهرکردنی موسولمانان، یان گهرانهوه یان بو در کیورو جوراو جوره کانمان بومان دهرکهوتووه رهمهزانان وهك ههر موسولمانیکی دی روّژوو ده گریت.

لهسهر ئهو بنهمایه، ویژدانمان ئاسووده بوو، به لام فهرمانی راست بهسهریدا ئهوهیه، لهسهر تهخته که رابکشیّت، له دواوه دهست و پیّی ببهستریّن و ئهشکه نجه ی دادپهروه رانه بدریّت، به برینی ئهندامه کانی جهسته ی له یه کتر تاکوو مردن. چونکه لهوانه یه نهشکه نجه دان پاقر کردنه وه ی روّحه خودانه ناسه که ی ست".

(دادوهریی خووسی ثیرناندیس، کوینکا، ۱٤٧۹، لهبهر ړنرژووگرتنی له مانگی ړهمهزاندا) له کاغهزه کانی مانویل کارلؤسی کوړی مهروان کوړی مهریهمی کیژی عهبدوللا دی مؤلینا (مانویل دی مؤلینا) ۱۹۰۹

(1)

 شویّنه که یانم ده روانی و ویّنای ویّنه یانم ده کرد. جا نازانم وا ده هاته به رچاوم، یاخو به راستی ده مبینین. ثه گهر بینیبیّتیانم ئه وا هیّنده ی گریّی په نجه یه ك بوون.

دایکم نهیگوت دوای قزناغی بهرده که چی دهبیّت. گوتی، دهبینه بهرد. ئهمهی گوت و بیدهنگ بوو. وای گوت و باوکم لهسهر جزری بهرده که زوری گوت. دایکم وای گوت و منیش له وهرچهرخان ترسام. له راگویزان. له تهنیایی. ترسام لهوهی تهنیا بیمه بهردیک له شاخ و هیچی تر. بهردیکی رووت له خانوویه کدا.

له کاغهزه کانی مانویل دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۰۹

(2)

 ژیان به کوژراوی فرینان دایه بهردهمم. ناخو بهرده که ناموزاکهم بوو؟ دوو زهلامی که ته پروبهپرووم وهستان. شه که ت بوون. وهستابوون ههریه کهیان تهماشای نهوی دی ده کرد و جویتنی دهدا. جویته کان ناراستهی بهردیکی لال بوون. بهرده که ش نازاری ده کیشا. گویم لی بوو بهرده که نالهی دههات. نازاری ده کیشا و دژمانی بهو دوو زهلامه دهدا. لهو دهمهدا بوم ده کهرکشا و دژمانی بهو دوو زهلامه دهدا. لهو دهمهدا بوم نهملا و نهولای خوم نهبوو. توانای ناوپدانهوهم لهدهست دا. باشان گالیسکه یه هات و بهرده کهی ههلگرت. تهنیا نهوی باشان گالیسکه یه هات و بهرده کهی ههلگرت. تهنیا نهوی مالئاوایی لی کرد. خیزانیک نهم ده گهریتهوه سهری و من مالئاوایی لی کرد. خیزانیک نهم ده گهریتهوه سهری و من غهواره م. بهسهر خیزانه که وه خوو نامویه وابووم. نهوه له شیشت و من مامهوه. وه کوو نامویه وابووم. نهوه له شرچه ی نیوه پر که سوو تاندمی.

روزه کانی داهاتوو کارهساتبار نهبوون. کارهساتبارتر نهبوون. ههلکهندنی بهردینك دوو بهرد بووه شتیکی ئاسایی. سووتانی پیستی نهرممان به خور بووه شتیکی ئاسایی. ههستکردن به سهرما ئاسایی بوو. ههستکردن به دابران. ههستکردن به تهنیایی. له ساتیکی تیژتیپه دا ههستم به ترس کرد. ترس لهوهی بو شویتیکم بهرن نهزانم کوییه. به ئامیریکی تیژ ههلمکهنن بهر جهستهم بکهویت. لهوهی خراب ههلمبکهنن و قولیکم ببرنهوه. له زهبریکی ههلهشانه بهر سهرم بکهویت. ههسته که راگوزهر بوو. راگوزهر به ساتیکی سوزداریدا. سوزداری چونکه بهرد جارهنووسی حهتمییه. دهمگوت حهتمی و شتیکی ترم دهزانی.

دەمزانی بەردەیلیک هەن بۆ هەمیشە دەمیننهوه. دەمیننهوه بی ئەوەی یه کیک ئاوریان لی بداتهوه. له ساتیکی راگوزهری تردا ئاواتی ئەوەم خواست، لیرەدا بمینمهوه بی ئەوەی كەس بمبینیت.

له کاغهزه کانی مانویل دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۰۹

(3)

زهمهنیّك تیپه پی من ههر به ردم. زهمهنیّك نازانم چهند. په نگه سالانیّك بیّت. له وانه شه چهندان سه ده. گهلیّك هه تاو به بان جهسته مدا تیپه پین. گهلیّك مانگ له سهر جهسته مه لاتن. بارانه یلیّکی فره جهسته یان نوقوم کردم. بارانه یلیّك گه یشتنه قوولترین شویّنم. ئه و شویّنانه م که وا ده زانن زور گهوره ن. هه لیه ت باش ده زانم زور پووکن. پوژیّکیان ئه وه پووی دا، که ده بو و پووی دا، که ده بو و پووی دا، که ده بو و پووی دا.

نامیره ناسنینه که که و ته گه پر. منیش وه کوو مندال ده گریام. ده یکوتا به لای پاست و چه بمدا. منیش چه شنی زار و کان ده گریام. زایه لهی له میشکمدا ده هات. به مکوری له قوله کانم نزیك ده بووه وه. منیش وه ك مندال ده گریام. پاشان زهبریك به به نوی که و ت و هاوارم کرد. له گه ل هاوار کردنمدا کریکاره که پاپه پی، به ردشکینه که پاپه پی، هاوار کردنمدا کریکاره که پاپه پی، به ردشکینه که پاپه پی پاپه پی و له هاو کاری کی به ته نیشتیه وه کاری ده کرد، پرسی، داخ و گویی له هیچ هاواریک بوو؟ نه ویش گوتی: نا. گویم لی

نهبووه. گوتی، وا دیاره وریّنهت کردووه. گوتی، بهرد ههست ناکات. ئەوە بوو کابرای قايەشكين بە وزەيەكى كەمترەوە گەرايەوە سەر ئىشەكەي. بە تۆخماخ كوتانى سووكتر. دوور نىيە وای زانیبیّت له ئەژدىھايەكى نووستووى سەر بەردیّكى داوه. پىي دهچنی وای زانیبیّت ئهژدیهاکه ههمان بهرده. رهنگه وای بۆچووبىت وړىنە بووه. سەدان كوتان بوونە ئەگەرى قلىشانم. دووله تبوونی جهستهم. له تله تبوونی رۆحم. پاشان بهردشکینه که به زەحمەت ھەلىكەندم. بە دەست و پنيەكانى پالى نام. لە ھۆكارى ئازاره زۆرەكەم ئاگەدار بوومەوە. تەماشاى جێگەكەمم كرد پەنجەكانى پىن و بەشنىك لە پاژنەكانى خۆم بىنىن. گوتىم مالئاوا پەنجەكانى پيم. گوتم ماڭئاوا پاژنەكانم. لەو كاتەدا دايكمم بير هاتهوه. ههروهها باوكم. رهنگه مهرمهرخواز و گرانیّتخواز بوومایا ئەوا بە بەركەمالىي دەمامەوە. دوور نىيە لىمخواز بوومايا ھەپروون به ههپروون دهبووم. ههپروون به ههپروون ببوومایا و کارم تهواو ببوایا. بهلام من بهردخواز بووم. بهردخوازیک ئهوهندهی له ژیان هەيەتى لە فەوتانىش ھەيەتى. بەردخوازىك ئازار دەكىشىت، لىي نامريت.

له گالیسکه کهوه تهماشای هاوه له بهرده کانمم ده کرد. خیزانه بهرده کانم. چاودیری کپییه کهیانم ده کرد. بیده نگییه کهیان یاخود لالبوونه کهیان. نیگا بیناگاکانیانم دهبینی. چاوه روانی روّلی تریانم له ژیاندا دهبینی. له ژیان یاخود مردندا. نهمده زانی ئاخو ههموو بهرده کان ههر له بهراییه وه بهرد بوون. ده لین له سهره تاوه بهرد ههبوو. یانه خو ئاده میزاد بوون و گوراون. گوران و شیوه شیان له گهلدا گورا.

كاتيك به شوينه كهى دايكمدا تيهه ريم نهمبيني. له نيوان

بهرده کانی تردا توابووه وه. به تیپه پینی کات په نگی گرتبوو. بووبووه پارچه یه کی سیامی. (۱) نه مده توانی دایکم بناسمه وه ههرچه نده جیگه که یم ناسیه وه. ثه و خاکه ی لیّی بوو ناسیمه وه. باوکم به ختی له و چاکتر نه بوو. وه کوو هه زاران به ردی پیز کراو به شاره زایی له بان یه کتر دانرابوو. وا دانرابوون کیویکی جوان و پته و تریان دروست کر دبوو. کیویک وه لامی به بوومه له رزه کان ده دایه وه. باوکم له وی بوو. دیاره بیده نگ بوو ته ماشای جیهانی ده کرد.

⁽۱) سیامی: دووانه سیامی. به دوو مندالی پنکهوه نووساو ده گوتریت. لیره دا مهبهست دوو بهردی پنکهوه نووساون. (وهرگیر)

له بانیژهوه تهماشای زهوییه ک بکات شارهزای نهبیّت. زهوییه ک پیّیان راگهیاندم هی منه. هی من بی ئهوه ی قرّچانی خاوهنداریّتییم ههبیّت.

رۆژان هاتن و چوون. سالاننك تنپهرین. چهندین سهده بهسهر چوون. دوای ئهوه رهنگه وهرچهرخانه یه کجاره کییه کهی دایکمی بهدوادا هاتبیّت. بریه وا دهلیّم لهوانهیه نهزانم. ئهوی دهیزانم ئهوهیه دایکم بوون به بهردمانی پی راگهیاندین. پیی گوتین و جیّگهی خومانمان ههلبرارد، چون بهوه سهرپشك بین.

<u>34</u>

ئاخر مۆرىسكىيەكان چ تاوانىكىان كردووه؟



له كاغەزەكانى مانويل دى مۆلينا كوينكا/ تولەيتولە/ ١٦٠٩

(4)

باران وا به خو دهباری نوقمی کردم. ئه و گالیسکه بچووکهی هه لیگر تبووم ئاو هه لیگرت. نوقمی کردم و تینوویه تییه که می شکاند. له تو یی درزه کانمه وه دزه ی کرد و ئازاره کهی شکاندم. درزه کانم که م بوون. که م و ته نگ بوون. حه زم به زیده گؤیی نییه. درزه کان قورس نه بوون، به لام چه شنی ده رزیها کردنیک که س نایبینیت که چی تو هه ستی پی ده که یت. ده رزیها کردنیک که س نایبینیت که چی تو هه ستی پی ده که یت. کریکاره کان بلند بوو. ده میک ستایشی یه کدییان ده کرد و کریکاره کان بلند بوو. ده میک ستایشی یه کدییان ده کرد و ده میک بوو. کریکاره کهی نزیکم قسانی بو ده کردم. قسانی بو ده کردم و ته ماشای ده کردم وه ک ئه وه ی بمبینیت. چون ئاشکرام بکات. سکالای له ده ست هیچ نه ده کرد. به شیوه یه ک ده دوا وه ک به کانی خویدا ده جووه وه و بیری به چاره نووسیکی جیاواز ده کرده وه. "چی ده بیت نه گه ر" به کار

ده هینینت. گوتی خوزگهم به به ختی تو ئهی بهرد. گوتی تو چهند به خته و هری ئهی بهرد.

لهو نيوهدا گاليسكه كه به گرديكي بلنددا سهر ده كهوت. گردیّك له گرانیّت. خانووه كانی سهر گرده كه دهیانروانییه سهر رووباري تاگۆ. من له شوینه کهي خومهوه له ناو گالیسکه که كۆشكەيلىكى بنياتنراوم دەبىنى. قەلاگەلىك قوللەي بلنديان ههبوو. شووره گهلیك دهوری شاره کهیان دابوو. گهیشتبوومه تولەپتولە. نىشانەكانى "دەرگەي درەخت"، بردى كەوانەيى، مزگهوتی مهردوم بوون. نیشانهی بۆننکی عهرهبی بوو بۆنی زهویی خوش ده کرد. له مهیدانی "بازاری ناژهلان"دا گالیسکه که ويستا. "كەوانى خوين"م لە بەردەممدا بىنى. يادگەم ئەو باپىرانەي بير خستمهوه لهم كهوانه مليان خرانه بهر سهرپهرينهوه. "شەوەكەى توڭەيتوڭە"م بىر ھاتەوە، كە تىپىدا قەسابخانە بىق موسوڵمانان ئاماده كرا. بني ئەوەى يەكتك لە كريْكارەكان ئاگاى لى بنت رۆندك به چاوانمدا هاته خوارى. به شيوه يهك رۆندك به چاوانمدا دەرژا نەمدەتوانى بەرى بگرم. چاوم فرمیسكى پیدا هاته خواری و تیکهل به ناوی بارانه که بوو. له ساتیکی تیژتیپه پردا یه کینک له کریکاره کان چاوی لی بوو. گوتی، بهرد ده گری. ئهوی دی گوتی، بهرد ئارهقه ده کات. یادگه بچووکهکهم داپیرانمی بیر هینامهوه پرسیاری ئایینی خویان ده کرد و قریان راده کیشت و خویان به گوی مهمکه کانیانهوه ههلَّدهواسی. رووت بوون، ههستیان به شهرمی رووتبوونهوه ده کرد پتر لهوه ی ههست به نازاری نهشکهنجهدان بکهن. دایکمم بیر هاتهوه ده لیّت، ئهمه فهرمانی پاشایه نه ك فهرمانی قهشه. پاشا ئیمپراتزریای دهویت نهك پشتیوانیی مهسیح. قهشه ده سه لات ده خوازیت نه ک پشتیوانیی مهسیح. دایکم گوتی، هیچ دژایه تیه ک که نیوان مهسیح و محهمه ددا نییه. دایکم گوتی، به لام دایکم بوو به بهرد. دایکم گوتی، وه ک نهوه ی به قسه کهی نیگای رو خساری مید فرزای نه فره تیی کردبیت.

کابرایه کی قردریژ نزیك بووهوه و تهماشای لای منی کرد. به سهری ناماژه ی رازیبوونی کرد، له مهبهستی نه گهیشتم. پاشان گالیسکه که کهوته ریّ. ههردوو نهسپ به شهقامه بهرز و نزمه کاندا به نهرمی ریّیان ده کرد. نهو شهقامانه ی ده تگوت درزی په نجه ن. لهو کاته دا من لهرز دایگر تبووم. نه ك له ترسی نهوی دیّت. به لکوو له ترسی نهوی رابورد. له دواییدا گهیشتینه مالیّك له دهوروبه ری تولهیتوله. مالیّك ده یروانییه سهر کلیسای سان خوان دی لوّس رییس. تیبینیی نهو کوتوپیوه نده مسینانهم کرد به رووی کلیّساکه وه ههلواسرابوون. گویّم له کریّکاریک بوو ده یگوت، نه وانه کوتوپیوه ندی دوا دیلی کرستیانه به دهست موسولمانه کانه وه. گویّم له کریّکاریک موسولمانه کانه وه. گویّم له کریّکاریک نهوانه کلیلی ماله موسولمان و جووله که ده رکراوه کانن له وه ختی که و تنی غهرناته وه.

من له کوتوپیوهنده کان رامابووم و دهمپرسی ناخو ههر به راستی کوتوپیوهندن. یاخود مروّف بوونه و وهك ئیمهیان لی هاتووه. گوی ده گرم و بیر لهوه ده کهمهوه کریکاره که گوتی "کهوتنی غهرناته" بیر لهوه ده کهمهوه نهم کریکاره سهر به خانهواده کهمه.

له ماله کهی تولهیتوله له ههیوانیکی بی میچ جیّیان هیّشتم. ههیوانیّک له میانهیهوه چاو له ئاسمانی ههورین ببرم و پهنجهره و بانیژه کان بهسهرمدا دروانن و من

لەسەر پشت راكشاوم. بۆ رۆژى دوايى زەلامەكە دەركەوت. زهلامه قژدریژه که. لهودهمهدا تیبینیی نهوهم کرد ردینیشی دریژه. لهوه لاوازتر بوو دهرده کهوت. چاوه کانی زیاد له پیّویست به قوولْدا چووبوون. بهلام بایهخی پی دام. گرینگیی به پاراستنم دا. تنبینیی قلیشه ورده کانی جهستهی کردم. تنبینیی زیانه کانی پی و پاژنهی کردم. ئهوه تووړهی کرد. لهگهل تووړهيييهکهيدا بیّدهنگ بوو. پاشان بریاری دا ژیانم پی ببهخشیّت. ئهو ژیانهی وای دهبینی شایانیم. ئەو ژیانەی جیاوازه لەوی بۆی چووم. ئەو ژیانهی ژیانم دهپاریزیت. رهنگه وای گوتبیت. یان لهوهیه من وا تیگه یشتبم. لهوه ده چیت شتیکی تری گوتبیت و من وا تنگه يشتبم. يان لهوانه يه ئاواتي ئهوهم ده خواست. ئيدي به ئامرازه سهخته کانی دهستی به کار کرد و یهکهمین جار دوو پنی دروست کرد. ئهوی نیوانیانی شکاند و شته زیاده کانی لابردن و ئهوجا لاقه كان دەركهوتن. به هێورى كارى دەكرد. به ئارامي لاقه كان وەرسووړان. پاشان وازى له پييه كۆنه ناقۇلاكان هینا. ههر به هیوری دوو پیی تری چین کرد. دوو پیی گهورهتر. جووتێك پێ دوو سۆڵى ئەستووريان لەپێ كردبوو. لە من نهدههاتن. لهبهر لاوازیم له منیکی کوړیژگهی کهم جورم نەدەھاتى.

کابرای له پولاواز به رده وام کاری له جهستهم ده کرد. جهسته شم له ههیوانی ماله وه نوستبوو. زوری کار کرد. شهو و پوژ. له ته کم نانی خوارد. هه به تهنیشتمه وه خواردییه وه نووست. له په نجه ره که یه وه چاوی تی بریبووم. له بانیژه که یه وه تهماشای ده کردم. شته زیاده کانمی به پارچه په پوزیه ك ده سرینه وه. دانیشت و قسانی له گه لدا کردم. باسی نه وه ی ده کرد

لیّی دهویستم. ئاواتی بهردهوامی و هه تاهه تایی بوّ ده خواستم. گوتی من کوچی ئهوم. ئهو کوچه نهیبوو. باسی ئهو مندالانهی خوّی بو کردم ئیستا له مهیدانه کان بلاو بوونه تهوه. باسی ئهو میرووه ی منی کرد، که ده برانی. ده برانی و نهیده زانی. له چیرو که کانیه وه ئاینده ی خوّمم زانی. له چیرو که کانیه وه کونجکولیه که می ورووژاند. ده مویست پرسیاری دایکمی لی کهم. ده مویست پرسیاری دایکمی لی بیرسم: ئاخو ژبان به جوّره کانی تری به رد ده به خشریت؟! من پرسیارم نه کرد و ئهویش گویی نه گرت. چه نگویی پرسیارم نه کرد و ئهویش گویی نه گرت. چه نگویی گویی کردبیت و گویی لی نه بووبیت. دووریش نییه بیستبیتی. گویی من نه می به وه وه لامی دایه وه، به لام من بیرم له دایکم من نه میرم له وه ده کرده وه ناخو دایکم کردمانی به به رد. ده کرده وه بی وه کوو دوا ته وقی قوتار کردن به به ردی کردبین.

كاغەزەكانى مانويل دى مۆلينا تولەيتولە/ ١٦٠٩

(5)

یاروی پهیکهرساز پهرجووی نواند، بویه پهرجووی نواند تاکوو قوّل، یاخود قامکی یه کیک نهشکینیت. به ئامرازه کانیهوه به هیورییه کی بهرچاوه وه جوولا. به شیوه یه ک پی ده کرد چون جهسته ی راسته قینه م ببینیت. ههموو پارچه زیاده کانی له سهرخوّ لابردن. به له سهرخوّییه ک شایانی پهیکهرتاشیکی دلباش بیت. وه ک چون شایان به دایکیکه نینو کی کوّرپه کانی ده کات. به لام قهله و تری کردم. جهسته یه کی گهنجتری دروست کرد. به رگهی ههموو ئه مانه م به لیبورده ییهوه گرت. به ئارامیهوه به رگهم گرت. بیرم له وه کرده وه پهویست بیت بیمه پیاو. بیرم له وه کرده وه پهویست بیت بیمه پیاو. بیرم له وه کرده وه پهوی ناکریت له قوناغی کوریژگهیدا به وه ستم. پیویسته بیمه پیاو. ناکریت له قوناغی کوریژگهیدا به وه ستم. پیویسته بیمه پیاو. ناکریت له قوناغی کوریژگهیدا

پاشان جلیکی سهربازیی لهبهرکردم. دواتر روخساریکی جیاوازی له روخساری من تاشی. ورده بهردهکانی ناو چاوم و

کونه تفنکانمی لابرد. لۆچه کانی گوێ و ڕوخسارمی کیشا. ڕوخساری پیاویکی چل پهنجا ساڵی بوو. پاشان زرییه کی دریژی بۆ جهستهم دریژ کرد و کلاوئاسنیکی نایه سهرم. ئهوجا به ههر حالیك بوو له كۆتاییدا ئاهیکم ههلکیشا. ههستم کرد دنیا دهبینم. ههستم کرد دنیا دهمبینیت.

دوای کیشانم له شاوینی خومادا مامهوه. روزانه پهیکه رتاشه که ده هات و دهستکاریی بچووکی ده کردم. بو لابردنی پاشماوه ی توز. بو لووسکردنی بهشیک له بهشه کان. له همموو نهمانه دا من لهسه پشت نووستبووم. ههموو نهمانه و من تهماشای ناسمانم ده کرد، تاکوو چاره نووسمی تیدا بخوینمه وه نهو چاره نووسه ی جاری نه و چاره نووسه ی ههرگیز دیار نهبوو. نهو چاره نووسه ی جاری یه کهم دهستی پیدا هینام ده رمخست. له ودهمه دا دهمویست پوخسارم له ناوینه دا ببینم. تاکوو بزانم چیم لی هاتووه. له خوم ده پرسمی ناخو له باوکم ده چیم. دهمپرسی ناخو پوخساره ده تازه کهم له پوخساره کونه کهم ده چیت؟ دهمپرسی و نهمده زانی. چیون بازام له کاتیکدا ته نانه دهستم به ردهمو چاوم نه که و تووه ؟!

چهندین رۆژ به حهپهساوی مامهوه. رهنگه چهند مانگیك، یان سالانیک بووبیت. ههتاوه کان ههلاتن و ئاوا بوون. مانگه کان ده رکهوتن و ون بوون. رۆژیکیان کابرای له رولاواز نزیك بووهوه، لیم نزیك بووهوه و بزهیه کی بو کردم. گوتی تو ئهم رو به کهمال بوویت و له هیچت کهم نهبوو. تهنیا لهوه ت کهمه له مهیدان بوهستیت. پاشان له کاغهزی پیچام. به ری رووناکیی لی گرتم. بهری گرت و لیی دا رویشت. به کویریی ژیام. کویریش تهنیا خهیال دهبینیت. نابینا تهنیا رابردووی خوی

دەبينىت. بەلام من لال نەبووم. ھەموو دەنگەكانى دەوروبەرم دەبيست. ھەستم راگرتووه بۆ ھەر كەسنىك ناوم بەرنت. ئيوارانيش پاسهوانيك دينت بۆ لام. به تەنىشتمەوه دەخوا و دهخواتهوه. به دهنگی نزم حه کایه تم بۆ دهگیریتهوه، وهك ئهوهی بۆ خۆى بگێرێتەوە. جارێكيان گێړايەوە باپيرانى بۆ ئێرە ھاتوون، چونکه رۆدرىك ياشا، شاي قووتىيانى رۆژئاوا، لاقەي كىژىكى کردبوو. کیژه که کچی فهرمانرهوای سهبته بوو، ناوی دوّن يوليان بوو. يوليان له پشووي حهسانهوهدا بوو له تولهيتوله. کچهکهی له "گهرماوی کابا" کولمی دهکرد، رۆدریك بینی و شيّت و شهيداي بوو. ئيدي يوليان برياري دا تولهي لي بستننیتهوه. ئهوه بوو داوای له موسولمانان کرد بچنه نیمچهدوورگهی ئایبیریاوه و له شهری دۆلی لهکه پارمهتیی سهر كهوتني دان. پاسهوانه كه دهبيريت هاتنه ناوهوهي باييراني نه خشه بو کیشراو نه بوو. ئاواتیان باشووری ده ریا و مانه وه له باکووری نهدهبری. بهلام بانگهوازهکه تهماحی دانی و ههستیان به کاریگەرىيەكەي كرد. پاسەوانەكە دەبيژېت، ئېستا نەوەكان بۆ ولاتێکی تر کۆچ دەكەن. بۆ سەرزەمینێکی دی. دەڵێت ئەو نازانیّت ئاخوّ خزمه ته کانی بو کلیّسا و پاشا دووری دهخهنهوه له چارەنووسى كەسوكارەكەي ترى ياخۆ نا. منيش لەوديو نابینایییه کهمهوه لیمی دهروانم. وا بزانم دهیناسم. وا بزانم ههستم پنی ده کات. رهنگه رۆژینك ببیته بهرد.

بۆچى يارۆى پەيكەرساز دواى ئەوەى ژيانى بە بەردا كردم، ون بوو؟ ئەى بۆ يارۆى پاسەوان باسى چارەنووسى خۆمم بۆ ناكات؟ چما بۆچى يارۆى پەيكەرساز وازى لە دروستکراوه کهی هیّنا؟ ئهی بۆ یارۆی پاسهوان میّژووی خۆمم بۆ دهگیریّتهوه؟!

روّر و مانگ و سالان به قورسی تیّپه رین و منیش له ژیر داپوشه که مه و ده گریم. پاشان چه ند زه لامیّك هاتن و هه لیانگرتم. خستمیانه گالیسکه یه که وه و بردمیان. ده روّیشت و منیش له ژیر داپوشه که مه وه چاوه روانی شویتیّکی نوی بووم دامبنیّن.

كاغەزەكانى مانويل دى مۆلينا تولەيتولە/ ١٦٠٩

(6)

کریکاره کانی گوت: بړوانن. بړوانن پهیکهره که دهخهنیتهوه. کریکاره کان تهماشایان کرد و گرژینهوه، گوتیان کوته له که پیّده کهنیّت. من بزهم دههاتی و کهیفخوش بووم. ده تگوت گەراومەتەوە نىشتمانەكەم. وەك ئەوەى گەرابىتمەوە مندالدانى دایکم. ئهو دایکهی نهمزانی چی لی هات! ئهو دایکهی نهمدهزاني ئاخۆ جاريكى دى دەيبينمەوه. پەيكەرتاشەكە بە کریکاره کانی گوت: بروانن، بروانن پهیکهره که موّن و رووترشه. گوتی پهیکهره که بخهنه سهر بناغه که. گوتی، باش تاگهدار بن، نه کوو زامدار بیّت. ئهو وای گوت و من بیرم لهوه ده کردهوه ئاختر بهرد دوای ئهوهی دهبیّته پهیکهر، زیانی چی ده کات ئه گهر بریندار بیّت؟ وای پی گوتن و له ته کیاندا بوو. له ههر ههنگاویکدا به تهنیشتیانهوه بوو. جهستهم لهوی چهسپی. لەسەر بناغەيەكى گرانيتى. رەق راوەستابووم بە قامكى دۆشاومژەم بە پشتى بەھىز و نىگايەكى لەخۆرازى و سىنگى پړ له هیز و ههستی پر لهخوبایییهوه ئاماژهم بو پیش ده کرد. به کلیلی ژیان دهوری دابووم و منیش چهقه کهی بووم. به لام به هەستنىك لە خالى بوون. بەتالىيەك ھىچ شتنىك پړى نەدەكردەوە. بهو ههستهی روخساریک ههلدهگرم روخساری خوم نییه. پۆشاكىنك لەبەردەكەم پۆشاكى من نىيە. بەوەى رووالەتىكى ترم خواستووه. يه کيکې دی نهك من. منيش خوم له ناخمدا نەدەبىنىيەوە. دەرەوەشىم تابلۆيەكە چەشنى كۆلمى قەبر. كۆللۆك ناو و میژووی لهدایکبوون و مهرگی ههانگرتووه. ناویک ناوی من نبيه. دير و كيك سهر به من نييه.

38

کاغەزەکانى مانوێل دى مۆلينا تولەيتولە/ ١٦٠٩

(7)

له رۆژانی یه کهممدا وه کوو کوته لیك ههستم به سهرسورمان ده کرد. هاموشو کهران لای بناغه کهم داده نیشتن. وشهی خیرایان ده گورییه وه و به بیده نگیی پشوویان ده دا. ههندیک له ریبواران له بهرده ممدا ده وه ستان. پاشان هینده ی نه ده برد زارو کان به قه دمدا هه لده گران. هه رزه کارانیش ناوی خویان له سه ر جهسته م ده نووسی. ناوی خویان به تیر و دله وه. لی کاره که هه ر به وه نده وه نه وه ستا. به تیپه رینی کات وای لی هات هاموشو که ران میزیان به بنکه کهمدا ده کرد. کو رانیش به به ردی بچو و که وه نیشانیان له چاوم ده گرت.

ئیستا من زیاتر پهرگیرم. پتر گهرمیی ههتاو و سهرمای زستان لیم دهدهن. ئیستا من ههتیو کهوتووم. لهو دهمهوه بیکهسم

پهیکهرتاشه که لیّم ون بوو. ناخو بهردی بالهخانه کان ههست به ههمان ههستی من ده کهن، یاخود پیّکهوهلکانی ههر بهردینك له گهل نهوی دیدا بهسه بو دوورکهوتنهوه له نازار. با به ویژدانهوه قسه بکهم: ههموو شتیک له ههمان کاتدا بهسهرمدا ده هاتن: یاری و میزکردن و بهردباران و دانیشتنی ریّبواران و رابواردن. ههروه ها بو نهوه نویاتر به ویژدان بم دهلیّم، من ناتهواو بووم. بو پهیکهر دروستکردن یاروی پهیکهرتاش وازی له ههندیک بهشی من هیّنابوو. ههندیک پارچهیشی بو زیاد کردم هی من نهبوون. چهند جار بی دهست ده ژین و وا ده زانین ده ستمان له شوینی خویدایه.

 پیّم گوتن ئیّوه له جهنگیّکی ههلهدان. قسهم ده کرد و گوییان نهده گرت. گوتم و بهخشیمن. ترسنوّك ده کوژیّت و ئازاش به لیّدان وه کوو سزا واز ده هیّنیّت. توندوتیژی روّلهی شهرعیی ههلچوونه. شکستخواردووان تهنیا توّقاندن دهزانن. لهو نیّوهدا زانیم بوومه به کیّ! دهرکم کرد چوّن یاروّی پهیکهرتاش کردوومی به فهرمانده یه کی جهنگ، تاوانکاریّك خویّن ده ریّژیّت. منیش، من کیّم، تهنیا بهردیّکی بیّگوناه!

چهند رۆژیکی دی بهسهر چوون. رۆژانیك كهسانی ناو حهشاماته كه وه كوو قه لغانی خوپاراستن به كاریان ده هینام. وه كوو تیری به هیز. لاقیان بو پتر له پارچه یه ك شكاندم. به پارچه كانم له وانهیان دا هیرشیان ده كردنه سهر. پاشان جهستهم شه لالی خوین بوو. یه ك پارچه گیانم به خوینه وه بوو، به لام خوینی خوم نه بوو. دواتر چون هیچ نه بووبیت ههموو شت ته واو بوو. ئه وجا شتیکی له ناكاو قه وما.

له شوین خومهوه چاوم به گالیسکه یه که وت ده مناسیه وه. گالیسکه که لای ددانه کانی کلیلی ژیان ویستا. په یکه رتاشه لاوازه که ی لی دابه زی. ژماره یه کریکاریش دابه زین. کریکاره کان په یکه ریکیان داگرت. په یکه ره که له کاغه ز پیچرابوو. کریکاره کان په یکه ره که یان رووت کرده وه. پیچرابوو. کریکاره کان په یکه ره که یان رووت کرده و په یکه ره که من بووم. مه به ست نه وه ی من رو لیم ده گیرا. په یکه ره که ته ماشای کردم و گریا. منیش ته ماشایه کیم کرد و نه سرین به چاوانمدا ها ته خواری. کابرای له رولاواز به کریکاره کانی گوت، ته ماشا بکه ن. گوتی نه وه کوته له که که ده گری. له کاتیکدا من و باوکم بیر مان ده ها ته وه نیگای ده گوریه وه.

کاغەزەکانی ئایشتی کچی مەربەمی عەبدوللا دی مۆلینا (ئایشە دی مۆلینا) کوینکا/ ۱۵۲۸

(1)

بۆ سەرلەبەيانى، قۆلم بەردەبىتەوە. نيوەرۇ، قۆلىكى دارىن دىنىم. بۆ ئىوارىش، لەسەر قۆلە دارىنەكە راھاتىم. سبەينىش، ھەست دەكەم ئەو قۆلەى ئىستالىم بەردەبىتەوە، قۆلى سروشتىيە.

سهرلهبهیانی، ههموو بهیانیانیک، به دوو قولهوه بیدار دهبمهوه. وه کوو خهلکی، ههموو خهلکی، به دوو قول بیدار دهبمهوه. به دوو قولهوه له پهنجهره کهی دهروانیته سهر شهقامیکی جهنجال سهر دهردینم، به دهستی چهپم ئاماژه بو ریبواران ده کهم، به دهستی چهپم ئاماژه ده کهم، تاکوو بزانن قولم ههیه و دهجوولیت.

گشت ئهمانه له کاتیکی زوودا روو دهدهن. خهریکه خوری سپیده تاریکیی شهوه که شهق ده کات. که چی ئینجاش ههر قهره بالغه. ئینجاش له پهنجهره کهوه سهر دهردینم. له پهنجهره یه کی گهورهوه سهر دهردینم و به دهستم ناماژه ده کهم.

ئاماژه بۆ هاموشۆكەران، هەموو هاموشۆكەران و هيچ كەس دەكەم. سلاوه نەبينراوەكەم بال دەگرى و لەسەر هيچ كەس دەنيشىتەوه. هاموشۆكەران، گشت هاموشۆكەران تەماشاى لاى من ناكەن. بە ھەنگاوى خىراوە بەرەو ئامانجىك شاراوە بۆ من و روون بۆ ئەوان، رى دەكەن. كەچى من، تەنيا خۆم، چاوم تى بريون. من خۆم، تەنيا خۆم، دەزانم لىرەم. كەچى من، تەنيا من، قۇلىكىم بەردەبىتەوه.

بن سهرلهبهیانی، له بهردهم ئاویّنه که رادهوهستم. بن نیوه رو نیش، له رووباریکی بچووکدا له روخسارم ده روانم. ئیواریش، تهماشای خوّم ده کهم و خوّم نابینم. بن سهرلهبهیانی، سهرلهنوی ئاهیّکم پیدا دیّتهوه، پیّمدا دیّتهوه، یاخود وا ههست ده کهم.

بۆ سەرلەبەيانى، ھەموو بەيانيانىك، زىپكەكانم دەتەقىنىم. بە دوو پەنجەى دۆشاومۋە و پەنجەكەلە، زىپكەكانى دەموچاوم دەگوشم. روخسارە خرەكەم بەو دلرەقىيەم ھاوار دەكات. زىپكەكانى دەموچاوم، بە بچووك و گەورەيانەوە، بە ئازار تۆلەى خۆيانم لىن دەكەنەوە. ئەو زىپكانەى لە شەو و رۆۋيىكدا روخساريان داگرتم، بوونە بارىك بە دەموچاومەوە.

له و نیوه دا، گشت نه مانه، ناگه داری درزه کانی په نجه ره که بووم. له و نیوه دا، ناگه داری ژووانه کهم بووم کاتیه تی. له مال ده رده چم، ماله بچوو که کهم، به ناقاری شه قامه خوّلینه که. له مال ده رده چم، ماله خنجیلانه کهم، بی نه وه ی بزانم بو کوی؟! نهم وه وه که همر روّژیکی تر، له ماله وه ده رده چم بی نه وه ی ناقاری خوّم بزانم. ریده کهم، به ته نیا به دوو قوّلی هاو ته ریبه وه ریده کهم، به ته نیا به دو و قوّلی هاو ته ریبه وه مقام

جهنجاله. هاموشوکهران و سهرنشینان ئاگهدارم نین، لهپر، سهرهرای ئهوهی رووداویکی دووبارهیه، قلالیکم بهردهبیتهوه.

بو نیوه پو، له قرچه ی نیوه پودا، قوّله دارینه یه ده ده ده ده ده ده ده بری دانانین. داینانین، من در بری دانانین. داینانین، من ده ده دانم داینانین، چونکه تیبینی ناکهن. ئینجاش به ته نگهوه هه مبیت. ئه گهر پیویستی کرد بو یه کیکی دریژ ده که م. وه کوو نهریتیکی هه میشه یی ده ستی به سه ردا دینم، تاکوو ئاسووده بیت. له وی بر ده یجوولینم، تاکوو بروای به خوّی بیت. به ته نیا به ده و پووگه یه کی نه زانراو پی ده که م. به خوّکاریی مندالانه به گردیکی به رزدا سه ر ده که وم. به خوّکاریی مندالانه به پوووی ناوه که وه ده ده و چاوی پر له سه رسو پمانه وه له پوووی ناوه که وه ده ده مو چاوم ده پوانم. ته ماشای ئه وانه ده که پوووی ناوه که وه ده ده مو چاوم ده پوانم. ته ماشای ئه وانه ده که پوووگه یه کو خوّیان شاره زاین. هه ندیکیان له گه ل خوّیاندا سه گ پووگه یه کو خوّیان شاره زاین. هه ندیکیان ئاژه ل به خیزانه که ی ده گوریته وه. به لام هه ندیک جار، بو نه وه ی به ویژدان بم، باپیره ده گه ل نه وه که یدا ده بینم.

بۆ ئیواری، ههموو ئیوارانیک، قۆله که هاودهردیم ده کات. به تیپه پربوونی کات، دری بیت یاخود کورت، لهسهری پادیم. به تیپه پربوونی کات، وا بزانم کورت، دهستهم و دهبیت. قسه ده کهم، لیی ده پروانم، بزه ده یگریت. منیش زهرده خهنه ده مگریت، ته ماشای ده کهم، ده خهنیته وه. پتر له سروشتی هو گری ده بم. ئه و خومیش ههست به هیچ غهریبیه ک ناکه ین. به دلنیاییه وه ده فینم، له گهل قوله کهی ترمدا له یه کدی ده چن، له قوله له ده چن، به دلنیاییه وه ده کنی ده چن، به دلنیاییه وه ده کنی ده چن، ده چن،

به لام ئه و نییه. بن نموونه، یاده وه ریی نییه. وه کوو ده ره نجامیکی سروشتیی تازه بییه که ی هیله کانی ناوله پی نین. له میانه یانه وه مهله ت ده ستگره وان ده زانن ئاینده ناخویتریته وه. نه ئاینده و ههله ت نهیش رابر دوو. له یه کتر ده چن، به لای، به لام راسته و راسته مهبه ستم، با راستگن بم، نه رمی نازانیت. ناته واوه، بی ئه وه ی ناته واوی بیت، جیپه نجه ی هه لگر تووم. له گه ل هه موو ئه وانه شدا، له سه ری را دیم، ده بیت به به شیک له من.

بهر له نووستن، چهشنی مندالیّك، حه كایه تی بو ده گیرمهوه. بو نموونه بنی ده لیم، گزرانییه كمان ههبوو و ون بوو. بو نموونه پنی ده لیم، نمانیکمان ههبوو و بزر بوو. پنی ده لیم، زمانیکمان ههبوو ون بوو. بو نموونه حه كایه تی ترسنا كی بو ده گیرمهوه. حه كایه تگه لیك وه كوو ده بینی، ههمبهر نه تهوه یه خوین ده پهرستن. گومی لی چی ده كهن و خویانی تیدا ده شون. له گومی خوینه رژاوه كاندا خویان له گیانهیسی باك ده كه نهوه. شهوانیش، قوربانیی نوی پیشكه ش به گومه كه ده كهن.

باسی پهیکهری جوولهدار بو قولم ده کهم. مهبهستم نیه، لهوانهشه مهبهستم بیت یادگهی بو چی بکهم. وا بزانم، وه کوو نافره تیکی گهشبین خوینی تیدا دی و ده چیت. خوینی له ریگه رژاو، رهنگه بگاته قولم. دوور نییه بگات و ژیانی بو بگهرینیتهوه. وا بزانم، به گوناه نهبیت، خوینی تیدایه. نازانم، لهوه یه بزانم، هی کهسیکی تر بوو. باوه ریش ده کهم، ههندین جاریش باوه ر ناکهم، یاده وه ربی ههبیت. به دلنیاییهوه، ههر چهنده دلنیاش نییه، گویی لیمه. له شهویشدا، نیوه شهو، به توندی نامیزم لی ده دات. ههندین جاریش دهست به روخسارمدا ده هینیت. لهبری ناوله یی دایکم ده ستم پیدا

دههینیّت. دایکم، قلِ لیشم دهزانیّت بهبهر چاومهوه کوژرا. دایکم، وهکوو قلِلْم ئاگهداره، له مهیدان لهسهر ملیهریّن (مقصلة) کلِرتایی هات.

وه کوو ئهندامیکی غهواره و نامؤ، پهنگه قوّلی دایکم بیّت، وام لی ده کات ههست به هاوپیهتی بکهم. بهشیك له کهسیك هاوشانمه بو کوی بروّم. بهشیک له گهل جیاوازی له لیخچووندا، له نهوهی باپیره ده چیّت. بهشیکیش له گهل جیاوازی له لیکچووندا، له سه گی خاتوونه که ده کات. بهشیک، له گهل کهمیک جیاوازیدا، له پشیلهی کیژه که ده چیّت. ئهندام، به وهسفیکی ورد، ئهلتهرناتیقه. بو ئهوهی پوون بدویم، ئهلتهرناتیق نییه بو ئهندامیک. بهلکوو ئهلتهرناتیقه، با پوون بدویم، بو بوون. ئهندامیک له نیوان لیکچوونه کانیدا، مانای دهستهواژه کهیه ئهندامیک شویتی ده لالهت ده گریتهوه. قوّله دارینه کهم، به پیی ئهندامیک شویتی ده لالهت ده گریتهوه. قوّله دارینه کهم، به پیی نهندامیک شویتی ده برانم مانای ساخته کردن ناگهیهنیت. قوّله دارینه کهم، پیچهوانهی سروشتیه که، ئازارم نادات. قوّله دارینه کهم، پیچهوانهی ونبووه که، خویتی لی نایهت. قوّله دارینه کهم، بی سهرئیشه، بهرکهمالیم بی ده به خشیّت.

بۆ سەرلەبەيانى، لەبەر پەنجەرەكە دەوەستىم. لە پەنجەرەكەوە تەماشاى ھاموشۆكەران دەكەم. بە خدىنى خۆم، ئاماۋە بۆ ھىچكەس دەكەم. بە قۆلىك ئاماۋە دەكەم دەزانىم دواى كەمىك دەكەويىت. باوەرپىش دەكەم، تەنيا خۆم باوەر دەكەم، سروشتىيە. ھەر خولەكىك و دەيجوولىنىم، چونكە سروشتىيە. زوو زوو دەستى پىدا دىنىم، چونكە سروشتىيە. رى دەكەم، بە شەقامەكەدا رى دەكەم، بە تەنيا رى دەكەم، بە دلنيايىيەوە قۆلە سروشتىيەكەيە.

40

باوكم مرد...!

چلهمین شهو هات بو لام. تهویکلی ماچ کردم، من نووستبووم. ههستم به گهرمیی ههناسه و جووله لهسهرخوکهی کرد. به لهشقورسی و بزهخهنهوه لیم روانی. بو بهیانی، ههر هیندهی رابووم و خوم به ژووره کهیدا کرد، بینیم لهسهر قهرهویله کهی له ژیرزهمینه که بوو نهك له ژووره نهینییه کهی سهرهوه. به تهنیشتیهوه، تیبینی کاغهزیکی قهد کراوم کرد. کاتیک کردمهوه سپی بوو. سپیی تهواو نا، پاشماوهی مهره که بی پیوه بوو. کاغهزه تازه که، به پنی دیتنم نووسینی کونی لهسهر نووسرابوو. نووسینیک به شیوه به نووسینی کونی لهسهر نووسرابوو. نووسینیک به شیوه به هالگیرابوو، یاخود همرابووه نه مرابووه به باخود هیشتانه کینی مهره به با نووسینه که سرابووه وه، یاخو هیشتانه کینی ماوه، به بالام من نایبینم ا

کاغهزه کهم له شوینی خوّی لی گهرا و له باوکم نزیك بوومهوه. باوکم تاکوو ملی داپوشرابوو. چونکه من پیشتر مردووم نهبینیبوو، وام هاته بهرچاو نووستووه. کهچی روخساری،

دراوسیّکان بو ریّکاری ناشتنه کهی ناماده بوون. کابرای دو کاندار مکور بوو لهسهر نهوهی دهبیّت بو شوشتنه کهی ناماده بم. باوکم ویّرای پیرییه کهی قوزییه کهی جارانی پاراستبوو. ته نانه توژه سپیه کهی قوزییه کی نویّی پی به خشیبوو. یاروّی مردووشوری دلره ق جله کانی له بهر داکه ند. له و نیّوه دا موریّکم لهسهر سکی باوکم بینی. له نیّو بازنه یه کی موّری خردا، توانیم وشهی "موّریسکی" بخوینه وه. هه مان وشهی چاپکراو لهسهر سکی من. هه مان پهیش ره نگه لهسهر سکی دایکیشم بیبینم. بو دوامین جار ناو و سابوون به سهر جهستهی باوکمدا کرا. له و دوامین جار ناو و سابوون به سهر جهستهی باوکمدا کرا. له و مین یاروّی مردووشورم ده دا، جهستهی باوکمم چووم. دومه دا من یارمه تبی یاروّی مردووشورم ده دا، جهسته ی باوکمم چووم.

له كاتى بوورانهوه كهمدا، خوّم له گهل دايك و باوكمدا بینی، به شاریکدا دهروزین شهقامهکانی تهنگ و مالهکانی نزم بوون. من زوّر مندال بووم، بهسهر شانی باوکمهوه بووم، پیّیه کانم تاکوو نزیك سکی شوّړ بووبوونهوه. به دلّی خوّشی يه كيْكهوه له شويتنيكي بهرزهوه تهماشا بكات، له شهقامه كهم دهروانی. له کاتیکدا دایکم له نیگاکردنم و زهردهخهنه نهده کهوت. له پړ، له بهردهم مالیّکدا ژماره 97ی ههلگرتبوو، باوکم ویستا. به دهستی راستی ناماژهی بنر مال و ژمارهکه کرد. گوتی: مالّی خومان. دوای ئەوەی تیپەرمان كرد، ئاورم دايەوە تاكوو ژماره كهى لەبەر بكەم، بينيمى لە بانيژه كە ويستاوم بە نیگایه کی کلۆلانه و به خهمیٰکی قوولهوه به دیی کردم. به گهیشتنمان بن سهره تای شهقامه که، دایکم له چاو ون بوو. کاتیک به لیدانی پیم له باوکمم پرسی، باگؤی نهدامهوه. به شەقامىكى بلنددا سەر كەوتىن، تاكوو گەيشتىنە گۆرەپانىكى بچووك. گۆرەپانەكە كاتدرايەكى گەورەي لىي بوو. باوكم بە قامکی ناماژهی بر کرد و یهك دوو وشهی گوت، گویم لی نهبوو. له بهردهم كاتدرايه كه شانزيهك و حهشاماتيكي لين بوون. لهسهر شانؤکه سترانبیژهکان دلگهرمیی دایگرتبوون و خرۆشابوون، مۆسىقايەكى بلند دەبىسترا. لە شەقامىكى بەرزى تردا باوكم لهسهر رۆيشتن بهردهوام بوو. شەقامەكە درير بوو، ههستم به قورسایی خوّم ده کرد بهسهر ملی باوکمهوه. ههولم دا به دابهزین رازیی بکهم، رهتی کردهوه. لهسهر گردیکی زور بلّند، باوكم له رۆيشتن ويستا. جاريّكى دى به پەنجەي دۆشاومژهى ئاماژهى بۆ پېشەوه بۆ خانووه له بەرد

ههلکوّلراوه کان کرد. ئاماژه ی بو دواوه بو دوکانیّکی گهوره و داخراو کرد، ته خته که ی کوّن، به لام پته و بوو. له وی باوکم لهسه ر شانی دایگرتم. گوتی "ئهمه وهرشه ی عهبدولّلای باپیرته". ئیدی به و پستاوی جیّی هیّشتم و له چاو ون بوو.

41

باوکم گریبهستی خانووهکه و کوّمهڵیك ویّنه و میرانه (رسوم)ی بوّ جیّ هیّشتم.

باوکم مرد و خانووه کهم فرنشت. تهنیا گریبهست و وینه و میرانه کانم بن مانهوه. تهنیا سیبهری ئهو شتانه مابوونهوه وام دهزانی بیدهوامن. چنن ماله که گزرا بن گریبهستیك و تهواو. چنن باوکم بووه تهنیا وینه یه کی رهش و سهی؟!

له کاغهزه کانی ثایشه دی مؤلینا کوینکا/ ۱۵۲٤

(2)

دایکم ویّرای نهوه ی کوّچی دوایی کردووه، رایسپاردم ماله که برووخینم. له نیّو نهو قسانه ی گوتنی، خانووه که برمینه. گوتنی، کاشکنی نهیگوتایا، تاکوو دوابهردی ههلته کینه. دایکم پیچهوانه ی نهریتی خوّی رایسپاردم، شتیّك بکهم. دایکم، که له ژبانیدا فهرمانی بهسهردا نه کردووم، رامده سبیریّت. نهو دایکه ی فهرمانی بهسهردا نه کردووم، فهرمانم بهسهردا ده کات. به کراسیّکی رهنگاوره نگی شوّرهوه، به پیچهوانه ی خدیّی خوّیهوه هات. دایکم، نهوی بیناسیّت، تهنیا رهشی لهبهر ده کرد. دوای بیست سال به روخساریکی گهشهوه هات. دوای بیست سال به سیمای لاویک به دوو کهزیهوه بهسهر سینگیدا شوّر بووبوونهوه هات. له ساتی بینومیدیدا هات، تاکوو رامسییریّت خانووه که برمیّنم.

خانووهٔ کهی راسپیررابووم بیرووخینم، ماله کهمان بوو. خانووه به هیز و پتهوه سی نهنزمییه که. ماله کنزنه کهی باپیرم بنیاتی نابوو. باپیرم، ئهوی نازانیت باوکی دایکم. دایکم، ئهوی نازانیّت مهریهمی کچی عهبدوللای کوړی محهمه دی موّلینا. باپیرم، ئهوی نازانیّت، خاوهنی دوکانی ئاسنگهری بوو، خودان کتیبخانهی کوّنکه بوو. کتیبخانهی کوّنکه، له تاشهبهردیّك ههلکوّلراوه، تژبیه له نهیّنی. کتیبخانهی کوّنکه، له تاشهبهردیّك ههلکوّلراوه، کهوتووه هه نهینی ژیرخانی ماله که.

دایکم، پیچهوانهی باپیرم، له کتیبخانه که ده ترسا. دایکم، پێچەوانەى باپيرم لە كتێبخانەكە نزيك نەدەبووەوە. باپيرم، لەبەر زەنگىنىيە سەرچاوە دىارەكەي ناسراو بوو، خانوويەكى چىي كرد. باپیرم، لهبهر هؤکاری دهروونی، شاریکی پهراویزخراوی هه لبرارد. باپیرم، لهبهر هؤکاری کرداری، سی نهوّمی بنیات نا. باپیرم، وا بزانم بیری له دوو نهیرم کردهوه بی دوو کچه کهی. باپیرم، رهنگه دوای ئهوه، بیری له کړینی خانوویهك کردبیّتهوه بۆ عاسم و محەمەد. عاسم و محەمەد، بۆ ئەوى نازانیت خالمن. لى چارەنووس، چارەنووسى ناديار، تەنيا كچيكى ھىيشتەوە. کیژه کهی تر، پوورم، به مندالیی مرد. دایکم، ویرای سلکردنهوهی له کتیبخانه، له خانووهکهدا ژیا. دایکم، ویرای سلهمینهوهی له کتیبخانه، هاوسهرگیریی له مالهوه کرد. دایکم، سەرەراي سلكردنەوەي لە كتيبخانە، ئيمەي لەو مالەدا بوو. براکهم و منی لهو مالهدا بوو. خوشکهکهم، وهکوو پوورم، مندال بوو مرد. خوشکه کهم، پوورمئاسا، نهمبینی. خوشکه کهم، به پێی قسهی دایکم، بهر له هاتنه دنیای من به دوو سال مرد. منیش چهشنی دایکم، له مالهوه مامهوه. مامهوه، وهکوو دایکم له كتيبخانه ده ترسيم.

دایکم، به رۆیشتنه زووهکهی، بیست ساله ونه. دایکم، له ماوهی ئهو سالانهدا، به یهکجاری دیار نهما. مهبهستم، بن ئهوهی

ورد بم، له خهونه کان ون بوو. نهو روزهی دایکم کوچی کرد، تاکوو نه نیم مرد (ئایا له سیداره درا؟) لیم دابرا. دابرا، مهبهستم، بغ یه کجاری دابرا. باوکم، پیچهوانهی دایکم، ده هاته خهونم. باوکم، ویرای جیاوازیمان، سهری لی ده دام. دایکم، سهره رای نهوه ی به پیروزم ده زانی، بزر بوو. باپیرم، ده بیت نهمه بگوتریت، له وینه کان بیرم دیته وه. ماله که مان، ته نیا خهونم به وه وه ده بینی. من کیم؟! له سهر مردوو ناماده کردن ده ژیم. نه و مردووانهی به فهرمانی پاشا. مردووه کان له سهر تاته شوره کان.

له کاغهزه کانی ثایشی دی مؤلینا کوینکا/ ۱۵۲٤

(3)

دایکم، رهنگه نهمه سوودیکی ههبیّت، له چل سالیدا کو چی دوایی کرد. واتا، له گهلیدا نهوهش ده گهیهنیّت، سی و ههشت سالان بوو. له گهلمدا بیهیّنهوه بیری خوّت، دایکم به ناو پرورمهوه ژیا. له گهلمدا بیهیّنهوه بیری خوّت، دایکم به زایننامهی پروورم ژیا. له گهلمدا بیهیّنهوه بیری خوّت، دایکم به زایننامهی پروورم ژیا. له گهلمدا بیهیّنه وه بیری خوّت، دایکم به زاییننامهی پروورم ژیا. له پرت بیرت بیت، دایکم لهبری یه کیّکی دی ژیا.

کاتنك دایکم کۆچی کرد، تاکوو نه لایم مرد، من بیست سالان بووم. ئهمهش ئهوه ده گه یه نیت هه ژده سالان بووم. له گه لمدا بیه ینه وه بیری خوت، من به ناو خوشکه کهمه وه ده ژیم. بیرت نه چیت من به زاییننامه ی خوشکه کهمه وه ده ژیم. له گه لمدا بیرت بیت، من ژیانی خوشکه کهم ده ژیم. له بری ئه و ده ژیم. که واته، دوای بیست سال، دایکم سهرم لی ده دات. دایکم، کاتیک چل سالان بووم، سهرم لی ده دات. سهرم لی ده دات و رامده سیریت خانووه که برمینم. خوشکه کهم راده سیریت!

وینهی خوشکه کهم به کورپهیی لهسهر دیواره که کیشراوه، وینهی وینهی خوشکه کهم، چهشنی پشیلهیه که تهماشای سهرهوه بکات، به نامیزی دیواره کهوه به. وینه کانی منیش، به تهنیشت وینه کانیهوه له ههمان دوخدان. وینه کانی، له ههمان تهمهندا به تهنیشت وینه کانیهوه وینه کانیهوهن. له وینه کاندا، خوشکه کهم و من، له یه کدی دهچین. له وینه کاندا، خوشکه کهم و من، له یه کدی وینه کاندا، خوشکه کهم و من، ههر ده لیی دووانهین. له وینه کاندا، خوشکه کهم و من، ده لیی ههمان کورپهین. لهسهر دیواره که، دیواری دالانه که، به تهنیا گهوره ده به به سهر دیواره که خوشکه کهم له گهشه کردن ده وه ستیت. لهسهر دیواره که وه کوو لاوین بزه خهنه کردووه. لهسهر ههمان دیوار، به سهر کهوتنه وه ده خوشکه کهم له به به دیواره که ویواره که له به دهم کنیبخانه کهدا ویستاوم. لهسهر دیواره که قرم سپی ده بیت. لهسهر دیواره که، دیواری دالانه که، خوشکه کهم مندالی خوی دیواره که، دیواری دالانه که، خوشکه کهم مندالی خوی

له ساتیکدا، له ساتیکی ده گمهندا، ههست به ته له ده کهم، ههست ده کهم، بر نموونه، نهوی مرد من بووم. ههست ده کهم، بر نموونه، من خوشکه کهمم. ههست ده کهم، وا بزانم، من خوشکه کهمم. خوشکه کهمم، فهوه خوشکه کهمه نهم ژیانه ده ژی. من خوم، له گوریش چاوم له خوشکه کهمه. ههندیک جاریش ههست به فیلیکی تر ده دهم. ههست ده کهم، خوشکه کهم ژیانی بی به خشیم و هه لات. ههست ده کهم، وا ده زانم، نالو گوره که بی ویستی خوم رووی دا. ههست ده کهم، وا ده زانم، من لهم نالو گوره دا دو راوم. ههست ده کهم، دایکم فیلی لی کردم. ده لیم، به دلنیاییه وه به خوم ده لیم، دایکم چاره نووسی خوی به ده لیم، به دلنیاییه وه به خوم ده لیم، دایکم چاره نووسی خوی به

 له کاغهزه کانی ثایشه دی مؤلینا کوینکا/ ۱۵۲٤

(4)

لهسهر دیواره که، دیواره کهی بهرامبهر، وینهی دایکمه و لهسهر دیواره که وینهی پوورمی پیره ههلواسراوه. دایکم و پوورم لهسهر دیواره کهن، دوو مندالی قشتو کهن دایکم و پوورم، له وینهی جیاجیادا، بو ژیان دهخهنهوه. پاشان دایکم، ته ته دایکم، لاوه. پاشان دایکم له شهوی بووکینیدا به دهوریدا سهمای تامبرا ده کهن دایکم کورپهیه کی به باوه شهوه یه. نازانم، به دیاریکراوی نازانم، ناخو من کورپه کهم، یاخو خوشکه کهم. ههندیک جار، زور جار، دایکم پیشنیازی بو پوورم ده کرد. دایکم، له بریاره چاره نووسسازه کاندا تیبینیی به پوورم ده دایکم، له نیو پرسیاره کانیدا، ناخو نهوی ده یکات دلخوشی ده کات. دایکم، بو دوامین سات، لهبری نهو ده ژیا. منیش، له شوینه کهی خوم له حهوشی مال، له وینهی خوشکه کهمم ده رووخاندنی خانووه که رینگهم پی نیشان بدات.

دایکم، له دهرکهوتنه شهبهنگییه که پدا، یه کلاکهرهوه بوو. وه کوو چۆن له ژیاندا یه کلاکهرهوه بوو. دایکم، بهو جوانییهوه ک دلی ویران ده کرد، راسپارده ی خوی گوت. دایکم، دوای مردن، لاوتر بووهوه. ناخو مهرگ، بهو پییهی من بینیم، خولانهوه ی رهورهوه ی زهمه نه بو دواوه؟ ناخو مهرگ، به به لگهی دایکم، ژیانه له زهمهنیکی دی؟ باوکم، له دهرکهوتنه کانیدا، گهنج بوو. به لام باوکم، تهنانه ت له پیگهیشتنیشیدا ههر گهنج بوو. باوکم، روزی کوچی دوایی، گهنج بوو. باوکم، روزی کوچی دوایی، گهنج بوو. دایکم، ویرای جوانییه کهی، پیگهیی بوو. نهوی گهنج بوو. خهملیوه.

ناخو خوشکه کهم، بو نموونه، لهوی پنی ده گات. نایا بو نموونه خوشکه کهم، لهوی دهیانبینیت. نایا لهوی، بو نموونه، خیزان پیک ده هینن. نایا من، به لای خانه واده که مهوه لهوی، ته نیا مردوویه کم و هیچی تر؟

راسپارده ی دایکم، به رووکه ش، رووخاندنی خانووه که بوو. به لام خانووه که به بۆچوونی خۆم، لهوانه یه ژیان بیت. تیکدانی خانووه که، رهنگه هیمای رووخاندنی یادگه بیت. رووخاندنی خانووه که، لهوه یه سرینهوه ی ئاسهواری باپیرم بیت. دوور نیه سرینهوه ی ئاسهواری باوکم بیت. رهنگه سرینهوه ی ئاسهواری من بیت. نهومی باپیرم، تاکوو ئیستا داخراوه. هیشتا بهلگهنامه ی نهینیی تیدایه. بهلگهنامه، یاخود دهستنووسه کان، باس له میژوویه کی نهزانراو ده کهن. باپیرم، هدروه ها خالم محهمه و عاسم و مهروانی برام، یادهوه ریی خویان دهنووسنه وه. منیش چهشنی باپیرم و خالم و مهروانی برام، یادهوه ریی برام، یادهوه ریی دایکمه پیچهوانه ی برام، یادهوه ریه برام، یادهوه ریه برام، یاده و مهروانی برام، یاده و مهروانه ی بیچه وانه ی بیده و بیکمه بی برام، یاده و مهروانه ی دایکمه بی بی برام، یاده و بی دایکمه بی بی برام، یاده و بیکمه بی به برام، یاده و بیکه و بیکه و بی دایکمه بی بی برام، یاده و بیکه و بی دایکمه بی بی برام، یاده و بیکه و بی دایکمه بی به بی برام، یاده و بیکه و بیک

من و باپیرم و خالم له تؤمارکردن دهترسیّت. دایکم وای دهبینیّت، رابردوو مهترسیداره. به لام دایکم، وه کوو خوّم، له مالیّکدا ده ژیا له سهرووی کتیبخانه یه کهوه دروست کرابوو. تاقه ده ربازبوو لهم گوموّکه یه خوشکه کهم بوو. تاقه قوتاربوو له گشت ته له کان خوشکه کهمه، بوّ نهوه ی بیرم نه چیّت پووریشم.

ئایا له راستیدا ئهوه خوشکه کهم بوو رزگاری بوو؟ا ئایا راستییه کهی ئهوه من نهبووم قوتارم بوو؟! ئهی ئهوه نییه خوشکه کهم ئیستا دهژی؟! ئهوه من نیم به ههلگرتنی ناوی خوشکه کهم و میژووی لهدایکبوونی، ژیانی ئهو دهژیم؟

که واته راسپارده ی دایکم ناشه رعیبه. به پنی ریسا راسپارده ده بنت له خوشکه که مه وه بنت. ده بنت به شنوه یه کی راسته وخو خوشکم رامبسپیریت. وه کوو دایکم یان یه کیک له شوینی ئه و رامبسپیریت خانووه که برووخینم. به لام دایکم، دایکم خوی، دایکی من نیبه. دایکم هه ر به خوی پوورمه. ئه مه شیمانه یه، شیمانه یه کی به جینیه، وه کوو شیمانه ی ده رکه و تنی دایکم.

ئیستا دهجوولیم، بی ویستی خوم دهجوولیم و بیر لهوه ده کهمهوه. شیتانه له ژیرزهمینه که ده گهریم. وه کوو یه کیك پیش زهمه ن بکهویت ههموو دهستنووسه کان ده کهمهوه. وینه کیشراوه کان کو ده کهمهوه و خوم بو رویشتن ناماده ده کهم. شه کهت و ماندوو لهسهر عهرده که داده نیشم. به ههردوو دهستم سندووقی به لگهنامه کان راده کیشم. به ویژدانی ناسووده وه نهو واژویانه ده خوینمهوه به ناوی خوشکه کهمهوه ن. لهو نیوه دا له راسپارده کهی دایکم ده گهم. دایکم پیچهوانهی رووکهش رامناسپیریت. دایکم، له ناخهوه خوشکه کهم راده سپیریت.

له پهنجهره بچووکه کهوه تهماشای شهقامه که ده کهم. له شهقامه که ههندینك سهر به سهرپهرینه کانهوه ههلواسراون. له گوره پانی کوینکا، سهری خزمه کانم ده کهون. سهره ههلواسراوه کان، به دهنگینك هاوار بو ژیان ده کهن، سویند ده خون له مانگی رهمهزاندا بهروزوو نهبوونه. سهره ههلواسراوه کان به نائومیدییه وه مالناوایی له ژیان ده کهن. دایکم کاتینك شهبهنگی نهو له گوره پانه کهدا دهسووریته وه، فهرمانم پی دهدات خانووه که تیك بدهم. منیش چهشنی باپیرم، دهستنووسیکی تازه ده پهستمه ژیرزه مینه کهوه.

<u>44</u>

مۆرىسكىيەكان لە ئەندەلووس



له کاغهزه کانی ثایشی دی مؤلینا کوینکا/ ۱۵۳۰

(5)

زهوی، سهرتاپای زهوی وهك گردهلم وابوو. خهلکه که ململانیان ده کرد له رقیشتن به سهریدا. وای لی هات خهلکه که بو نهوه ی بکهونه ناویهوه شهریان ده کرد. منیش ههر خوّم له په نجهره که ویستابووم. من، ته نیا بووم، به ترسیّکی کوشنده وه له شهقامه کهم ده روانی. له پر، یا خود به شیّوه یه کی چاوه روانکراو هاوارم کرد. له هیکرا، یا خود وه کوو ههموو جار، ده نگ له گهروومهوه نه هات. ئیدی کهوتمه ناماژه کردن بوّیان. وه کوو همموو جار به قوّلیّکهوه ناماژه م ده کرد. به جووله گهلیّکهوه ناماژه م ده کرد. به جووله گهلیّکهوه ناماژه م ده کرد. به به ووله گهلیّکهوه تاکیان، ناوریان لی نه دامهوه. گشتیان، یه کی یه به به به ده پرووگه یه که ده کرو ههمیشه، پرووگه یه که ده کرو ههمیشه، پرووگه یه که ده کو و مهمیشه، پرووگه یه که ده کو و ده تاکه نورون منیش وه کو و ههمیشه، شاره زا نه بووم. ده تگوت زهوییه کی جوولاو ده برن بو نهوه ی

بگەنە بەھەشتى ئارەزووكراو. چون بەھەشتە خوازراوەكە، خۆ لەوانەيشە وا بووبېت، ئازايەتىي برينى مەترسىيان يى ببەخشېت. بهلام من، جهخت ده کهمهوه، هیچ بهههشتیکی ئارهزووکراوم نەدەبىنى. ھىچ كەستكىشم نەدەبىنى بتوانىت ببەرىتەوە. لە پشتیشمهوه، قیژه و هاوار بوو. لهپشت منهوه، هاواری مهرگ بوو. مەرگىش، وەكوو دەبىسم، لە ھەموو شويتنېكى دنيادا ھەيە. لهبهر هنری جیا جیا، مردن ړووی دهدا. من کهوتنی پله به پلهم دهدى. ههروهها دهمبيني، به تهنيا كهوتني حهتميم دهمبيني. پێيه کان ړۆ دەچوون، پێيه کان له زەويى جوولاودا له چاو ون دەبوون. زەويى جوولاو، واي دەنواند سەقامگيرە، ئەوي بەسەريەوە بوو ھەڭيدەلووشى. بە توندى ئەوى بەسەريەوە بېت قووتی دهدات. وه کوو تهماشاکهریکی نهرینی دیارنهمانی جەستەكانىم دەبىنى. وەكوو بىنەرىكى نەرىنى ھانابۇھىنانىم دەبىنى. وه کوو بینهریکی نهرینی، تهماشاکهرانی ترم دهبینی به تهنیشت ئەوانى خۆيان شاردبووەوە. تەماشاكەرانى چەشنى من، دەستى یارمه تیبان دریز ناکرد. وه کوو بنری ده چووم، دهستیان دریز ناكەن، چونكە ھەمان چارەنووسيان تووش دىت. بۆيە دەستيان درێژ ناكەن، رەنگە لەبەر ئەوە بێت مژووڵى پەرىنەوەن.

له نیوه دا، له وانه یه پیش نه وه ش، له وی بووم. له و کاته دا له سه ر زه و یه جوولاوه که بووم. له و ده مدا، ته واو له و کاته دا، ململانیم له سه ر په پینه وه ده کرد. من ململانیم ده کرد و نه وانی نزیکم پالیان ده نام. به توندی پالیان ده نام، منیش پالم ده نا. پالیان پیش خوم پال ده نا. له ساتیکدا، له ساتیکدا، له ساتیکدا، له ساتیکدا، له ساتیکدا، له

ساتیکی حه تمیدا، ته ماشای په نجه ره که مم کرد. له ساتیکدا به ده نگی کپه وه هاوارم ده کرد. به قوّلی دارینه وه ئاماژه ی به هاناها تنم ده کرد.

جهستهم، جهسته لاوازه کهم، له گهشتیکی ژیرزهمینیدایه. سهرم به حهسره تهوه له دنیای ده پروانی. لهو دهمهدا، پیک لهو دهمهدا ههستم کرد یه کیک خوی به لاقه کانمهوه گرتووه. ههستم کرد یه کیک بهره و خواره وهم پراده کیشیت. پامده کیشیت و ده لیت: با له ده ست مردن هه لبین. بیناگا، یا خود به ناگاوه، ته ماشای په نجه ره کهم کرد. ته ماشام ده کرد و خوم بینیه وه به لاواز ناماژه ده کهم. کاتیک سهرنجی تیژم دا، ده رکم کرد، بی سهرسو پرمان ده رکم کرد له په نجه ره کهم. بی سهرسو پرمان ده رکم کرد من مردووم. له و کاته دا تاکوو لووتم زهویه که دایپوشیم. له و نیوه دا خوانم مانه وه. به ددانپیدانانی خوم، جووتیک چاوی نیم چه داخراو. له و کاته دا ته ماشای به نجه ره کانی ده وروبه رم کرد. ته ماشاکه ران مردبوون. ده می په نجه ره کانی ده وروبه رم کرد. ته ماشاکه ران مردبوون. ده می دایپویویان ده رگه گور بوون، ده سته په قه کانیان ده ستی دایپویویان ده رگه گور بوون، ده سته په قه کانیان ده ستی کیژیک بوون.

به بیناگایییه وه به ره و بانیژه که رؤیشتم. بیناگا له شهقامه که روانی. به دوو چاوی کزه وه رؤیشتنی هاموشو که رانم بینی. ئه وانیش بیناگا به نارامی رییان ده کرد. دوور له نه ریتی خویان، ته ماشای ماله چوله کانیان ده کرد. هاموشو که ران، پیچه وانه ی نه ریتی خویان، سلاویان له یه کتر ده کرد.

ته نیا ریّیان ده کرد. به ترسیّکی نه زانراوه وه نه ملا و نه ولای خوّیان ده روانی. له پر هاموشوّکه ران که و تنه راکردن. له ناکاو

ژمارهیان زیاد بوو. خهریك بوو لهسهر شتیك خر دهبوونهوه. به پالنانهوه لهسهر شتیك خر دهبوونهوه نهمدهبینی. له چهند خوله كیکدا همرایان بلند بووهوه. له چهند خوله كیکی كهمدا، دراوسیکان له پهنجهره و بانیژه كانهوه سهریان دهرهینا. له چهند خوله كیکدا ده كهوتن. یه كه دوای یه كزهوییه كه لووشی دهدان. له چهند خوله كیکدا خوم له نیویاندا بینیهوه. لهو دهمی له بانیژه كهوه دهمروانی، خوم بینی زهوییه كه هه لمده لووشیت. ئیدی بانیژه كهوه دهمروانی، خوم بینی زهوییه كه هه لمده لووشیت. ئیدی به دیاریکراوی له و كاتهدا، ده ركم كرد من مردووم.

<u>46</u>

دادگه کانی پشکنین مۆریسکییهك ده گرن



کاغهزه کانی خوانی کوړی مانویّلای کچی ثایشه دی مؤلینا (خوان دی مؤلینا)

کوینکا/ ۱۹۰۹

(1)

دەنگى گەلىك تەپلمان بىست لەگەل يەكىك ھاوارى دەكرد: - ئەى مۆرىسكىيەكان خر بېنەوە.

له پهنجهره کهوه ههواله کهمان بو هات: "فهرمانیکی پاشایی به وهدهرنانی موریسکییه کان، گشت موریسکییه کان دهرچوو". فهرمانه که به ناوی کرستیانه تازه کانهوه، یاخود ئهو کرستیانانهی به بنه چه موسولمانن، دهرچووه. مولهت: سی رووژ. رووژی سیهم، سهرلهبهیانی، دهبیت له شهقام ریز بین، تاکوو پیاوانی پولیس دین سواری ئهو کهشتییانهمان ده کهن بهرهو چارهنووسیکی نویمان دهبهن، بو خاکیك شارهزای نین.

له ماریام پرسی: به باوه پی تن ئهم فهرمانه ئیمه ش ده گریته وه؟ به نیگایه کی بیناگا و خهمناکه وه بهرسفی دامه وه: به دلنیاییه وه. ئايا ئەمە ئەوە دەگەيەنىت لە ولاتى خۆمان وەدەرمان دەنىن؟

ماریا گریا، رابووم و بهرهو دهرگهکه تاوم دا، دوام کهوت. له نامیزم گرت و تهویلیم ماچ کرد. پیم گوت، نیستا دهبیت قهشهی کوینکا ببینین، با تیبگهین.

دوای چهند ههنگاویک، ماریا پیشنیازی نهوه کرد منداله کان له گهل خوّماندا ببهین. "باشتره به بهلگه ی زیاتر بوی بسه لمینین ئیمه موسولمان نین". بو نهوه ی باری سووك بکهم، به بزه خهنه وه دهستیکم نایه سهر شانی پیم گوت، نهو به بنه چه موریسکی نییه، "ههموومان دهرده کهن ماریا تو نهبیت". ههلبهت قسه که پیچهوانه ی مهبهست بوو، پتر خهمباری کرد.

- قەشەى گەورەمان، پێمان بێژە فەرمانە تازەكە چى دەگەيەنێت؟
- ئەم فەرمانە شاھانەيەى ئەمړۆ دەرچووە زۆر روونە، دەبئت خۆت و خانەوادە و خزمانت خۆتان بۆ رۆيشتن ئامادە بكەن. لە ئىستاوە تاكوو رۆژى سىنيەم كەشتىيەكان بۆ سەرزەمىنىكى ترتان دەبەن.
- به لام تو دهزانیت ئیمه کرستیانین. به خون ناوهمورت کردین، ئیمهش پابهندی نویژه کان بووین و دوا نهده کهوتین. به خوت له ههفتهی ئازاره کاندا بینیمانت. باربوو و یارمهتیمان بو کلیسا کو کردهوه. ئایکون و پهیکهری پیروز به دیواری ماله کانمانهوه ههلدهواسین. بهیانیان و ئیواران ناوی خودا دینین. منداله کانم لیره ئاوهمور کران. باوباییرانم لیره ئاوهمور کران.
- من دهزانم تو كرستيانيكى باشيت. له هيچ شتيكدا قسوورت نييه. به لام ههنديك له كرستيانه تازهكان كرستيان نين.

لهسهر موسولمانیی خویان مانهوه، نه بو کونویژ دین و نهیش گوشتی به راز ده خون. سه ره رای نه وه ش، ره مه زانان به رو ژوو ده بن. گه لیک له وانه مان گرت خویان به کرستیان داده نین، به لام ده ست له رو حیان نه دراوه. رو حیان له گوم راییدا ماوه ته و رو حگه لیکی شه یتانییان تیدایه. دوای گه لیک له دادگه کانی پشکنین، له نیسلامه تبی به نهینی نه که و توون. نه که هم له کوینکا، به لکوو له؛ غه رناته، قور توبه، بله نسیه، جه یبان، مالقه، قادش و نه لمریایش. گه لیکیان پابه ندی نایینه کونه که یان بوون، سه ره ره ای نه وه ی پر له سه ت سال به سه ر کرستیانبو و نیاندا تیه رپوه.

- نهوه تانی به خوت ده یلیی قه شه ی گهوره مان، دوای پتر له سه ت سال. چون ده بیت دوای سه ت سال له کرستیانبوون ههر موسولمان بین؟ نیمه له کلیساکان پهروه رده بووین، له کلیساکان ژنخوازیمان کرد. ته نانه ت زمانی گهوره بووین، له کلیساکان ژنخوازیمان کرد. ته نانه ت زمانی عاره بییش نازانین! نهوی نیستا پوو ده دات ئیسپانه کان ئیسپانه ده رده که ن ئیسپانه کان نیسپانه کرستیانه کان نیسپانه عاره ب ده رناکه ن ئیسپانه کرستیانه کان نهوانه ده رده که ن به ئیسپانی موسولمانیان ده زانن. تو خوت باش نهمه ده زانیت. عاره ب نهوه یه که مه کان بوون، به لام دوای نهم هه موو سال و سه دانه بووینه ئیسپان، هه مانه ئیسپانی کرستیانن و له ناویشماندا هه ن ئیسپانی موسولمانن. نه و نیسپانی قشتالییه. نه و خاکه ی ده ناسین زمانه ی قسه ی پی ده که ین قشتالیه. نه و خاکه ی ده ناسین کوینکایه. نه و پوشاکه ی ده یپوشین و نه و نه ریتانه ی وه رمانگرتن و نه و دابانه ی پیره ویان ده که ین، سه رجه میان هی نه م خاکه ن.

- فهرمانی پاشا روونه: ئیسپانیا ولاتیکی کاسؤلیکییه تهنیا کاسؤلیکه کانی تیدا ده ژین، کاره که ش تایبه ت کوینکاوه نییه.

موسولمانان دەريانخست دەستبەردارى ئايينى خۆيان نابن، ئيدى ئەم خاكە نايانگريته خۆى. دەبيت برۆن خۆتان ئامادە بكەن، ئەوى دەتوانن لەگەل خۆتانىدا ببەن. بوەستە، تەنيا ژنهكەت مافى ئەوەى ھەيە بمينيتەوە، چونكە كرستيانيكى بە بنەچە كرستيانە. ھەلبەت مافى مندالەكانتە لەگەل دايكياندا بميننەوە، تەنيا لەبەر ئەوەى مندالن، نەك لەبەر ئەوەى من باوەرم بە كرستيانبوون و پاكيى رۆحيانە. ھەرچى تۆى، ويراى ئەوەى چەندين جار لە دلسۆزييت بۆ مەسيح تاقيم كردوويتەوە، ناتوانم لەبەردەم پاشا درگرييت لى بكەم.

کاتی دهرچوونمان له دهرگهی کلیّسا، قهشه به دهنگیّکی باوکانهوه گوتی: "ئهگهر ئاموْژگاریی منتان دهویّت، با ماریا لهگهل مندالهکاندا بمتنت".

- ئەي باوكىم بروات؟
- بەلىٰق مىگىل، باوكت دەروات.
- بۆيە دەړوات چونكە باپيرانى موسولمان بوون؟!
- بەلىٰ مىگىل، بۆيە دەروات چونكە باپىرانى موسولمان بوون.
- كەواتە منيش لەگەل باوكمدا دەرۇم، چونكە باپيرانم موسولمانن.
 - وسبه ميگيل، نابيت ئاوا قسه له گهل باوهقهشهماندا بكهيت!
- باوهقهشهمان باوکم دهرده کات دایه! منیش لیّره نامیّنم لهبهر ئهوهی وهکوو باپیرانم موسولمانم.

بۆ رۆژى سىيەم لەگەل شىرەى شەبەقدا لە گۆرەپانەكەى

کوینکادا ویستاین. له گورهپانه که قهشه و پیاوانی پولیس فهرمانیان دا ماریا و منداله کانی بمیننه وه و میگیل له گه لمدا بروات.

48

پەراويز:

- سالّی ۱۹۹۲، پهرلهمانی ئیسپانی لهسهر پیشنیازیتك رازی بوو، مافی گهرانهوه و رهگهزنامه به جووله که سهڤهردیمه دهر کراوه کانی سالّی ۱٤۹۲ دهدات.
 - ئەي مۆرىسكىيەكان؟
 - !....-

به هه رحال گه شته که م بق کوینکا ئاسان نه بوو. له به رابه ردا مانه وه له شاره که مدا ئاسان نه بوو. جه سته ی راکشاوی باوکم له گورستانیکی نزیك مال شه و و رقر پرسیار و سپارده ی بق ده ناردم. ثومید و ته نیایی بق ده ناردم. جه سته ی باوکی راکشاوم له گورستانیکی نزیك، وه کوو دواتر بقم ده رکه و ت، له جه سته مدا راکشابوو. له جه سته مدا هه ناسه ی ده دا. چاوه به قوولد اچووه کانی هیشتان کراوه بوون. له میانه ی چاوانی منه وه چاوی له مه له کوته ی منه وه ته ماشا ده کات. ثیستا باوکم له ریگه ی منه وه ته ماشا ده کات. ثیستا باوکم له شوینه دووره که یه وه له مه رگ چاود یریی ژیان ده کات. منیش ته نیا نیوانکاریکم له نیوان دوو بی چووند اهی چیان له باره وه نازانم، مردن و ژیان!

له رینگه، بیرم له وه ده کرده وه چن له شاریکدا ره گه وشکه کانم ناو بده م شاره زای نه بووم. چ شتیك ده کریت بیکه م دوای نه وه ی میژووی خوم زانی. چی نرخیک پیویسته بیده م، تاکوو باوکم له گوره که یدا بحه سیته وه. له گوره که ی بان له جه سته مدا. باوکم و باپیرانم و باپیرانم و من، له گه ل ناشکراکردنی ده ستنووسه کاندا گهیشتمه نه و خاله ی پیویسته لیوه ی بازنه که دابخریت. گهیشتم، یا خود و اده زانم! نهوی ده یزانم لیی دلنیام، نه گهر دلنیابوون له شتیکدا هه بیت، له رینگه یه ک ده ستم پی کرد کوتاییه کهی نازانم، له گه ل نه وه شدا لای من گهوهه دی ژبانه.

له رینگه بهرهو مهدرید، ویستگهی ترانزیته کهی چهند شهویکی تیدا دهمینمهوه پیش نهوهی دهست به گهشته کهم له وشکانی بکهمهوه بو کوینکا، ئایشی و مهریهم و مانویل، خوان و مانویلا و عهبدوللا دی مؤلینا، ههر له بیرم بوون. وای بو ده ده مانورتانی خانهواده کهم، به جوانییه ئهندهلووسییه کهیانهوه، تیکهلهیه که بوون له جوانیی ههمه چهشن. جوانییه کی دلراکیش. ئایشیی باریکهلهی به ژندریش جیاواز بوو له دایکه پیستنه رمه کهی. قره رهش و چاوه خره کانیان کویان ده کاتهوه. سپیاتیه کی گونه ره گونان ده کاتهوه. کارلؤس هیند له عهبدوللا جیاواز نهبوو. رهنگه خوان هیچی له عهره بی نهزانییت تهنیا پیته کانی نهبوو. به لام پیکهاته کهی ئهنده لووسی بوو.

 پیّك هاتووه له زمان و روّشنبیری و ره گوریشه. ئەندەلووسیبوون چەشنى جەوالىكە بنەكەي ئايىنى موسولمانان و زمانى ئىسيانى و تېكەلەيەك لە ھەردوو رۆشنبيرىيەكە. رەنگە ئەوانى بەرايى عهرهب، یان ئهمازیغی بووبن به رهچهله کی روون. بهلام رهچهله که روونه کان، ئهگهر رهچهله کی پاك و روون ههبیّت، به تپهرېووني سال و دهيه و سهده کان نهمان. دهستنووسه کان ئاماژه به ژن و ژنخوازی و توانهوه ده کهن. به موسولمانبوونی ههندینك له کرستیانانی ئیسیانیا، جا ئیدی باوهرهیّنان بیّت، یاخود بوّ خۆدزينەوه بێت له سەرانه و باج. بير لەوە دەكەمەوە تەنانەت ئيسلامي ئەندەلووسىيش خۆى ئىسلامى عەرەبى نەبووە لەژېر سایهی دهوله تبی نهمهوی و عهباسی و نهیوبی، ههروهها ئیسلامی دەولەتى مەمالىك و دەولەتى عوسمانىيش نەبووە. چى وامان لىخ دەكات ھەست بە ئىنتىمابوون بە ديارىكراوى بۆ ئەندەلووس بكەين نەك بۇ دەولەتى فاتىمى، بۇ نموونە؟ ژيانى رۆژانە بە رۆشنېرىيەكەپەوە لە شوپتېكەوە بۆ شوپتېكى دى جيھانېينىي نوی و جیاواز پیک دههینیت. ئیبن عهرهبی، ئیبن روشد و ئیبن حەزم، وەكوو نموونە، رۆلەي تېكەلەي ئەندەلووسى بوون. باوکم، ویرای تیپهرینی سالانیکی زور بهسهر راگواستنیدا، په کێك له کهسه دیاره کانی ئهندهلووس بوو. باوکم کورێکی دلسۆزى رۆلەيەكى عەرەب بوو. ئەي من؟! من كوړى كێم؟!

له گهشته که مدا، له گه ل خوّمدا نامه سپییه که ی باوکمم هه لگرت. له به ر هه ر هوّیه ک بوو خستمه گیرفانمه وه، ره نگه وام زانیبیّت ئه گه ر له شویتنیکی تردا بم، بتوانم بیخوینمه وه. هه ندینک نامیلکه م بو نووسین هه لگرت، له وانه یه وه کوو کاغه زه کانی بایبرانم چه شنی قیبله نوما سوو دیان لی ببینم. وه کوو قیبله نومایه ک

بق کورهکانم. وهکوو غهریبهیهك سهرجهلهی خانهواده و دهستنووسی نهخشهکهم ههلگرتن. بیّگومان کلیلهکانی مالیش.

ههرچی دهستنووسه کانی تر بوون، که لهبهریانم نووسینهوه و ئهوانیشی لهبهریانم نهنووسینهوه، له حهوشهی ماله کهماندا وهکوو بهلیّنیّکی دواخراو به گهرانهوه، مانهوه. بهلیّنی دواخراو به گهرانهوه بو کوینکا.

له مهدرید، ههستم به هو گریبه کود جیا له هو گریی شاره کهم. مهدرید له من ده چین. مهدرید هاونه واتره له گه ل پشیوی و سه رلیشیوانه کهم. ریتمی خیرا، به به راورد به ریتمی مردووی شاره کهم. له گه ل ئه و شله ژانه ی به تیپه رپوونی کات له ناخمدا زیاد ده کات، وه کوو چه رخیک نه وه سینت، وه کوو لوقه ی نه سینک ریگه ون بکات.

له گه ل نه وانه شدا، مه درید شاری به لینه ساخته کانه. شاری سه رابه کانه. مه درید له قوو لاییدا، له له شفر و شانی جاده ی "مونتیرا" ده چینت. سوزانیگه لیك به لینی پیشکه شکردنی هه موو شتیکت ده ده نین، که چی له دواییدا ته نیا نائومیدیت پی ده به خشن. مه درید نابه خشیت. ته نیا هینده ی شاره زات بیت ده تداتی. هیچ به غهریبه نابه خشیت. هاو دژیی ته لارسازیی شاره که له گه ل ده روزه که راندا له گوشه یه کدا له پیکد ژبی جوانیی سوزانییان ده چیت به سکی به تالیانه وه. مه درید له نامیزت ناگریت، به لام له هه وادا ما چت تی ده گریت. له هه وادا له گه ل

ماچی ههلیهسپرراودا توش به ههلیهسپرراوی دهمپنیتهوه. دلت لايهتي. ئەو شارە يېچەوانەي شارانى دى دەتوانېت رۆحت تېوە بگلینیّت، لهناویدا ههست به چۆلەوانی و له دەرەوەیشدا ههست به ونبوون ده که یت. مهدرید، پنچهوانهی شاره کهی من، هیوا و ئومیدت یی دەبەخشیت. شارەكەي من، ییچەوانەي مەدرید، رووبهرووی راستیی رووتت ده کاتهوه. رووت دوور له ساخته. رووت بى جوانكارى. شارەكەم نائومىدە. شارىكە لە پىرەژنىك دەچنت سووره لەسەر ئەوەي بىرېتىيەكەي نەشارېتەوە. ھەر لە یه کهمین ساتهوه نازاری ئیسکه کانیت بو ناشکرا ده کات. مەدرىد، لە بەرابەردا، پىرەژنىكى مندالرەفتارە. ھەردەم ناچار بوو ئەندامىكى لەكاركەوتووى لىي دەكاتەوە. لەبرى ئەوە ئەندامى تهواورينك بهكار دمبات. ئەندامى دروستكراو بهكار دەھينيت غەرببە نازانىت دەستكردە. وېراى جياوازىيە گەورەكانى نېوان ئهو دوو شاره، ئینجاش ژیان و مردن به روونی به ههر یه کیکیانهوه دهلکین: شاره کهم شاری مهرگه، مهدریدیش شاری ژیانه. به روّژ ژیان له مهدرید دادهمهزریّت، به شهویش ژیان وه کوو شیّت به گور دهبیّت. به روّژ مهرگ شاره کهم دهگریّتهوه، به شهویش مهرگ ههڵدهمژیّت. ئهو شهقامانهی سهر "لا بويرتا دل سۆل" سىي ھەلقوولاون بە سەرمەستى. شەقامەكانى چەقى شارەكەم رېگەى خوينرېژ كراون.

شاری گۆرستانەكانى نزيك مالەكەمان، دەكەويتە

ناوجه رگهی شاره وه. ناوجه رگهی شار مه رگ و ته رمه. جهسته ی بیّ پروّحه. پرّوحه ی بیّ جهسته ن. گورستانه کانی مهدرید له که ناری شارن، به لام ناوجه رگهی شار ژیانیکه دزه ده کاته جهسته حه ساوه کانه وه.

Musica Andalusi



دەقى گۆرانىيەكە لە يوتيوب:

من بديع المرمر المنتخب برد اعظمه من العجب لست حينا عنك بالمحتجب من معين الماء في المنسكب وبعضها لحم ينذب فلكا اطلع شتى الشهب جامع جوهر ذاك الحبب للهمام الغاليي النسب غرر الفضل ومغنى الحسب مظهرو الحق وانصار النبي.

لجـة عظيمـة سـاحلها ماؤها كذوب در سال في ماؤها كذوب در سال في شف عني الماء حتى انني فكـاني والـذي حويتـه قطعة من برد فبعضها ذائب واذا طفا الحباب خلتني فكان الجهر مني صدف فكان الجهر مني صدف حـادثتني السـعود اعصـرا من بني الاقيال من اليمن من بني قيلة من خزرجهم

(ئيبن زومروك)

<u>52</u>

عيشقى سۆفييانه



کاغەزەکانى ئايشە دى مۇلينا كوينكا/ ١٥٧١

(6)

وه کوو چاوه پوانکراو بوو، هه واله که مان له سه رگزمیّك له خوین پیّگه پشت. هینده خوین گهر چاوانیشمان بنووقیّنین، به بون ده پیناسینه وه. هینده خویتی زوّر، ده مانزانی خویتی خوّمانه. سالانیکه نه و خویته وه کوو ده ریا ده پرژیّت. شوّپش هه لگیرسا، تاکوو نه و خوین له به ر پریشتنه بوه سیّنیت. به لام خوین له به ر پریشتنه که، وای له نازاری من، زیاد ده کات و چه ند قات ده بیت. غه پاته که مان، خویتی له به ر ده پروات. نیمه ش لیّره، له به ر خوین له به ر پویشتنه که ی خویتمان لی ده چوّپیت. ده پروات. فلیبی دووه م، به ده ستی خویتاوییه وه، فه رمان به خویتی نامینی دوره مان به به کرستیانکردنی که سوکارمان واز پتر ده رده کات. سه پره! به به کرستیانکردنی که سوکارمان واز دلی در ده رده کانی پشکنین وازی نه هینا! سه رله نوی فه رمانی پاشایه! به قه ده غه کردوون، سه مای تامبرایه. هه روه ها ناهه نگی پاشایه! به قه ده غه کردوون، سه مای تامبرایه. هه روه ها ناهه نگی پاشایه! به قه ده غه کردوون، سه مای تامبرایه. هه دروه ها ناهه نگی

سبووع^(۱) و ناشتنی مردوو لهسهر ریبازی خومان. به گشتی ناهيٚڵن كرستيانانى نوي ههناسه بكيشن. ياشايش جاوهرييه هەمووان ملكەچ بن. بەلام ھەمووان چەندىتك بەرگە بگرن، هەڭدەگەرىننەو، و ياخى دەبن. ناكرىنت، بگرە ئەستەمە دابونەرىتى ریشهداکوتراوی خهلک بسرنهوه. ئایا دهکریت به زور ئایین بگۆررىخت؟ ئايا دەكرىت نەرىتى بۆماوە بگۆررىخت؟ بە فەرمانى پاشا، وهکوو دەبینین، خانەی بەكرستیانبوون جى دەھىٚلین بۆ خانهی سهرشوری. بو خانهی دهرکردنی رووپوشراو، بو خانهی رق. ئەوە ساڭىكە، پىر لە ساڭىكە، شۆرش بەردەوامە. ساڭىكە، بۆ سالانی داهاتووش، یاخیبوون بهردهوام دهبیّت. گوندی ئەلبوشاراتى مەلبەندى ياخيبوونيان گەمارۇ داوە، دەكوژن و دەبرن. چاوەروانن، به لووتبەرزىيەوە چاوەروانى لەناودانى یاحیبووانن. دهسووتینن، نهك تهنیا مال و زهوی، بگره رؤح و جەستەكانىش. جەستە سووتاوەكانىش، وەكوو كاردانەوەيەك، كلّيسا و قەشەكان ئاگر تى بەردەدەن. قەشەكان، گوايا راستى لای ئەوانە، دەكوژن. قەشەكان، بە مەبەستى پاكتاوى رۆحى موسولمانان، هانی سووتان دەدەن. هۆكارەكەي چىيە، ئەگەر هزیه ک همبیّت بر کوشتن به ناوی خواوه؟ به ناوی یهروهردگارهوه، یاخود یاشا، یان به ناوی زموی و مالهوه؟ ياخود به ناوى رقهوه؟ ئاخۆ بۆچى دەتەويت له تۆ بچم بۆ ئەوەى قبوولم بكەيت؟ بۆچى خۆت بە رېنمايىكردنمەوە خەرىك دەكەيت؟ بە بردنم بۆ بەھەشت؟ بە پاقژكردنەوەى رۆحم؟ لێبوردەيى ئەوە نىيە لە يەكدى بچين، بەلكوو بە جياوازيمانەوە يەكتر قبوول بكەيىن.

⁽۱) ثاههنگی سبووع: کاتیك خیزانیك مندالیان دهبیّت، به و بونه یه وه دوای همفته یه که ده بیژنگه وه و دایکه حهوت جاران به سه ریدا باز ده دات. (وه رگیر)

له نووسراوه کانی کارلؤس مهروانی کوړی مهریهمی کیژی عهبدوللا دی مؤلینا (کارلؤس دی مؤلینا)

(1)

ئامۆزايەل لە قەلاى خۆلىن سلاوى خۆشەوىستى

تاجی کاسؤلیکی وا دهزانیّت بهسهر موّریسکییاندا سهرکهوتووه. ئهو، وا دهزانیّت به سووتاندنیان و گربهردانی له مال و بهروبووم و ئهشکهوته کانیان، سهرکهوتووه. تاجی کاسؤلیکی نازانیّت، یاخود رهنگه بزانیّت، ههندیّك له سهرکهوتنه کان شکستن. گهوره ترین شکستیش سهرکهوتنه بهسهر چهوساواندا. بو ئهوهی کارهساته که بهرکهمال بیّت، چونکه دهبیّت بهرکهمال بیّت، گویّت له پاساوهیّنانهوه دهبیّت.

پاساوی: مۆرىسكىيان لەگەل فەرەنسىياندا بۆ رووخاندنى دەولەتى ئىسيان ھاوكارن.

پاساوی: دەولەتى عوسمانى بە پشتيوانيى ناوخۇ، ئەويش مۆرپسكىيەكانن، لە تەقەلادايە ئېسپانيا داگير بكات.

پاساوی: مۆریسکییهکان کرستیانی نوی نین، ئەوان خەریکی ئایینی کۆنی خزیانن و به دزییەوه پیرەوی دەکەن.

پاساوى: دەبنىت رۆحە سەرلىتشىواوەكانيان پاك بكەينەوە.

پاساوی: یه کنتیی خاکی ئیسپان نایه ته دی، مادامه کی موسولمان ههن چهشنی درك له پشتهوه و پستاون.

ئیمه دهزانین، وه کوو ئیوهش دهزانن پسمامان، ئهوه ململانیی ئایین نییه. دهزانین، وه کوو خوتانیش پی دهزانن، ئهوه دهسهلاتی پاشایه دهسهلاتی ئایین دهجوولینیت. ئایین به کار دههینریت بو سازدانی کلولان و ههژاران دژ به کلولان و ههژاران. پاشا بو سهرکهوتنیکی درویینه ده کوشیت. لهژیر تاجی کاسولیکدا تاجی جاوتیبرین هه یه له زهوی و مال و بهروبوومه کانمان.

یه کبن و ئارامتان ههبیّت. پشت به خوا ببهستن. پهژاره نامیّنیّت، چونکه دهبیّت نهمیّنیّت.

براتان: کارلؤس کوینکا/ ۱۵۷٤

<u>55</u>

هاوارى ئەبوموراد



له کاغهزه کانی دییگو فرناندیسی کوری فاتیمه ی کچی یونس دی مؤلینا

(دييگٽر يونس دي مٽرلينا)

(1)

خانەوادە بە نرخەكەم لە كوينكا

سالانی رابردوو بی ههوال بووین لهیه کتر، هه لبهت به خوتان ده زانن لهبهر هه ندیک هوکار له ده ره وه ی ده سه لاتمانه. لهبهر ههمان رهوش به بینده نگی نامه کسان ده گهیشتن. نهمانده ویست نامه گهلی پر له خهم و که سهرتان بی بنیرین، به راستی خهمه کان لهوه گهوره تر بوون مهره که بی نسیمه بیاننو و سیته وه.

خيزانه شرينه كهم

له گهل ههلگیرسانی شۆپشی ئەلبوشاراتدا، به برینداریی له قهلای خۆلین دەرچووین، تاکوو له غهپناته پشتیوانیی کهسوکارمان بکهین. ئەوان، وهکوو ئیمه بهدهست گالتهپیکردن و سووك تهماشاکردنهوه دهیاننالاند. ههموو شتیکمان لی قهدهغه

کرابوو، ئەوانىش لە ھەموو شت بىيەرى بوون. دەبوو بەپىپى فەرمانى شاھانە بخۇين و بېۆشىن و قسان بكەين و بىر بكەينەوه. لەگەل ئەوەشدا گويرايەل بووين. كەچى ئىنجاش ھەر مايەى گومان بووين.

دهبوو شۆړش ههر ړووی بدایا، ئیدی کێ بهرگهی سووکایهتی ده گریّت؟ کێ بهرگهی ړیکردن ده گریّت بهسهری شۆړهوه؟ براینه، باسی ناخوشیی بهزور گوړینی ئایین به ئایینتان بو ناکهم، وه کوو چون له گهل باوکانماندا کرا، لهوه ناخوشتر ئهوهیه وه کوو خوفروش لیّت بروانیّت، چونکه بنه چهت عهرهبه. گومان له خوشهویستی و دلسوزی و ئهمه کت بو ئهو خاکهت بکهن، که لیّی لهدایك بوویت. ئیمه لیره و ئیوهش لهوی وه ک ئاسکهی سهرلیشیواوی ناو دارستانمان لی هات. گهله ناسکیك ئه گهر له دهستی شیر رزگار بن، ئهوا له چنگی پلینگان قوتاریان ناییت.

رەنگە ھەوالەكانى سووتاندنى كەسوكارمانتان لە سەروەختى شۆرشدا بىستبنت. لەوانەيە ھەوالى درندانەى تاجى كاسۆلىكىتان پى گەيشتبنت. لىن ئەوى دل بۆى خوينى لىن دەچۆرينت بۆتانى دەگىرمەوه.

ئهوهنده توانییان پیاویان کوشت، سهربازانی کاسترلیك منداله کانمانیان رفاند. ههموو ئهو مندالانه ی به دیل گیران رفاندیانن، پاشان گواستیاننه وه بز ئهو شارانه ی لهژیر دهسه لاتی خویان بوون، وه کوو توله یتوله، دوور نییه ههندیکیانیان بز کوینکا رهوانه کردبیت. پلانه که وه کوو زانیمان و بلاو بووه وه ئهوه بوو لهژیر بالی روشنبیری و خانهواده کاسترلیکییه کاندا پهروه رده بین، بز ئهوه ی روله کانمان لهسهر ریبازی ئهوان

کاسلالیك بن. ئهوان ههردهم متمانه یان به کاسلالیکبوونمان نهبوو، و پرای ئهوه ی له کلیساکانیان ئاوه مؤرمان کرد و باربوومان بلا قهشه کانیان کلا کرده وه، رلاژیک چیه له نویژی یه کشهمه و ئاهه نگه کانی هه فته ی ئازاره کان دانه براین. به خوتان ده زانن، ههرگیز بنه چه ی ئیسلامیی ئیمه یان له بیر نه کرد. به لام وه کوو ده زانن، ده ستی باپیرانمانیان له بیر کرد زهوییان چاند و کوشکیان بنیات نا.

ئەي ئامۆزاكانم، ئىستا مندالەكانمان، لە شارەپلىكى تر بلاو بوونه تهوه نايانناسين. خويني ئيمه به دهماره كانياندا ديت و ده چیّت و سیمامان به روخساریانهوه یه. میرووی تیمهیان هه لْكُر تووه. مَيْرُووي تواوهمان. مَيْرُووي ئەندەلووسىمان. تاقە دلنهواييمان، چونکه ئێمه له دلنهوايي دهگهرێين، بهوه منداله كانمان له ئاسووده ييدا دەژين. دلنهوايييه كى تر هه يه به دووری دهزانم: به بلاوبوونهوهی منداله کانمان له شاره کانی تردا بۆ ھەمىشە لىرە دەمىنىنەوە. پسمامە شىرنەكانم، بىرتان نەچىي، ئەو ههرهشهی دهرکردنانهی بهدوامانهوهن، ئهگهر روو بدهن و بنگومان روو دەدەن، تۆوپكى ھەتاھەتايىمان لە خاكى خۇماندا دەبنت. تۆونىك، تەنانەت بى دەرككردن، لەوى نەبوونمان بۆ ده گهریّنیّته وه. توویّك، گهشه ده كات و ناماژه به ههموو نهوانه ده كات به خۇشەويستى لېره بنياتمان نا. ھەرچەندە چارەنووسمان وابوو زەوييەكانمان جىي بھێڵين، سەرەراى ناخۆشىيى ئەوە، رەنگە ئەوە باشتر بنت بۆ مندالەكانمان، يادگەمان لنره بنت. دەنگى كيكراوي بلندبوومان. دلنهواييهكي تريش ههيه، ئيستا به ميشكمدا هات، ههيانه وهكوو چۆن ئيستا بۆتان دەنووسم، ئاوا به

ناعهرهبی دهنووسیّت، روّژیّك دیّت نامهمان بق دهنیرن. به هیوام نامه بنیرن.

به تهواوبوونی شه پی شکستخواردووان، ئه وی هه لهات هه لهات، ئه ویشی خوی شارده وه خوی شارده وه، جاریکی دی گه پاینه وه قه لای خولین، له و جیبه ی ئیستا لیوه ی بوتان ده نووسیم. گه پاینه وه سه رزه و پیه کانمان تو ویان بکه ین.

قه لای خوّلین، وه کوو خوّتان دهزانن، ویّرای ئهوه ی گوندیکی بچووکه، به لام لهم جیهانه تهنگه به رفره وانتره. راستیه که ی پیاوانی ده سه لات هه راسانیان کردووین، که چی خه لکه که جیاوازی ناکه ن له نیّوان موّریسکی و کرستیانیکی نوی، یاخود کرستیانیکی کوّندا. خوّشه ویستانم، خه لکی ئاوایی لیّبورده ترن له روّله کانی شار. خوّرسکیی پاکتره له ئاره زووی یه کیّتیی ساخته.

به خواتان دەسپېرم، خوا ئاگەدارتان بېت...

دىيگىر قەلاي خۆلىن/ ١٥٧٩ "ههر هیندهی له نانخواردن دهبیتهوه ده نیت: ئهلحهمدولیللا. ههندیتك له دراوسیکان داوه تیان ده کرد و هیلکه به روزنی بهرازیان دهدایی بی ئهوهی پنی بیژن. ههر که پنی دهزانی دهرشایهوه، چون ریخولهی ههلبهینیتهوه".

"ههر کات بیانبینیایا دراوسنیه شووشه شهرابی پنیه، هاواریان ده کرد: تزبه خودایه، پنی ئهوانه به برین بچنت دروستیان کردووه، ناخر ئهمه پهروهردگار تووړه ده کات".

له کاغهزه کانی دادگه کانی پشکنین، ثهمانه دهرگیری بوون:

خوان گراندی، مۆرىسكىيەكى خەلكى "ئاركۆس دى خالۆن"، چونكە رەتىكردەو، گۆشتى بەراز بخوات و شەراب بخواتەو، سالى ١٥٦٩.

ریگهی نیوان مهدرید و کوینکا دوو سه عاتی خایاند. له و نیوه دا ته نیا بیرم له دایکم ده کرده وه. دایکم له کوینکا، یاخود له قه لای خولینه، باوکم وای گوت، ئه گهر بیرم نه چووبیته وه پاشان گومانم له وه کرد له کوینکا بووبیت. ئه و هر کاره چیه وا له دایکم ده کات له کوینکادا بری؟! ده زانم پیدراوه کانم هه له ن و چاوه ریکردنی له وی ته نیا ناره زووه. دایکم، وا هه ست ده کهم، له قه لای خولینه. دایکم، سه ره رای نه و شتانه ی به کوینکاوه ی ده به ستن، به ته نیا له شار و چکه که دا نامینیته وه له سه ر دارو په ردوو بگری، یا خود نه و شتانه به ریزیت پیویسته بیاند و زمه وه.

له رینگه، یادی باوکم له دوارپوژه کانیدا لیم جیا نه ده بووه وه همموو نیگاکانی ده لاله تی وایان هه لگر تبوو، تاکوو ئیستاش به ته واوی نه مدوزیونه ته وه. گشت قسه کانی رینیشانده ر بوون، به لام وه کوو ده سته واژه ی سر فیگه ران، ناروون بوون و نهسته م بوون لیکدانه وه یان بر بکریت. تینه گهیشتم، بر نموونه، چزن باوکم به خوی له ده ستنووسه کانی کوینکا نه گهراوه. زور باوه پ ناکهم ته نیا به ده ستنووسه کانی جادوو گهران وازی هینابیت، بر نهوه ی ته نایا به ده میزووی باپیرانمان بیت. نایا لاپره سه نی دنه ی نه داوه ته ماشای نه و سهرزه و بیه بکات لیوه ی هاتوون؟ نایا له به رئه وه به باوکم دایکمی خواستووه، چونکه سه رسام بووه به نافره تی

ئهوروپی، یاخو نهوی براوه بیگهیهنیتهوه یهك؟ ئاخو دایكم حهزی به رابردووی باوكم كردووه یاخود ئیستای؟! نهی من، چون له باوهشی دایكم نهمامهوه و چووم لهگهل باوكمدا مامهوه؟!

له رینگه بهرهو کوینکا، وه کوو تینوویه که بیاباندا خهونه کونه کانی خومم له شاردا بیر هاتنه وه. وه ک نهوه ی خهونه کان رینگه بن بو گهیشتن. چون روّح له ناوه ز پتر بزانیت. وه ک نهوه ی نهست یاده وه ریی باوباپیران کو بکاته وه. چون خریی زهوی نه که ههر ته نیا تیوریکی فیزیایی بیت، به لکوو تیوریکی روّحییش بیت.

من و کوینکا دوو لایهنی پیکدژین. به لام رهنگه هاوسه نگیی روّح لیره دا سه قامگیر بیت. وه ك چوّن روّحی باوباپیرانم سه قامگیر بوون. من ئه مهم له ساتی یه که مه وه زانی، که له شاره دیرینه که نزیك بوومه وه. نه خشه به ده ستمه وه و کلیل له جانتا که م، گهیشتمه مالی عه بدوللا دی مولینا، ژماره ۹۷.

به شهقامه تهنگ و بهرزه کاندا ریم کرد، ئهملا و ئهولایان مالی کونی دوو نهومی، یاخود زیاتر سی نهوّمی بوون. بانیژه ی ماله کان هیند نزیك بوون، وام هاته بهرچاو دهستم دهیانگاتی. وهك بهلگهیه کی تری دیرینییان بهردی خانووه کان دهرپه ریبوونه دمره وه وه ملی نهسپ دهرپه ریبوون. نهو نهسپانه ی سواره کانیان به مله ریوی بینی.

به کلیله کانی دهستمه وه له بهرده م دهرگه یه کی سه ده کانی ناوه راست و پستام. تاك دهرگه یه کی که وانه یی دارین. کون و درز تیکه و توو، وه ك میژووی باوباپیرانم. چه شنی ده ستنووس و روز نامه کانیان. وه کوو زامی دهم کراوه یان. کلیله ئاسنه گهوره که نه که هم له گه ل قه باره ی دهرگه که گونجاو بوو، به لکوو له گه ل میژووه که شی. ده رگه که، ئاوا ده رکم کرد، ده روازه یه کی نوییه به رووی جیهانیکی تردا. له بهرده م ده رگه که دا خه و نیکی کونم بیر ها ته وه، له خه و نمدا براده ریکی مردووم هات بو لام، له مال

دهریکردم و بهرهو رینگه یه کی بردم شاره زای نه بووم. به رده وام رامان ده کرد بی نه وه ی بزانم بو کوی ده روین. له پیش ده رگه یه که ویستاین له ده روازه ی شاره کونه کانی ده کرد. له وی له شوین خوم مه یه هه دوووکمان نزیکه ی سیزده سالی بووین، هاوه له که م، کلیلیکی ده رهینا و ده رگه که ی کرده وه. من له پشته وه هه ستم به ترس ده کرد. کاتیک ناستانه ی ده رگه که مان بری و له کاتیک دا چاوه روانی زه و یه کی ناوه دان بووم، خوم له بیاباندا بینیه وه. بیابان، به پنی لیکدانه وه ی خوم له و کاته دا ملنان بوو به ره و مردن.

لهبهردهم دهرگه که دا، باوکم لهسهر شانمه وه پالی ده نام ناودیو بم، بینیم دهرگه که به هیوری ده کریته وه. خانمیک به قره قاوه یی و چاوه خره کانیه وه ته ماشای ده کردم. نه و خاتوونه به و پیهی که و ساته دا سه رنجم دا له من ده چوو. نه و خانمه، وه کوو له و چرکه ساته دا ده رکم کرد، دایکم بوو.

"یهك رۆژینك لیره لهگه لتدا ده مینمه وه، بن سه رله به یانی بن قه لای خولین ده رزم"، دایکم به چاوی پر له نه سرینه وه گوتی. وای گوت و چاوه روان بوو پیی بلیم دواتر دیم. کاتیك نهمگوت، نه و به ناوازیکی فه رماننامیزه وه بن نه وه ی توندیه کهی سووك بکات، گوتی: "هه رکات و یستت".

دایکم به ناو ماله که دا گری دام. له گه لمدا به نه رده وانه به ردییه که دا به ره و ژیرزه مینانه دابه زی، وه کوو من بزانم به ژیر حه وت مالدا دریژ ده بنه وه. له وی له ژیر زهوی، رووناکی باش بوو، هه واگورینیش حه سینه ره وه بوو. دایکم، ناوای بو گیرامه وه، له زگه ی بچووک به سه ره ر سند و وقیکه وه دانا. نه و له زگانه نیشانه ی ناواخنی سند و وقه کان بوون. گوتی سالانیکی زور بو ناسانکردنی خویند نه وه مو نه مهمو نه مدتنه و ساندی به در و خستنه و ه که چی چاوه روانی هاتنی کردم بو راویژ پیکردنم له پاراستنیان، یا خود ده ستلیه الگرتنیان.

دایکم دهستنووسه کانی به پنی میژووه کانیان جیا کردنهوه، بغیه دهستنووسه کانی سهده ی سیزده و چوارده ی له سندووقی نزیك یه کدی دانا، ئهوانی سهده ی پانزه و شانزهشی له گذشه یه کی ترهوه دانان. گریبه ستی مولکداری، هاوسه رگیری،

جیابوونهوه، به لگه نامه ی له دایکبوون و مردنی تایبه ت به هه رسه ده یه کی نزیك یه کدی دانان، پاشان یادگاریی روّژانه و یاده وه ری و سالانه و نامه کانی له سندووقی تردا ته قه ت کردن دایکم گوتی، پولین کردنه که پتر له بیست سالی خایاندووه، چاوم به هه موو به لگه نامه کاندا خشاند و فیر بووم بو پاراستنیان چون که شی گونجاویان بو بره خسینم. له کاتی گه راندا به زانخوازییه وه، تیبینیم کرد ده ستنووسه کان به عه ره بی و ئیسپانیی کون و ناعه ره بی نووسراون. ویرای روونیی خه ته که و وردبینی کون و ناعه ره بی نووسراون. ویرای روونیی خه ته که و وردبینی پیته کان، که چی خویند نه وی ده ستنووسین نالیم له به رگر تنه وه ی یاخود وه رگیرانی، کاریکی سه خت بوو. کاتیك له به رگر تنه وه ی باوکم به دایکم راگه یاند، به به زه بییانه وه لیی وانیم.

له بهرده م بنهیواییه که مدا، دایکم پنی له سه رهیچ شتنك دانه گرت. ته نیا پنمایی ده کردم و به س. له به رسه رسه رسانه هاو کات به نائومندیه که م، ئاسان نه بو و بریار بده م. له گه ل نه وه شدا جاریکی دی ئاماژه م بن کرد، بن ئاره زووی باوکم بن له به رگرتنه وه ی نه وی بکرینت له به ری بگیریته وه و نه سلیه کان به ریزرین. دایکم باگزی نه داوه، کاتیک پشتی تنی کردم تیبینی به ریزرین. دایکم باگزی نه داوه، کاتیک پشتی تنی کردم تیبینی کنومییه که یم کرد. بینیم چن پزرگار تیبه پی و پشتی جمانده وه. بیرم له وه کرده وه پشتکوو پیه که ی دایکم به میراتی بن ده مینیته وه، وه کوو چن باپیرانم ملگیرییان بن مایه وه.

دایکم بۆی گیرامهوه، بۆ من چاوهرواننه کراو بوو، من له قه لای خۆلین لهدایك بوومه. گوتی، باوکم قه لاندۆشکانی پی کردووم و بهناو گونددا گری داوم، تهنانهت ئیستاش خه لکه کهی منیان له بیره. له قه لای خۆلین چاوم کرایهوه، یه کهم شت بینیم کیلگه زهیتوونه ههمیشه دریژبووهوه کان بوو لهو سهرزهوییهدا.

دایکم گیرایهوه، پیگرتنم لهوی بوو. گهمه و لاساریهکانی بهراییم له شهقامه تهنگه کاندا بوو، به خانووه بهردینه کانیهوه. به زهرده خهنه یکی تالهوه گوتی "له کوی دهستمان پی کرد لهوی تهواو دهبین". دایکم به تهمه نهبوو، به لام پیویستی به شتیك بوو قورسایی خوی بداته بانیدا، نهوه بوو گوچانی به کار هینا، چاوه خره فستقییه کانی هیشتانه کینی ترووسکه ی خویان پاراستبوو. ترووسکه یه له گهل کومییه کهیدا نهده هاتهوه. دره و شانهوه ی خوشیی بینینی من.

کهواته، یادهوهرییهکانم لهگهل دایکمدا لهو شاره نهبوون لیّوهی هاتم. دانیشتنم له چاوهروانیی ئهودا، تهنیا یادیّکی دروّینه بوو باوکم دزهی پی کرد. دایکم گوتی: "تهمهنت سی سالان بوو گواستمانه وه بو کوینکا، له گورستانه کانی "سان ئیسیدرو" چه پکه گولمان له سهر گوری باپیرانمان دانا". که واته سوورانه وه له گهل باوکم به شهقامه بلنده کانی کوینکادا و دانیشتنم له سهر ثه و به رزایییانه ی ده یان روانییه سهر دوو زیی بچووك، خهون نه بوو. بینینی خانووه داتا شراوه کان له به رد خهون نه بوو. بینینی خانووه داتا شراوه کان له به رد خهون نه بوو. برینه که مالناواییم لی بکات.

<u>62</u>

کرستیانان به رۆنی بهراز نهبیّت ناتوانن خواردن لیّبنیّن، له خاکی ئهویشدا (غهرناته) به رۆن خواردن لیّدهنیّن".

"لهبهر ئهوهی چاوی له ئازادییه بو ئهوهی به پنی ئهم بیروباوه په بری، ده یگوت، تورکان به پرتوه ن، داوای له پهروه ردگار ده کرد بین و گشت موریسکییان پزگار بکهن، همروه ها سکالای بو تورکان ده کرد بهوه ی لهم خاکه مامه لهی خراپیان له گه للدا ده که ین. ئه و خانمه نویژی ده کرد بین و له گه لیاندا بپون، تاکوو به ئازادی بری و به ئاشکرا له پیره و کردنی بیروباوه پی بهرده وام بیت. همروه ها ده یگوت، له گشت مهمله که ته کاندا ئه وان پیگه به هممووان ده ده ن بهو بیروباوه په به بوروباوه پی بوروباوه پی بوروباوه پی بوروباوه پی که که که به بیروباوه پی بو لهم مهمله که ته پیروباوه پی بو به بیروباوه پی خویانه و بین باید به بیروباوه پی خویانه و بین باید بیروباوه پی خویانه و بیری بی بو لهم مهمله که ته پیروباوه پی بو به بیروباوه پی خویانه و بیری بی بو به بیروباوه پی خویانه و بیرین ؟!"

له کاغهزهکانی دادگهی پشکنینی ماریا دی مندلرسای مغریسکیی غهرناته یی، سالی ۱۵۷۲

- به لام ئهی خاوه نشکز، ئه گهر بفه رمووی رینگهم بده ی قسه یه ك بكهم...
 - قسه بكه!
- چ پیویست ده کات سهرپشکیان بکهیت له نیوان راگویزان و گورینی ئایینیان ئه گهر به لینمان به ئهبوعهبدوللا به مانهوه و ئازادیی بیروباوه پ دابیت، ههر کات کلیلی غهرناتهمان بداته دهسته وه ؟ موسولمانان چ مهترسییه کیان بو سهر تاجی پاشایی، یاخود یه کنتیی ولاته کهمان ده بیت ؟
- مەترسىيەكە لەوەدا نىيە ئايىنىكى تريان ھەيە، بگرە لەبەر ئەوەيە دلسۆزىيان بۆ ئايىنەكەيان رەنگە وايان لى بكات دلسۆزىيان بۆ عەرەب، برا ئايىنىيەكانيان لە بەرى ئەوبەرەوە ھەيئت.
- به لام جه نابی خاوه نشکز، ئه وان وه فادارن بن ئه و خاکه ی له سه ری له دایکبوون و له و زیاتر ناناسن. ئه وان ریتك وه ك ئیمه نه ئاوی رووبارمانیان خوارده و له به روبوومی خاکه که مانیان خوارد. ژنیان لی خواستین و مندالیان بوو، تاکوو وای لی هات ئه سته مه خوین جیا بکه ینه وه. له به هیزییاندا ناچاریان نه کردین

بچینه سهر ئایینیان، له سالانی شکستیشیاندا وه کوو مودخار له مهمله که ته کانی کاسلالیک له نیرماندا ژیان، ئیمه ته نیا چاکه مان لی بینین. پاشان خاوه نشکو، تو به خوت داد به روه ریت و داد به روه ریی سیفه ته، ئایا به رهوای ده زانیت سزای قه ومیک بده ین به تاوانیک هیشتا نه یانکردووه، ته نیا له به رهوه ی وای بو ده چین ده یکه ن؟!

- له سیاسه تدا، تو ته ماشای ئه و ته رمانه ناکه یت پییان به سه ردا ده نییت، به لکوو له و هیله ده روانیت گره و ده که یت له سه رگه شتنیش، پیویست ناکات ئاور له له و لاشانه بده یته وه له دواته وه داپی شراون. له کاتیکدا بیر له پیکه وه ژیان ده که یته وه، ره نگه بیریش له وه بکه یته وه له عه ره به و فیری بووین و ئه و خیراته ی له خاکه که مان بویان جی هیشتین، من بیر له وه ده که مه وه داگیر که ری خاکه که مانن و ئه وان به هیزی خویان به سه رماندا زال بوون. وه زیری ئازیز، شکسته کان هم ستی تیکشکان دروست ده که ن. هه ستکردن به تیکشکانیش هم ییچ ده رمانیکی نییه، ته نیا سه رکه و تنه گه و ره کان نه بیت. به م ناوایه نه که هم رخاکه که مان به ده ست ده هینینه وه، بگره خومان و متمانه مان له هیزماندا به ده ست ده هینینه وه، بگره خومان و متمانه یه باشا بو ده گه ریته وه.

- به لیکدانهوهی سیاسییش دهدوّریّین خاوه نشکوّ، ئهگهر موسولمانه کان روّیشتن ههلبژیّرن، ئهوا کشتوکال و بازرگانی و پیشهسازیی دهستییش دهوهستن.

- ههلبهت ههندینک موسولمان ههن بوونه کاسؤلیک و دلسؤزییان بو کلیسا نواند. سهرهرای نهوهش، ههلبهت له نیویاندا

ههن ئهو نیشتمانه هه لده بریرن و لهو بترازیت نیشتمانیی تریان نه ناسیوه.

- خاوەنشكۆ، مادام ئەمە دەزانىت، ئىتر چ پێويست بە...

- پیویست بهوه ده کات ههمووان ملکهچی دهسه لاتم بن و موسولمانان ده رك بكهن ئهوان ئیستا له ژیر فهرمانی مندان. هه لبهت ئهمه ئهوپهری خوپهرستی و گهران نییه به دوای شكوی ساخته دا. راستییه کهی؛ شكوی ولات پیوهسته به شكوی تاکه که سیی منهوه، سه رکهوتنه کانیشم سه رکهوتنن بوی. یه کیتیی ئهم خاکه ش ئامانجیکه به دوایه وهم و گهرانه وهی نییه. ده بیت همرچی به روبوومیشی هه یه بو خهلکه کهی بگهریته وه می کاتیکدا داگیر که ران ژبانی شکست و ده ستهه لگرتن و سهر شوی برین.

(له تەرشىفى باشايىيەوە، سالى ١٥٠٢)

<u>64</u> Dhafer Youssef - Al Hallaj



ليُكچوون له نيّوان دايكم و باوكمدا ديار بوو. ههروهها جیاوازییه کانیش بهرچاو بوون. له ساتنکدا، ئهو دهمی لهسهر گردۆلکەكانى كوينكادا بووين، تەماشاي فرەوانى و بەرىنىي شانشینمان ده کرد، رۆحى باوکمم بینی له دایکمدا بوو. نیگا لابهلاكهى به تهويللي كهميّك بلندييهوه ئهو دهمي رادهما، له سيمايدا نهخشينرابوو، وهك ئهوهي ئهو بيّت. جياوازيي بهرچاو له نیوانیاندا ئەوە بوو، دایکم له قسهکردنیدا دەربارەی باپیرانی مۆرىسكىمان، وەكوو مېژوو لە دۆزەكەي دەروانى. ئاخۆ دايكم وه کوو دۆزیکی سیاسی دهیبینی؟ باوکم وه کوو رووداویکی دریژبووهوهی نهبراوه لیبی دهروانی، هؤیه کهی چهوسانهوهی ئايىنىيە. دايكم، بەپنى ئەوەى بۆى گێړامەوە، مژووڵى ئاشكراكردني راستيي ئەو كەمينەيە بوو لە سۆنگەي ئاوات و ئوميدى سياسييهوه تالاوى چەشت، تەنانەت ئەگەر چەوسانەوه ئايينييه كه لوتكهى شاخه بهفره كه بووبيّت. باوكم دواى دهرکردن خهونی به مافی گهرانهوهوه دهبینی. دایکم دهرنهکرا، له گهل ئەو رېزە كەمە مايەوە دەرنەكران، ئەوى ئەو بىنى باوكم نهیبینی. باپیرانی باوکم له نیّو ئهو نزیکهی نیو ملیوّن دهرکراوه بوون، باپیرانی دایکیشم لهو 10%ـه بوون له تؤقین و ههستکردن به راونان ژیان. لهبهر ئهوه، ئهو بهلگهنامه و

دهستنووسانه لای دایکم راستیگهلیکیان دهگهیاند کهس چاوی پییان نه کهوتبین. ههمان ئهو بهیان نه کهوتبین. ههمان ئهو بهلگهنامه و دهستنووسانه بر باوکم ئاماژه و بهلگهی ئهوهیان ده گهیاند ئیمه سهر بهم خاکهین.

کاتیک لهسهر سه کو مهرمه وه دانیشتبووین، دایکم بوی گیرامه وه، له میانه ی ماله کانی باوباپیرانی ده رکراومانه وه دهمانبینی، سته می نایینی له قوولاییدا نایینی نهبووه، بهلکوو سیاسی بوو. "یه کیتی ئیسپانیای کاسؤلیکی نامانج لیی نهوه نهبوو بیته هیمای کاسؤلیکیزم، بهلکوو کوشان بووه بو پیکهینانی ئیمپراتوریایه کی به هیزی سیاسی و چوونه ناو چاخی رینیسانسه وه ".

ههندیک له و بهلگهنامانه ی چاوم پنیاندا خشاند ناماژه به موسولمانان ده کهن وه ک پنگریکی سیاسی له بهرده م به دیهاتنی نهم ئیمپراتوریایه، وه کوو پاشایانی کاسولیک بوی چووبوون. دایکم پازی نهبوو و له و سووتاندن و ده رکردن و ستهمه ی نهده بوری، به لام بوچوونیکی ههبوو جیاواز له وی باوکم.

"ئايين تەنيا ئامرازيك بووه بۆ حەشامات دروستكردن، تەنيا دروشمنيكه نەزانان له دەورى دەئالنن. ئامانج لنى دەسەلات، دەستبەسەرداگرتن، سياسەت بوو. چما وا دەزانيت خۆشەويستيى بۆ دەسەلات بەوەنده وازى هننا مۆريسكييان وەدەر نرين؟ كەواتە كشانى جەنگ لەگەل ئيتاليا و فړەنساى كرستيان چۆن لىك دەدەيتەوه؟! ئەوە شنتيه".

ئەو شىتىيە گەيشتە ئەمرىكاى لاتىن، بۆ ئەوەى كوشتارەيلىك بىنىنەوە ناويان لىي نرا ئەفسانەي رەش. قەسابخانەگەلىك لەپىناو ئاييندا نه كران، به لكوو بۆ دەسەلات بوون. له دۆخى ئۆمەى مۆريسكىشدا، يەكەمىن جار وا دېتە بەرچاو پالەوانه كان قەشەكان بووبن. ئەمەش راست نىيە، دايكم دەلۆت، قەشەكان ئامراز يك بوون به دەست دەسەلاتەوه. دەسەلاتى سياسەت دەسەلاتى ئايىنىيى بە ھەل زانى بۆ بەدەستەپتانى رەوايى.

گهراینه و ماله و و دابه زاینه ژیرزه مینه که، دایکم ههندیك ده ستنووسی نویی پی نیشان دام ناماژه به و نرخانه ده ده خووله که و موسولمانه کان له ئه نجامی شیتیی ده سه لات دایان. ههندیک ده ستنووسی دیش ره خنه یان له ده سه لاتداره موسولمانه کان ده گرت و ئه و پیروزییه ی له سهر هه لده گرتن به ده ستیان هینابو و ته نیا له به رئه وه ی موسولمان بوون له رووبه رووبوونه وه ی کاسولیکییاندا، یا خود ره نگه له به رئه وه بیت رووداوی ده رکردنه که به دلره قییه که ی رووداوه کانی تری دایوشی.

به پنی نهوی خویندوومه ته وه فه رمان هوایانی موسولمان فریشته نه بوون. به دریژایی کات دوای رینماییه کانی پنکه وه ژیان نه که و توون، مه به ستیشیان پنره و کردنی به هاکانی ئایین و بلاو کردنه وه ی نه بووه. له کوتاییدا ئامانجیان ده سه لات و ده ستبه سه رداگرتن بووه، به دیه پنانی گه و ره ترین بری تالانی. فه رمان و و ی کوری خوم. فه رمان و و ده سه لات، دایکم گوتی.

رووخان له سۆنگەى ئەوەوە نەبوو پاشايانى كاسۆلىك بەھيز بوون، بگرە لەبەر ئەوە بوو لاوازى دزەى كردبووە ھەموو کونجو کهلهبهریکی دهوله تی ئیسلامییهوه. به لای منهوه گرینگ نییه کی به هیزه و کی لاواز، تهنیا میژووی باوباپیرانم بوو وای لی کردم دووی هؤکاره کانی راگویزان و دهرکردن بکهوم.

یه کینک له دهستنووسه کانی محهمه دی باپیرم، که ده گه ریته وه بر دوای که و تنی غه رناته، به ریزه وه ناماژه به نه بوعه بدوللای سه غیر ده کات. به لگهنامه که سیفه تی لاوازیی لی دوور ده خاته و به "فهیله سووف و ره شید"ی وه سف ده کات. له کوتاییی ده ستنووسه که دا باپیرم ناماژه به وه ده کات، که نه بوعه بدوللا عادی خوینی رشتووه، نه گهر نه وه نه بووایا، نه وا رووباره کان ده بوونه رووباری سوور.

باپیرم باسی ریککهوتنی نهبوعهبدوللای کرد، نهوی کتیبه کانی میژوو پشتگویی ده خهن، تیدا هاتبوو موسولمانان لهژیر سایه ی تاجی کاسؤلیکیدا به ناشتیبانه بژین. سرووته نایینییه کانیان بکهن و مال و سامانی خویان بپاریزن. که چی دوای ده سال ههردوو پاشا دژی ریککهوتننامه که ویستانهوه. نیدی نهوی رووی دا رووی دا، تهنیا خهلکه موسولمانه کهش وه کوو ههموو نهو گهلانهی باجی ههلهی فهرمانی واکانیان دایهوه.

ئێوارێ، به شەقامەكانى كوينكادا سووړاينەوه. كاتدراييهي سانتا ماريا و سان خوليان نزيك بووينهوه. له نيوان خانووه کانی سهده ی ناوه راستدا به مهیدانه بجوو که که دا پیاسه مان كرد. لەوانەيە بە بان شوپتېپيەكانى محەمەد دى مۆلىنا و عەبدوللا مهریهم و خوان و ثایشیّدا ریّمان کردبیّت. دوور نییه پیّمان بهو گۆلەي دابېرە كارمنى كۆرپە، تېيدا دانىشت تەر بووبېت. رەنگە بهسهر سه کو کانی دادگه کانی پشکنین و خوینی باوبایبرانماندا رۆپشتېين. به هێوري ههنگاومان دەنا، بۆ ئەوەي دەنگەكانى رابردوومان ببیسین. له کاتیکدا ریمان دهکرد، دایکم چیروکی ههر مالیّکی بر ده گیرامهوه. خهلکی شاره که ده یانناسی. به زهردهخهنه و دوو ماچهوه سلاویان لی ده کرد. کوینکا له ئامېزى دهگرتين. شاره گەرمىبەخشەكەي ئىمە بوو. خەلكەكەي ئەو كات و تاكوو ئىستاش دەستى خۆشەويستىيان بىر درىپژ ده کردین. له شاره کهمدا که لیوه ی هاتم، ههمیشه نارهقهم ده کرد. له مهدرید تینوو بووم. له کوینکا ههستم به رهزامهندی کرد.

دایکم گزچانی فری دا و خوّی به دهستمهوه گرت. گوتی: "دهبیّت ههرچی دهستنووس ههن ئاشکرا بکریّن. بیروّکهی باوکت لهسهر پاراستنی نهیّنیی روّژگاری بهسهر چوو". من به بیده نگی گویم بق رادیرابوو، نهو ده یگوت: "باوکت بی نهوه ی بیری لی بکاته وه، دوای نهریت که وت. باپیرانمان به نهینی و ترس له سزادان ده ستنووسه کانیان پاراست. نیستا، هیچ سزایه ک له گوریدا نییه. ده ستنووسه کان مافی هه مووانن. میژووش مافی هه مووانه."

<u>67</u>

کوره کانی به دزیی ئهوهوه له ماله دراوسیّیان گوشتی بهرازیان دهخوارد".

له دادگاییکردنی ئیزابیل گونسالس، ئافره تیکی موریسکیی خدلکی "سان کلیمه نتی "یه.

تاوانه کهی: گزشتی بهراز له ماله کهیدا له کوړه کانی حهرام ده کات. سالی ۱۹۰۵.

بۆ سەرلەبەيانى، دايكم نيگارى باپيران و داپيرانمى لە دالانى ژيرزەمينەكەدا بۆم راخست. نيگارەكان واژۆى نيگاركيشەكەيان بەسەرەو، نەبوو، بەلكوو تەنيا ناوى كيشراوەكە. نيگارەيلىك لە دايك و باوكم دەچوون. دايبابم نەك ھەر دەستنووسەكانيان باراست، بگرە سيماكانيان وەكوو ميراتييەكى لەناونەچوو ھەلگرتن. دەكريت لە ميانەى بەدواداچوونى نيگارەكاندا ئەو شاراوانە بزانرين دواتر ميژوونووسانى ئەو قۆناغە تۆماريان كرد.

له نیگاره کهی محهمه د دی مؤلینا و عهبدوللای کوری به روونی ههست به شانازیکردن و هیز ده کریت. نیگای ههر یه کینکیان پر بوو له ترووسکه دانه وه، ته نانه ت جله کانیان ده وله مهندانه تر بوون. مهریه م به چاوه خر و قره ره شه کهی و سینتیه که مین بر برفززییه که یه وه شاژنیکی تاج به سهر، تابلیی شیخ و شهنگ بوو. نه و باپیرانه ی دوای که و تنی غهرنا ته ها تنه دنیاوه، ویرای نه وه ی لامانچا"، که کوینکا دوای که و ت، به رله و به سالانیکی زور داگیر کرا، خهریك بوو نیگه رانی و پشیوی و ترس له نیگاکانیاندا ده ره وینه وه، بو نموونه، نیگاکانی کارلؤس له سهر پنتیکی دوور و نه زانراو چه قیبوون. که و تنی غهرناته وه کوو له نیگاره کاندا دیاره، دوا پووش بوو هه نه نوقومبوویه که خوی بیوه هه نروس بو هه نروس بو هه نوو به نیگاره کانی باپیرانی باپیرانی

نوقومبووم گۆړان بۆ مۆنىيەك ئومىلدى بزەخەنەيەكيان دەكرد.

دایکم پیلی گرتم و خوّی دایه بان قوّلمدا. سهرلهنوی به شهقامه کانی کوینکادا سوو پاینه وه و به گرده کهی شاردا سهر کهوتین و لای گورستانی سان ئیسیدرو دابه زاین. لهوی، دایکم له نووسینیکی مهرمه پی هه لواسراو به سهر ده روازه یه کدا نزیکی کردمه وه، نووسرابوو "محهمه دی موّلینا و خانه واده کهی". دایکم ده رگه کهی کرده وه و چووینه ژووری. له سهر کیلی گوره کان ناوی با پیران و داپیرانم نووسرابوون. دایکم ناماژه ی به کیلیک کرد، ناوی باوکم و میژووی کو چکردنیم خوینده وه.

دایکم گوتی، له خهونیدا درهختیکی گهورهی بینیوه به قهبارهی شاریکی مهزن، گهلاکانی هیند به چری رژان زهوییه کهیان داپؤشی. کاتیك بهسهر گهلایه کی گهورهی هینده ی له بی جووتیاریکدا نووشتایه وه، ناوی باو کمی لهسهر ههلکولرابوو. ئیدی زانی دوای چل روز دهمریت.

"خاتوونیکی موریسکی، که کاره کهر بوو لای خانهواده یه کی دیرینی کرستیان و دلسور بو تایینی گهوره کانی، ناکوکیی له گهل پیاوه که یدا بهرده وام بوو، چونکه ههمیشه سهر کونهی ده کرد، له بهر تهوه ی نه عهره بی و نه بیسمیلای ده زانی، به گهموه ی وهسف ده کرد. پنی ده گوت، تهمانه ی پهروه رده یان کردوویت به ره و گوم راییت ده به ن، ده کوشا به وه ی قابل بکات خاچ جگه له داری یه کتربر هیچ نییه و نابیت مهریه م پاکیزه بنت و مندالیشی ببیت، ههروه ها عیسا پیاویکی باش بووه، به لام نه خودا و نه یش کوری پهروه ردگار بووه، ههروه ها به بسته زمانه گهوره کان جوانکاریی بو ده کهن گوایا له تاسمان دوو که سی پیروز ههن، ویرای ته وه ی ته نیا خودا و نه محه ده ده ن".

له کاغەزەکانی دادگایی لویس لۆبیس، مۆریسکییەکی "سۆکزیامۆس"یە.

تاوان: سەرزەنشتكردنى ژنە بەكرستيانبووەكەى، سالى ١٥٨٠

<u>70</u>

"سی کوړی گهورهی له ژنی یهکهمی. دوو کوړه بچووکهکهیشی له لویسا مارتینیسی ژنی دووهمی".

له کاغهزه کانی دادگایی لویس بلانکو، موریسکییه کی کوینکایی.

تاوان: فرەژنى، سالى ١٤٨٢.

له کاغهزه کانی خوان دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۰۹

(2)

میگیل گیان، به کولهپشته کانمانه وه اله کهمان ده رجووین. به ده فرمیسکپشتنه وه مالناواییمان له دیواره کان ده کرد و ههستمان ده کرد روّح گهیشتووه ته کونه لووتمان و ده یه ویت ده ربچیت، تاکوو له ماله کهماندا بمینیته وه. نهوده م تو دوانزه سالان بوویت، مانویل دوو سال له تو بچووکتر بوو و خواناش پینج سال، کارمن هیشتا نه بووبووه دوو سالان.

له گۆړەپانەكەى كوينكا ويستاين چاوەروانى گاليسكەى پۆلىس بووين، بەرەو رووگەيەكيان دەبردين خۆمانيش نەماندەزانى بۆ كوێ؟! كەسوكارمان تاكوو دواھەناسە لەو شارەى دەريپەراندن، لە دەورمان مانەوە.

میگیل گیان، تو خهمبار بووی، خهمبارییه کهت لی نه گه پا بگری، هیند قایم بوویت تهنانه ت به نارامی بهرسفی پرسیاری براکانت ده دایه وه. کوری خوم، نه و دهم وانه یه کت فیر کردم ژیان فیری نه کردبووم، ئهو وانه یهی ئهوانی دی خهمبار نه کهم.

كاتيك گاليسكه كان نزيك بوونهوه، زمانمان هه لنه ده هات، چاوانمان هاتنه ئاخاوتن، لەپر لە سەرماندا لەرزېك دەتگوت هه لسانه وهی سه رهمه رگه دایگرتین، نه مانزانی له کویوه هات؟! کابرای پۆلیس لیمان نزیك بووهوه و له کاغهزیکدا ناوی ماریا و مانویل و خوانا و کارمنی خویندهوه، بهو دلرهقییهی له پیاوانی پۆلىسىم بىنىبوو، گوتى: "ئۆوە لېرە دەمېننەوە"، ئىدى بە دەستى ئاماژهی بر کردین، تاکوو من و تر به تهنیا سوار بین. دهبیت ئه و ساتهت له بیر بیت میگیل، ساتی قبره و هاواری دایکت، که زایهلهی له ههموو گردهکانی کوینکادا دهنگی دایهوه. هاواریّك ههستی یاروّی پولیسی نهجوولاند، که زوّر به ساردىيەوە گوتى، فەرمانى قەشەيە. دواتر ماريا يرياسكەيەكى بچووکی دایه دەستت نیگاری براکانتی تیدا بوو، بۆ تەواوکردنی رۆژەكە كېشابوونت، ئەوەتا ئېستا ھەڭگرتوون نەكوو سىمايانت بير بجيّتهوه. ههروهها يرياسكه كه ههنديّك كليلي ماله كهماني تيّدا بوو، ژماره۹۷، مالی عەبدوللای باپیرمان. ئەو رۆژەی من دەمرم، بۆ يەكجارى كليلەكانت رادەست دەكەم، تاكوو بگەرپېتەوە. بيرت نهچيّت دهستنووسه کاني باييرانمان لهويّن.

له مهودای گوره پانی گالیسکاندا ئاورمان ده دایه وه. ماریا له ئاستانه ی مال ویستابو و به ته نیشت مانویل و خوانا و کارمنه وه. ئه سرینی رژاویان گهیشته بهر پیمان. پاژنه ی ته کردین. له ئاوه که دا کارمن رووه و من رای کرد. ره نگه نه یزانییت ئه وه دوا دیدارمانه، به لام مهزه نده ی کرد. میگیل گیان، مندالان له ئیمه زیاتر ده زانن، چونکه ئه وان دنیا به رؤحیکی بیگهرده وه ده بینن. چاوه کانی کارمن همه مو و شتیان گوت. نیگاکانی هی

یه کینک نهبوون به هیوای چاوه پروانییه وه مالناوایی بکات، بهلکوو هی دوا مالناوایی بوون. خوانا به پاساوی گه پاندنه وهی کارمن بهره و لامان پای کرد. مانوینلیش لهبهر دوو خوشکه کهی پای کرد. له کاتیکدا دوا نامیزم لی ده دان، ماریا بوورایه و و کهوته سهر زهوی. کهوته گولیک پروند که وه. بهر له وه ی بهره و لای پرابکه م، کابرای پرلیس پایکیشتین و فرینی داینه گالیسکه کهوه. کارمنی له نیوان ده سته کانمدا ده رهینا و فرینی دایه گوله کهوه، نه ویش دانیشت، تاکوو ته پایی گهیشته سینگی.

له گالیسکه که دا من و تو ته ماشای دواوه مان ده کرد. له گرد و خانووه له بهرد داتاشراوه کان ورد ده بووینه وه مالئاواییمان له خوری ناسو که ده کرد. چهندین گالیسکه که به ره و پیش بچووبایا، دلمان له سینگمانه وه ده رده هات. ملمان پتر باده دا. بیرت نه چیت میگیل: ئیدی له و ساته وه به نهستو گیریی ماینه وه. له و ساته وه به چاوانیکه وه ری ده که ین هه میشه روو له دواوه ن.

<u>72</u>

رۆح لە شەوى ئازاردا نەبنىت ھەلنايەت چما خاك بە گريانى باران نەبنىت گول دەگرىنت؟!

"جەلالەدىنى رۆمى"

73

"پاش گهرانهوهی له فلیقاندنهوهی ترینی شهراب، ئهژنؤکانی تاکوو خوار پنی به ئاوی گهرم شوشتن. پاشان لویسای مؤریسکی و مامان داوای له دراوسیّکهی (ژنی شایهده که) کرد قری ببریّت، تاکوو دواتر به ئاوی گهرم خوّی بشوات".

له دادگاییکردنی لویسا لابیسهوه، ژنه موریسکییه کی سوکویاموسییه. دادگه کانی پشکنین به بسمیل و دهستنویر گرتن تاوانباریان کرد، سالی ۱۹۸۳.

له کاغهزه کانی خوان دی مؤلینا تهتوان/ ۱۹۰۹

(3)

ریّگه له کوینکاوه بر تهنگهی جهبهل تاریق ههشت سهده ی خایاند. ههشت سهده له یه کهم چوونه ناوهوه ی عهره ب بر نیمچهدوورگهی ئیبیریی دهستی پی کرد، ئهمهش لهسهر داخوازیی خانه دانانی نه یاری روّدریگو و به هاو کاریی دوّن خولیانی فهرمان وه ای سهبته، بو توّله سهند نهوه له روّدریگو خوّی دوای ئهوه ی دهستدریوی کرده سهر کچه کهی، بریاری دا دهروازه ی نیمچه دوورگه که بو موسولمانان بخاته سهر گازی پشت. ههشت سهده له وکاته وه تاکوو دهر چوونمان له ئیستادا میگیل، به دهرکراوی. به لام ئایا سهرله بهری موّریسکیه کان ده رکران؟ میگیل بیرت نه چیّت، براکانت، ئاموزاکانت لهوین. خوینت به ده ماری ئه وانه دا ده سووریته وه به فهرمانی پاشایی بو پاراستنی نهم و لاته له ویّرانکردن مانه وه، ههروه ها نه وانه ی

رفینران تاکوو وهکوو کاسؤلیك بژین، ههروهها ئهوانهی خویان مات دا بو بهرگری له رابردوویان ئهملا و ئهولایان کرد. میگیل، خوینی ئهندهلووسی به دهماره کانی تؤدا دی و دهچیّت، خوینی تیکه لاو. له سیمای روخسارت بروانه.

له سهرووي ههموو ئهمانهوه، وهك من بير بكهرهوه ميگيل: تاکوو چ رادہیهك ئێمه بۆ عەرەبهكانى بەرايى، ياخود ئەمازىقەكانى بەرايى دەگەرېننەوە؟ ئىستا كىي دەتوانىي ئەوە دیاری بکات ج خوتننگ به دهماره کانماندا دهسووریتهوه؟ ئایا گوينت لهو زمانهيه له گهلتدا پيي دهدوينم؟ ئهوه قشتالييه. ئايا داونەرىتەكانى رۆژانە دەبىنىت؟ ئەوە دابى ئەو خاكەيە لەسەرى لەدايك بووينه. بېگومان نەرىتەكان تېكەلاون، ھەندېكيان لە بايبراني كۆنمانەوە دين، ھەندېكىشيان لە باوبايبرانى نويمانەوە. لی بیرت نهچیّت یاساوی دهرکردن به تاله. دهوله تی عوسمانی له باکووړي ئەفرىقا شوينەوارى ترسى بلاو دەكردەوە، بەلمى، بەلام تۆمەتى ئەوەي ئىمە ناپاكىن و لەگەل عوسمانىياندا ھاويەيمانىن، هیچ بنهمایه کی نییه، تهنانهت پاساوی ئهوهی ئیمه موسولمانین و له گەل موسولماناندا ھاوپەيمانى دەبەستىن بىن پشتيوانى بوو، غەرناتە وەكوو دوا بەرجەستەبوونى كەونن نەكەوت، تاكوو ياشا موسولمانه كان له گهل ياشاياني كاسۆليك دژ به ياشاياني موسولمان هاويه يمانييان بهست. ئيمه خۆفرۆش نەبووين ميگيل، ئیمه دلسۆزی خاکی خومان، مالمان، کار و رۆلەکانمان بووین. دلْسۆزىمان لە سەرووى ھەموو شتەكانەوە، بۆ رۆحى خۆمان بوو، كه لهوي هاته دنياوه، ههروهها بو يادهوهرييه كانمان، كه رۆژ دواى رۆژ چرۆيان كرد. ئايىنى ھىچ كەستىك مۇۆلمى نه کردبووین، حهزمان به هیچ نهبوو تهنیا وهستان له پرسیار کردن له بارهی ئایینهوه.

پاشان میگیل چ ئاوەزیتك دەتوانیت بگاته گەمژەیی هاوپهیمانی لهگهل دوژمندا دژ به کهسوکاری خومان، دوژمنیك هاتووه خاکمان داگیر بکات، خوینمان بریژیت، بهروبووممان ببات و نهخشهمان بو بکیشیت لهسهری بروین، پاشان وهکوو داری ئاگردان به کارمان بهننیت. دهزانی میگیل، تهنانهت شۆرشى بوشاراتىش لەينناو داد و ئازادىيى بىروباوەردا ھەلگىرسا، دژی راوهدوونان و دادگه کانی پشکنین ههلگیرسا، به مانایه کی دى، ميگيّل، لهېيناو پێكەوەژيان ھەلگيرسا نەك شەر، لەپېناو وەستاندنى خوينلەبەررۆيشتن نەك لەپنناو بەفىرۆدانى. كاتنك هەلگىرسا پەنامان بۆ ئەو عوسمانىيانە نەبرد گەيشتنە جەزائىر، ھەر ئاورمان لى نەدانەوە. ئاورمان نەدايەوە، چونكە ھەوالەكانى ولاتی شام و میسرمان پی ده گهیشتن، نهماندهویست ستهم به ستهم، باشا به باشا، وتهبیرین به ناوی خواوه به وتهبیریکی دی به ناوی خواوه بگورینهوه. پیمان خوش بوو، وهکوو چون ئيستاش پيمان خوشه، له ئاشتيدا بژين. تهنانهت ئهو توركانهى وه کوو دهسیسه هاتن، تاکوو بزانن چی دهڵیین، تهنیا خۆشەويستىي بۆ خاك و دلسۆزىي بۆ نىشتمانيان لە ئىمە بىنى. تهنيا لهبهر ثهوه بوو عوسمانييه كان بهرهو ئهندهلووس پيشرهوييان نه کر د.

75

له کاغهزه کانی خوان دی مؤلینا ته توان/ ۱۹۱۲

(4)

گويبگره ميگيل...

له نیوان میژووی هاتنه ژووره و میژووی ده ربه ده ریدا، مه مالیکگه لیک پایه پین و مه مالیکگه لیک که و تن، هه مو وان ماوه یه ک دری یه کتر جه نگان، ماوه یه ک ملب به گهر که و تن و ماوه یه کیش خوین پرژا، ئیدی ژن و ژنخوازیمان پیکه وه کرد و خوینمان تیکه ل بوو. له مه موو ماوانه دا میگیل، فه رمان پره وا نه بووین، خانه واده گه لیک بووین عه و دالی دوای ژبان بووین و دروستمان ده کرد، ناسنگه ری و دو کانداری و عه ترفر و شیمان ده کرد، له کشتوکال و دروینه دا ئیشمان کرد، نه خزمه تی سوپامان کرد و نه یش له ناو سوپادا بووین، چه کمان به پرووی که سدا به رز نه کرده و و ده ستمان بی که س در یی نه کرد. پینوینیه کانی محه مه د دی

مۆلینای باپیره گهورهمان وه کوو دهستهواژهی پیرۆز بۆمان مانهوه، بژین و پیکهوه بژین و ئازاری کهس مهدهن، رۆحه کان مالی خاوه نه کانیانن، ئه گهر له دهرگهی رۆحه کانتان دا، ئهوا به نهرمی لیمی بدهن. به لام کوری خوّم، له سهره تا و کوّتایی قوّناغه که دا، چهوساوانی سهرزهوی سووتهمه نیی ئاگردانه کانن، ههمووان سووتهمه نیی پاشایانین، له پیناو یه که سه عات خوّگهرمکردنه وه له زستاندا دهمانسووتینن. به لام تاکوو نه بینه خوّله میش ههست به مه ناکهین.

له رینگه بهرهو دهربهنده که، بیرته میگیل؟ نهوه بوو بهلهمه کان چاوه روانمان بوون، گوینمان لی بوو ههندیک ده یانگوت فرینمان ده ده تولهمان لی ده کهنهوه، به لکوو توله له ده ریاش ده کهنهوه، جا کو پی خوم، جیاوازی چیبه له نیوان نهوه ی فرینمان بده نه ده ریاوه، یاخود توور مان بده نه سه رزهوییه ک شاره زای نین؟!

له دهربهنده که به ههزاران بووین له ههموو شاریخکهوه، له؛ کوینکا، تولهیتوله، پالنسیه، غهرناته، قور توبه، قادیش و جهیان. لهوی، ههمووان چاوه روانی چاره نووسی نهزانراومان بووین. ههر لهوی، له ناکاو کومه لیک ریگر ده رکهوتن نهمانزانی له کویوه هاتن! ئهوه بوو رووتیان کردینهوه. ده کریت پیاوانی تیکشکاو چ بهرهه لستیه ک بنویتن؟! ئه گهر له خاک و مالی خومان ده رکرابین، ئاخو به ژیانمان به رگری له پارچه یه ک زیر بکهین؟!

له بهلهمه بچووکه کاندا، به ژمارهی زوریانهوه، دلنیا بووم کوتاییمان لیره دهبیت. میگیل گیان، دهستم له ملت کردبوو، تاکوو تو رزگار بیت، ئاخر تو هیشتا ژیانت نهدیتبوو، ههرچهنده لهوه خراپترت بینی. به لام تهمهنی تازهمان بو نووسرا.

له کاغهزه کانی خوان دی مؤلینا تهتوان/ ۱۹۱۲

(5)

گوێ ړادێره ميگێل...

لهوبهری دهریاوه چهشنی ئاژه کی مرداره وه بو و تووریان داین. نه مانده زانی به ره و کوی مل ده نین. نه مانده زانی شه وه که مان له چ مالیک به سه ر ده به ین و چ کاریک ده که ین. هه زاران و هه زاران ده بورین. به زار و گوی سه ر شانیان و زامی خوین نه خوشیانه وه. به که لوپه لی سه ر شانیان و زامی خوین له به روزیشتو ویان. به سه دان که شتی ده ها تن و له سه ر هم مان روزخ هه لیانده رستن و ده روزیشتن. ته توان و فاس و ته نجه وه کوو نه فره تلیک راو لییان ده روانین. که شتیه کان که سو کار مانیان فری نه ده دایه روزخگه لیک نه مانبیستبوون. بو شارگه لیک شاری ئیمه نه بوون. توش میگیل لیم ده پرسیت ئیمه له کویین ؟! منیش نازانم نه کویین تاکوو وه لامت بده مه وه ا

مهر له هاتنمان شتنكمان له بارهى ته توانهوه دوزاني. ههندنك له برا ئەندەلووسى و ياشان مۆرپسكىيەكانمان دواي كەوتنى غهرناته پیش ئیمه لهوی بوون. یاخود به دیاریکراوی دوای دەرچوونى فەرمانى ياشايى بە بەكرستيانبوون، ياخود دەركردن. ئەوانى رۆپشتن، بەينى ئەوەي يېمان گەيشتووە، رووگەيان ړۆخه کهى دى بوو. ئەوانى رۆيشتن، بەپتى ئەوەي بيمان گەيشتووە، زۆربەيان چىنى بالا بوون، خاوەن مولك و خانەدان و فهرماندهی سویا بوون. ئهوانه به میشکیاندا نهده چوو، چون به ميشكياندا بچين، به ملكهچي لهڙير فهرماني فهرمانرهوايه كي كاسۆليكدا بژين. ئەوانەي فەرمان دەردەكەن تواناي دەرككردنى ئەوەبان نىيە فەرمانيان بەسەردا بكرنت. چىنە بالاكان لەسەر دەسەلات ململانييان بوو، ئەگەر بەدەستى بهينن ئەوا ريسوامان دەكەن، ئەگەرىش شكستيان خوارد ئەوا دەرۆن، تاكوو ئىمەي نهدار و بنچاره نرخی گوناهه کانیان بدهینهوه. ئهوان رۆیشتن و له بەرى ئەوبەرەوە سەقامگىر بوون. ئەو بەرەي ئىستا ئىمە لىي ئاكنجى بووينه.

شتیکمان ههمبهر ههواله کانی ته توان دهزانی. چیرو کی سهرله نوی بنیاتنانه وه میمان به دهستی سه ربازانی مه نزه ربی، یه کیك له سه رکرده کانی له شکری ئه بوعه بدوللا ئه لسه غیر ده زانی. سه رله نوی بنیاتنانه وه شهره ویرانه بوو. فه رمانده ی شکستخوار دوو شاری کی بنیات نا غه رناته ی ته فرو تو ونا کراوی بیر ده هینایه وه، ئه و شاره ی شکوی سوور بوو، پاشان بووه پهله ی نیو چهوانیان، له و روزه وه که و ته ژیر ده سه لاتی تاجی کاسولیکی. له به رئه وه یه هو سه رباز بوو، بریاری دا جه نگی که و که هنگیر سینیت.

له کوینکا، ههوالی ترمان لهبارهی مهنزهرییهوه بو هات، دهیویست ته توان له فاس جیا بکاتهوه. پنیان گوتین پهیماننامهی له گهٔ ل پاشای پورتوگال ویستووه، بهوپنیه دهبوو ته توان رادهستی پورتوگالیان بکات بو ئهوهی فاس بشکینن، خوی و خانهواده که یشی برون بو تونس.

میگیل گیان، ململانیکان ئاوا بوون. ململانیی دهسه لاتیك ئیمه تیدا کویله بووین. ئاوا میگیل، ململانیی ئایینیی تویژالیکی ساخته بوو. رهنگه له به ختباشیی ئیمه بووبیت پاشای پورتوگال به شهری ترهوه تیوه گلابوو. ئهگینا خوینی زیاتر دهرژا.

له ته توان، له بهردهم دهریا و له نیّو شاخه کاندا نووستین، چاومان له روّخه کهی دی بوو. له سهر زهوی راکشاین و به بیّده نگی باوه شمان له روّله کانمان دا. خوّمان کرده خه و تاکوو بنووین. نه نووستین. کی ده توانیّت له شه و یکی وادا بنویّت؟! کی ده کاریّت له نیّو قشله و قه لا کاندا بنویّت؟! کی ده توانیّت ته نانه تقسان بکات. قسه بکات؟! به چ زمانیک ده دویین؟! هه رلی یه که مین ساتی گهیشتنمان، بیرمه میگیّل، خه لکی شاره که به رق و ترسه وه لیّیان ده روانیین.

برایانی ئەندەلووسیمان وه کوو کرستیان تەماشایان ده کردین، ویزای ئەوهی ئیسپانیا به بەھانهی موسولمانبوون وهدهری نابووین. عهرهبی ته توانیش وه کوو ئیسپانی لیّیان روانیین، سهره رای ئهوه ی ئیسپانیا به پاساوی عهرهببوون دهریکردین. ئیدی لهم نیّوه دا ماینه وه ، نه سهر به وانین و نهیش سهر به مان.

له رۆژانی بهراییدا، بۆ ئەوەی كێشه دروست نەكەین، بریارمان دا خۆمان دوور بگرین. رەنگە بریارەكە وای گهیاندبیّت، دووریش نیبه واقعیّکی سه پاو بووبیّت. بوّچی به پاشکاوی نه لیّم خه لکی شار خوّیان لیّمان به دوور گرت! بوّچی به پاستی نه لیّم به عهره بی قسانمان نه ده کرد و هیچ لیّکگه یشتنیّکی شیمانه کراو له نیّوانماندا نه بوو! بوّچی نه لیّم نه نده لووسییه کان، برایانی چه شنی نیّمه ده رکراومان، به فیز و لوو تبلندییه وه مامه له یان له گه لدا کردین. له دیدی نه وانه وه، نیّمه به زوّر ده رکراین، نه وانیش به سه ری بلنده وه ده رچوون. نیّمه هو را رو نه وانیش ناغا. میگیل گیان، نیّمه ته نیا؛ ناسنگه ر، وه رزیّر، کتیب فروش و کریّکاری بیّه ها بووین.

به هه رحال، ئه نجامه که ی یه که: خوّمان دووره په ریز گرت و به زمانی خوّمان قسانمان کرد. میگیل گیان، ئایا زمانی خوّمان بپاریزین، یاخود ده بیّت له سه رزه و ییه کی نویدا بتویینه وه ؟!

77

راپۆرت

"ئهم کریستیانه تازانهی گوندی لارؤدا، ههراشه کانیان سهرلهبهریان نویزی ئیمه و ریساییه کانی پهروهردگار دهزانن. بؤیه ئهمه دهزانین، چونکه ههر سی مانگ جاریک به وردی تاقییان ده کهینهوه. ئهوان گوی له نویژه کانی کلیسا ده گرن و بؤ شاییه کان ئاماده دهبن، به لام له ترسی سزا ئهمه ده کهن، له ناخیاندا هیچ ههست به شوینهواری کرستیانیزم ناکهم. ئهمانه خیر ناکهن، له ههفتهی ئازاره کاندا ئاماده نابن، نهینیی پیروز ناپاریزن و ددان به گوناهه کاندا نانین... له گشت جهژنه کانیشدا مهست دهبن و به زمانی عهرهبی گورانی ده چرن، له ئاههنگه کانیشیاندا تامبرا ده چرن. ئایکونه کان هه لناگرن و ویته و تهسیی له ماله کانیاندا دانانین. به راستی ده لیم ئهمانه ههموویان به عهره بی ماله کانیاندا دانانین. به راستی ده لیم ئهمانه ههموویان به عهره بی قسه ده کهن و به بایه خی زوره وه منداله کانیان فیر ده کهن".

خوان مارتینیس دی بیرونا، قهشهی لارودا، سالی ۱۵۸۱

77

له کاغهزهکانی خوان دی مؤلینا تهتوان/ ۱۹۲۲

(6)

ئەمرۆ نامەيەكمان لە كەسوكارمان لە قەلاى خۆلىنەوە پى گەيشت. سالانتك نامەمان بۆ ناردن بى ئەوەى وەلامتكمان لەوانەوە دەست كەويت. گوتيان، تەنيا يەك نامەيان بەدەست گەيشتووە، پياو چى بكات ئەگەر لەژير ھەرەشەى گەمارۆدا بىت.

من وای بر ده چم نه و نامه یه بیت هیچمان تیدا نه گوت، نه وه نده نه نیت "چاوه روانی هه والتانین، بر نه وه ی خاتر جه مبین". وای بر ده چم نه و نامانه ی تیاندا باسی نه وه م ده کرد لیره چ رز ژانیکی سه خت به ری ده که ین، نه گه یشتوون. شتیکی سروشتیه نه گه ن. نه وی بکوژیت و بسوو تینیت و ده ربکات ده بین نازاری ره وشتی ریگه له نامه ناردن بگریت. سو پاسی په روه ردگار ده که م، وازیان له هه ندیک له برایان له وی هینا.

ناچار بوون ریّگه به ههندیتك له كهسوكارمان بدهن بمیّننهوه بوّ بهریّوهبردنی كاروباری كشتوكال. ئهمه جوّره دلّنهوایییهكمان دهداتی.

نامه ی کورانی یونس زوری نه گوتبوو. ره نگه لهبه ر نهوه بووبیت چونکه به ده ستی یه کیك له بازرگانه کان نیررابیت، که سیش له پشکنین و سزا خاترجه م نییه. له نامه که دا هاتبوو "باش بن. ژیان سه ره تا و کوتاییه، ئیوه ش له سه ره تایه کی نویدان، ناور له دواوه مه ده نه وه."

به کردهنییش دهستمان به ژیاننکی تازه کرد. به لام تازه ش دریژبوونهوهی کونه که یه. وا دیاره ههموو حه کایه ته کان ته واوکه ری یه ك حه کایه تن.

رۆحمان له كوينكايه. ويراى تيپهرينى پتر له دهيهيهك ههستمان به هيچ گونجانيك لهگهل خاكه نوييهكه و خهلكه كهيدا نهكرد. كهچى ميگيل و ههنديك له كوران خهريكه كهميك لهگهل مندالانى هاوتهمهنياندا رادين، لهگهل كاتيشدا وشهى تازهى عهرهيى وا فير دهبن ئيمهى گهوره له ماناكانيان ناگهين. ماوه ناماوه يه كيش ميگيل ده چيته مزگهوت و فيرى قورئان خويندن ده بيت.

پەراويز:

کاتنك هنزه داگیرکهره کانی ئیسپان له نیوه ی دووه می سهده ی نوزده گهیشتنه ته توان، سهربازه کان سهیریان ها تی دانیشتووانه که ی به ئیسپانیی کون ده دوین. سهره تا وایان زانی بو ماستاو کردن بریك و شه ی بیانی فیر بوونه. که چی دوای چه ند پوژینك زانییان دانیشتووانه که وه کوو زمانی دایك به ئیسپانی ده دوین، لی زمانی سهده ی نوزده یه. کاتیك چوون بو لای سهر کرده کانیان، تاکوو پرسیاری ئه وه یان لی بکه ن، وه لامیان به ده ست نه هینا. ده می له خهلکه که نزیك بوونه وه، تاکوو پرسیاریان لی بکه ن، وه لامیان یه کلاییکه ره وه بوو: "ئیسپانی پرسیاریان لی بکه ن، وه لامیان یه کلاییکه ره وه بوو: "ئیسپانی زمانمانه، چونکه ئیمه ئه نده لووسیین. چما وه ده رنانی مؤریسکییانه مؤریسکییانه دی نازانین!"

هه لبهت مزریسکییه کان فیری وشهی عهره بی بووبوون، بزیه عهره بییان تیکه ل ئیسپانی کردبوو، تاکوو بز خزیان زمانیک دروست بکه ن دواتر بووه بواریک بز لیکولینه وه ی زمانه وانان.

له كاغەزەكانى خوان دى مۆلىنا

(7)

خۆشەويستم خوان...

نازانم رۆژه کان چۆن تیده په پنه ده یا ده یازانم نه وه یه نیمه له چاوه پوانیدا ده ژین. چاوه پوانیی نه وه ی له گه ل میگیلدا بیت. یاخود چاوه پوانیی نه وه ی نیمه بین بو لات. نازانم بی تو چی بکه ین. نازانم تاکوو که نگی ده ریا لیکمان جیا ده کاته وه. خوشه ویستم، چما بومان نووسراوه بو هه میشه غهریب بین؟ ئایا ده زانیت چون بتوانین مه و داکان ببرین؟ له مال، ژیان ونه. هه مووشته کان له خالی کو چکردندا ویستان. منیش تیدا ده خولیمه و مانویل و خوانا به رده وام پرسیارت ده که ن. نیستا کارمن نه و منداله به خته وه ره نیه، له چاوترووکانیکدا بو وه ته پیره ژن.

خوان گیان، ئایا دەزانى چۆن مندالان پیر دەبن؟ چۆن پیکەنین دوور دەکەویتەوە؟

خۇشەويستىم خوان...

خۆشەويستم خوان...

زۆر لێره چاوەړێ ناكەم. ئەگەر دوا قۆناغ دەركردنى بێ گەړانەوە بێت، لە كوێ بيت دێم بۆ لات.

ماریای خوشهویستت کوینکا/ ۱۹۱۰ دایکم بن قهلای خولین کوچی کرد، منیش لیره له ژیرزهمینهکهدا مامهوه دهستنووسهکانی باپیرانم دهخوینمهوه.

ئیستاکی رازی ملگیریی خانهواده کهمانم بو دهرکهوت. بینیم چون ههندیک له باپیران بی ئهوهی سوودیکی ههبیت ههولیان داوه خویان له دهرده بهدوور بگرن. تهنانهت دوزینهوهی میژوو له چل روژی دواییدا رزگاریبه خش نهبوو. ئیمه ئاوا لهدایك دهبین، به دهردیک له ریکهی جینه کانهوه ده گوازریتهوه. سوودی دوزینهوه که له زانینی هو کاره کانی دهرده که قه تیس دهمینیت نهک چاره سهری. باشان ئاتاجی موری خر نیین له سهر سکمان وه کوو موریسکی هه لبگریت، نهیش نیشانه بو سه ختیی جودایی و سهرهه لگرتن، ئیدی نموونه که دیاره.

ئاختر دایکم لهبهر ئهوه له باوکم دوور کهوتهوه؟! ئاختر له چارهسهری بیّئومیّد بوو؟! له چارهسهرمان؟! یاخود چارهسهری ههبوو و باوکم رهتی کردووهتهوه؟!

ناخق دایکم نهو ههموو ماوه یهی له قه لای خوّلینهوه بو کوینکا بریوه، تاکوو بهری نهفره تم لی بگریّت؟! لهسهرمی هه لگریّت؟! دهبیّت دوا گوتاری باوکم وهسیه تی نهبینراوی له خوّ گرتبیّت، روّژیک دهرده که ویّت و دهبیّت جیّه جی بکریّت؟!

چەند پرسیار چاوەرتى وەلامن، تاكوو ناسنامەم يەكلا بكەمەوە؟! ئاخۇ پ<u>ن</u>ويستە يەكلاى بكەمەوە؟!

دایکم گوتی، لیّکدانهوهی باوکم بر راسپارده کانی پاراستنی ده تند ده ستنووسه کان به نهینی پتر له خویّندنهوه یه کی پیشه یی ده قه که هیچی تر نیبه، بی قوولبوونهوه له کونتیکست (سیاق). ناخو دایکم راست ده کات باوکمی بینیوه ؟! نهو دوای پیشینانی کهوت بریه بووه سه له فی، شاردنه وه ی ده ستنووسه کانیش دوای نه مانی هر کاره کانی به نهینیبوون، ته نیا ترسیّك بوو له سیّبهری بکوژیك ؟

له گه ل ئهوه شدا، بروا ده کهم راسپارده راسپاردهیه، با روّحی وهسیه تکهر ئاسووده بیّت، ئهوی هیچی پی ناکریّت، ده بیّت وه سیه ته کهی به جی بگهیه نم. بیر لهوه ده که مهوه چارهی ئهمه دوو شته: تاکوو بتوانم کاغه زه کان له به ریان بگرمه وه، پاشان بو خه لکه که ی رابگهیه نم. یا خود بو خه لکی رابگهیه نم، پاشان خه لکه که هاو کاری بکه ن له له به رگرتنه وه و وه رگیران ؟

له نیوان سندووقه کاندا، ههندیک مور، کهرهستهی جوانکاری، ملوانکهی زیو، شووشهی عهتر، پاوانه و گوارهی زیرم به ناوی "کارمن" به عهرهبی دوزینهوه. کارمن، کارمنی داییرم.

81

"له رووكهشدا چلى درهخت بناغهى بهرهكهيه، لى له راستيدا چل لهپيناو ميوهكهدايه."

"ئه گهر مهیل و ئارهزوو بۆ میوه که نهبیّت، ئایا باخهوان دهبوو ره گی درهخته که بنیژیّت؟"

"درهخت ههر بن مانا له بهره کهیهوه لهدایك بوو، بهریش بن وینه له درهخت دروست بوو."

"جەلالەدىنى رۆمى"

له کاغهزهکانی میگینلی کوړی خوان دی مؤلینا (میگیل دی مؤلینا) ته توان/ ۱۹۵۳

(1)

له خهونمدا بینیم دوای چل روّژ مالئاواییم له ژیان ده کرد. سهره رای ئهوه ی باوکم رایسپاردبووم ههر لهو روّژه ی ده گهینه نیره روّژانه یاداشته کانم بنووسم، به لام سهختیی ژیان و پشتبه ستنم به باوکم لهم باره وه، وایان لی کردم جارین تهمیه ل بیم و جاریکیش نائومید. نهمده زانی، وه ک چوّن ئیستاش نازانم سوودی نووسین چیه. وه کوو خه نجه ریّك بهر دل بکه ویت تهماشای رابردوو ده کهم، وای بو ده چم نووسین چهشنی ئاگره، چهندیک هه لیگیرینه وه ئهوه نده گری ئازاری زیاتر ده بیت. لی جهندیک هه لیگیرینه وه ئهوه نده گری ئازاری زیاتر ده بیت. لی من ئیستاکی لهم شوینه ی ئیستامه وه له که ناری ژیاندا، وای بو ده چم تومار کردن سوودی خوّی هه یه. سوودی تومار کردن، ئه گهر به هه له دا نه چووبم، یادگه ده باریّزیت. هه لبه ت یادگهی

من نا، بهلکوو یادگهی نهوهکانمان. یادگهیهك بغ ئیبراهیمی جی دیّلم، تاکوو دوای من کنریان کاتهوه، کنریان کاتهوه و بیانخاته پال یادگهیهکی دی، یادگهی باوك و باپیرانم.

ژیان وا دیّته بهرچاو مهتهڵێکی گهوره بێت. چهندی[ّ]ك بكۆشم ناتوانم گرێكاني بكەمەوە، ياخود پێيان بگەم. ديمەنى راگویزان، دەركردن، ئاوارەبوون، تاكوو ئیستا دىمەنى ھەموو ژيانمه. ئەو خالەي بە دەورىدا دەخولىمەوە. ئەوى لە دواي ئەوەوە دىنت پشتى يىي دەبەستىت. ھەموو ئەوانەي لە دوايەوە دين بي ئەو ناكريت ليى تيبگەيت. ژيانمان لە تەتوان تەنيا چەند ئەلقەيەكى دريزكراوه بوو لە ھەمان زنجيرەدا. ئەلقەگەلنك ده کریت له دیمهنی کارمندا کورت بکریتهوه نوقومی فرمیسك بووبیّت. له دیمهنی من و باوکم به دریژایی سالانیکی زوّر. به تهنیا له کهناری دهریاکه دادهنیشین، له بهری نهوبهرمان دهروانی. له نیّوان ئیّمه و زهوییه کهماندا چهند کیلیّرمهتریّکی کهمه. له نیوان ئیمه و باپیرانماندا تهنیا پهرینهوهی دهریایه. لی پهرینهوهی دەريا بووەتە ئەستەم. وەكوو ھەوڭىك بۆ ژيانكردن لەگەل ئيستادا، ماله كانمان لهسهر شيوازى ئەندەلووسى بنيات نا، تاقه بیناسازییهك ناسیبیتمان و چاومان لهسهری راهاتییت. پێوهستبوونمان به زمانه کهمانهوه چارهسهرێکي سهرکهوتوو نهبوو، کهچی تاقه ئومیّدمان بوو. ئومیّد و تواناشمان. باوکم بهر لهوهی فيرى زماني عهرهبي ببيّت، مرد. ئهو ههموو سالانهي ليرهدا ژيا زمانیان نهگۆرى. باوەریان نهگۆړى. ئەو قەناعەتەي زەوي ھى ههمووانه، ئايين پرسێکی کهسێنييه، نهگۆړی. من و باوکم لێره به دوو ئاييني جياواز ژياين. ئەو بە كرستيانى و منيش وەكوو موسولمان مامهوه لهو دهمي لهگهل ړاگويزاندا ئهو بريارهم دا. لهبهر ئهوهی کرستیانبوونه کهی سؤفیگهری بوو و ئیسلامییه تییه کهی منیش ههر سؤفیگهری بوو، له زهوییه کی به پیتدا یه کترمان ده بینی.

يا جامع الشمل بعدما افترقا ويا مجير المحب من فرق ال عاف من السقم مبتلى بهوى اجر بوصل الحبيب قلبي من ولا تسلط اذى الفراق على ولا تؤاخذ فلست اول من انا الذي رام من احبته

قدر لعيني بمن احب لقا ما نفعت فيه عوذة ورقى ما نفعت فيه عوذة ورقى طوارق الهجر وافتح الطرقا ضعفي فما لي على الفراق بقا بخيس عهد الحسان قد وثقا حسظا بلقياهم فما رزقا(1)

(ابن سهل الاندلسي)

⁽۱) لمبهر زهحمه تیمی وهرگترانی چامه که، لیره دا ههول ده دهم مانا و مهبهسته کهی روون بکهمه وه:

نهی نهوی که سه کان دوای دابرانیان یه ك ده خات، له وی خوشم ده ویت نزیکم بکه وه. نهی به هاناها تو و، بز نه وهی دانه برین خیرا به یه کدیمان بگهیه نه. ناشق نه خوش نییه، به لکوو گیروده ی خوشه ویستیه. نزا ده کات له خوشه ویسته کهی جیا نه پیته وه، چونکه جیابوونه وه مردنیتی. ده پاریته وه له به رخوشه ویستی لیپرسینه وه یه گه لدا نه کات، خو نه و یه که مین که س نییه ناشقی جوانان ده بیت. ته نیا ناواتی گیشتنه به دلداره که ی، به لام نه وه زور دووره و نایه ته دی. (وه رگیر)

له کاغهزه کانی کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۳۸

(1)

بهیانیانیکیان، پیش سالانیکی زور، روخساری دزیوی خومم له ئاوینه دا بینی. دایکم پنی گوتم: برو دریژه کانت به مقهست ههلپاچه. گوتی: قژه لووله که ت بو دواوه شانه بکه. گوتی: ددانه کانت بشو. دایکم گوتی: له ئاوینه که بروانه. لی دایکم پنی نه گوتم چون ئهو ناشرینیه لهسهر روخسارم ههلگرم. پنی نه گوتم چون نهو ناشرینیه لهسهر روخسارم ههلگرم. پنی ده گوتم چون بتوانم ئهوانی دی ناچار بکهم له سیمام بروانن. دایکم پنی رانه گهیاندم بوچی خهلك خویان له نیگاکانم دوور ده گرن. ئهو نیگایانه ی له ئاوینه دا بینیمن. نیگا ترسناکه کانم.

ئەو نیگایانەی حەبیبی نابینا گوتی ترسناکن. حەبیب تاقە كەسە ويرای نابینايييەكەی نیگاكانم پنی گەیشتن. له ثاویتنه که دا بر ق پانه کانی خوّم چه شنی سه یوان بینین. وه کوو سه یوانیّك دزیوییه که ده شاریته وه و هه ول ده دات بینهووده دلنه وایی بکات. له ژیر سه یوانه پانوپوره که وه چاوه کان ده کرد و له دیار بوون. به بینلایه نی ته ماشای گشت رینگه کانیان ده کرد و له روخساریکی ناشرین ده گهران.

دایکم گوتی: پهروهردگار له وینهت ناپوانیت. گوتی: تهماشای پوّحت ده کات. گوتی: جوانی، جوانیی دله. دایکم وای پی گوتم، ههرچهنده زانیارییه کهم سوودی نییه. دهبوو دایکم وا به تهماشاکهران بلیّت. بهوانه بلیّت خوّیان له سهیر کردنم دهپاراست. دهبوو بهخشش به نهداران بدات. قسه کانی دایکم هیچیان نه گوّپی. هیچیان له واقیع نه گوّپی. هیچیان له خهونه کان نه گوّپی. هیچیان له خهونه کان.

له کاغهزه کانی میگیل دی مؤلینا ته توان/ ۱۹۵۳ سهبارهت ناشتنی باوکم له قهلای خؤلین ۱۹۴۱

(2)

دوا راسپارده ی باوکم ئه وه بوو له کوینکا بنیژریت. له و جنگه یه ی به زیندوویی وه ده رنراین ویستی به مردوویی بگه ریته وه. له به ر ئه وه ی راسپارده بوو، راسپارده ش قه رزه، ئه و سهرکیشییه م کرد. (ده بوو چه ند سهرکیشیی ترمان بکردبایا و نه مانکرد؟ چه ند جار ده سته وستان بووین له به هاناها تنی زیندووان بو رازیکردنی مردووان!) فیله که وابوو تابوو ته که ی باوکم له گه ل بازرگانیی ده ریایی ده ربچیت. زور بیرم له سزایه که نه کردووه ته وه ده کریت تووشی بازرگانیک بیت مردوویه که به واجاغ ده ربکات (ئایا پیشتر رووی داوه یه کیک ناچاری ئه وه بووبیت مردوویه که بشاریته وه؟ ئاخل پیشتر رووی داوه مردوو کوچی کردبیت، تاکوو له سه رزه مینیکی تر بحه سیته وه؟ جیاوازیی چیه له نیوان ئیسکوپرووسکت لیره بنیژریت، یاخود له وی ۱۶۰۶ کوچی

نهمزانی ئاخو فهرمانی راگویزان دهرکردنی مردووان دهگریتهوه، یاخود تهنیا تایبهته به زیندووان؟ وهکوو یاریده دهریک به نیگهرانیهوه لهگهل کابرای بازرگان به رئ کهوتم. وهکوو پاسهوانی نهینیی جهسته یه گه ژیانی جی هیشتبیت. وا دیار بوو کاره که پتر له پهرینهوه ی دهربه ندیک بوو، له بهری ئهوبهریشهوه گواستنهوه به گالیسکه زه حمهت ده بیت. ئاوای دیار ده دا. لی لهوه شراپتر گواستنهوه به تهرمی باوکتهوه. به تهرمی باوکتهوه بی تهرمی باوکتهوه بی خوازه به میژووی پشتاوپشتت رئ تهرمی باوکم مانای رؤژئاوابوونی لهگهل شنهی بهیاندا کورت کردهوه. و هاتنهوه ی له ساتیکدا کورتکردهوه. تهرمی باوکم تهرمیکی ئاسایی نهبوو. بی خوازه بهرجهسته کردنی چاره نووسیک بوو له دووریی چهند بستیکهوه چاوه روانم بوو، یاخود چاره نووسیک نوو له دووریی چهند بستیکهوه چاوه روانم بوو، یاخود چاره نووسیک نزیکتر له خوینهینی مل لیمهوه.

له که شتیه که دا، له نیوان کوتاله به سه ریه کداخراوه کان له سندووقی گهوره دا، تابووته کهی باوکم وه کوو تابووتیك گوناهی کی کردبیت، به شهرمه وه هاتبووه وه یه یا له کاتیکدا ده ریاوانان و یاریده ده ره کانیان شهوی پیکه وه قسانیان ده کرد، من به تاقی ته نی به ته نیشت باوکمه وه دانیشتبووم، جار ناجاریکیش یاروی بازرگان نیگای دلنه وایی تی ده گرتم. له ساتیکدا تیبینی نه وه م کرد نه و سندووقه ی دوا نامیزی له باوکم داوه، نموونه ی بچوو ککراوه ی سندووقه کانی تره لی جوری شتوومه که کان جیاوازه دایکم به هه مان نیگای مالناوایی لی کردین، له ناسوه وه ده رکه وت، به ده ستی ناماژه ی سلاوی کرد و ون بوو له کاتیکدا کارمن وه ییشووی بچووک بوو، پیه کانی

ته که ته کیان بوو بهسهر په لهههورینکی کوچهرییهوه شوّپ بووبوونهوه و ړایدهژهندن.

له ریکهی وشکانی باران لیی نه کردهوه. یاروی گالیسکهوان، ئیدی لهبهر رهشبهختی، یاخود گهشبهختی بووبیت به ههمان ئاقاری ئاواره کردندا تیپهری. چاوانم وه کوو یادهوه رییه کی هه تاهه تایی به رزاییه سه وزیوشه کانیان پاراست، هه روه ها ئه و شه قامانه ی له سه ر گرده کان لی درابوون، له گه ل ده رگه که وانه ییه کانی مالان.

له و مزگه و تانه رامام کرابوونه کلیسا و خاچیان به سه ره وه بوون. ئینجاش شوینه که بونی ئیمه ی لی ده هات. جیپه نجه مان به خانو وه کانه وه دیار بوو. بون و جیپه نجه. بونی باوکم و جیپه نجه ی محه مه د دی مؤلینا. بونی تیکه لبووی دایکم به بونی باوکم. هه روه ها جیپه نجه ی تواوه ی مؤلینا له جیپه نجه ی خانه واده ی ئیرناندیسدا. بون و مورکی ئه نده لووسیه کان. ساته یلی تیژ تیپه و ماوه، دره ختیك ره گه کانی له زه ویدا دیار نین و لقه کانی و شك و گه لاکانی زه ردن.

بیرم له مانویل و خوانا و کارمن کردهوه، له پ فرمیسکیک دره کرد. ئیستا باوکم له سندووقیک بوو چاوه پی دوا مهنزل ده کات. من و براکانیشم له سندووقی تردا ماینهوه. له غه ناته حهواینهوه. له بهردهم کوشکی سوور ههندیک ئاومان خواردهوه. کوشکی گورین لهسهر گرده بلنده که یه وه لیمانی ده پوانی. منیش له بناره وه ملم بو پیشهوه وه رسوو پاند، تاکوو له دیواره کانی پابمینم. وه پیریکی نه خوش ها ته به رچاوم. ده تگوت زه لامیکه جلی ئافره تانی له به ره، تاکوو دیار نه بیت.

پاشان گهیشتینه جهییان. له جهییان یاروی گالیسکهوان هاواری کرد: "نهسپه کان به کهیفی دلمی خویان ری ده کهن". کابرای گالیسکهوان شیراندی: "نهسپه کان غهزلیون". من لادانی نهسپه کانم دهبینی و لییان رامابووم. حهزی یاروی گالیسکهوان بو بهرزه فتکردنیان لاملیه کهیانی پتر ده کرد.

جلهوت به دهستهوه بیّت مانای نهوه نییه حوکم بهسهر پر حه کاندا ده کهیت. چهندیک جلهو شل بکهیت نهوهنده دهسه لاتت زیاتر دهبیّت، به گالیسکهوانم گوت: "به دلی نهسیه کان بکه". پاشان لیّم پرسی: "نه گهر دوای حهزی نهوان بکهوین، ناخو ده گهینه کویّ؟"، "ده گهینه قه لای خوّلین گهورهم، قه لای خوّلین".

به سهرم ناماژهم کرد و به دهستیشم رهزامهندیم راگهیاند. زانیم ههرچهند به گومانهوه بوو، دلمان به دلی ناژه لانهوه پیوهسته. نهوان له نیمه باشتر دهزانن نه گهر شته که پیوهندیی به غهیبهوه ههینت.

ناخو وه لامم به داخوازیی ئهسپه کان دایهوه، یاخو به حهزی خوم که ده تگوت جیبرینیکی کونه؟ یان بو داواکردنی یارمه تی؟ بو یارمه تی یاخود بو دلدانهوه؟ ئاخو لهو ساته دا شتیکم زیاتر له به پشتدانی دهستیکی نزیك ده ویست؟ دهستیك خوینی من به ده ماره کانیدا ری بکات؟ جهیان ناوه عهره بییه که ی خناینه، جهیان چهند ریانی کاروانه کانه. جهیان چهند ریانی بو و بو نیمه.

یاروی گالیسکهوان فهرمانه کهمی وه کوو تینوویهك قوّستهوه. وام زانی هوّکاره کهی نزیکیی مهودا و خیّراییی حهسانهوهیه. که چی سه یرم هاتی گالیسکه وان خه لکی قه لای خوّلین بوو. گونده که ی وا وه سف کرد وه ك نهوه ی شاره زای بم، له سه ر ترقه ی سمی نه سپه کان سترانی دیهاتیی بوّ چریم، وای ده زانی من ده یاز زنم. یار وی گالیسکه وان نهیده زانی سندووقه که مردوویه کی تیدایه. نهیده زانی مردووه که به بیستنی نه و گورانیانه له شهقه ی بال ده دات.

له کاغهزهکانی میگیل دی مؤلینا ته توان/ ۱۹۵۳ هممبهر ناشتنی باوکم له قهلای خؤلین ۱۹۴۱

(3)

له گالیسکه که وه سهرمکیشا داروپه ردووی قه لایه کی نه نده الووسیم بینی به ته نیشتیه وه قه لایه کی دی لی بوو فرناندوی سیم مینیم بنیاتی نابوو، پاشان کاتدراییه یه که ده رکه و ته قوناغی دروستکر دندا بوو. گالیسکه وان گوتی: نه وه سه ت ساله خه ریکی بنیاتنانین که چی هیشتا ته واویان نه کر دووه. له شهقامه یلیک شاره زایان بووم به سهر هه ندیک گهرماوی عهره بیدا تیبه ریین کابرای په نجا سالان به پرسیاریک ناماژه ی پی دا: گهرماوی عهره بی دا: گهرماوی عهره بی دا: بوو، هه ر به نیسپانیش ده ناخاوت، منیش، نایا ده کریت پیی بیژم من خه لکی نه نده لووسیه که می نابیت نه ویش وه ک من نافذه لووسی بیت؟ نه نده لووسیه که میزووی باپیرانی نازانیت، یاخود پشتگویی ده خات؟ به هه مان زمان قسانمان ده کرد، به یاخود پشتگویی ده خات؟ به هه مان زمان قسانمان ده کرد، به

ههمان ئاماژه، ههمان ئهدگاریشمان ههبوو. لی ئهوهندهی ههیه یه کمان مایهوه و ئهوی تریش دهرکرا.

لهو ریکه ههورازه ی ده چووه وه سهر قه لای خولین، ناچار بووم به دلیکی ترساو له کهوتنی تابووته که له گالیسکه که دابه زم، ههرچهنده به گوریس شه ته که درابوو، له دواوه رویشتم به ههردوو ده ستم تهرمه کهم گرتبوو. ههرچهنده ته خته مان له نیراندا بوو، لی دلی له ژیر له پمدا لیی ده دا. گرده به رزه ماندوو که ره که. ته رمی باو کم. ئه و دلو په بارانانه ی بوونه به شین له دیمه نه که. ماله بچوو که بلنده کان و ئه و باخه زهیتوونانه ی به شیوه یه کی هه تاهه تایی له ئاستردا دریژ بووبوونه وه. هه موو ئه مانه سالانیکی زوریان ده گهیاند به سهر چوون، سالانیکی زوری داها توو. منیش، ویرای لاوازی و که مئه زموونیم، له نیوه یدام. وه کوو یه کیک لیی ده روانم بزانیت ئه وی رابورد دیت، ئه ویشی دیت ته نیا دووباره بوونه وه ی رابردووه. ئاینده میژووه، میژووش خاریکیش له ئاوینه دا.

به پنی ئاره زووی هه ردوو ئه سپ گهیشتینه گۆړه پانی قه لای خوللین. له وی گالیسکه که له ژیر سیبه ری دره ختیکی گهوره دا ویستا. دره ختیک دیاره هینده ی گونده که کونه. کاتیک دابه زیم و له په گه کانی نزیك بوومه وه، تیبینیی هه ندیک پیتی عهره بیم کرد. هه ینی له تیپه هه لکولراوه کان ورد بوومه وه، "دی مولینا بو هه میشه "م خوی نده وه.

کابرای گالیسکهوان به پارچهنانیکی پر له پهنیر بیر پر به به بیر پروزیییه کهمی بری. لیمی پرسیم داخل عهره بی ده دانم. "بهلی". په وجا به دهستی ناماژهی بل باله خانه دوو نهومییه کان کرد،

گوتی "خانهواده یه کی مۆریسکی لیرهدا دهژی". خانهوادهی دی مۆلینا؟"، "به لین، دهیانناسی؟".

هیشتانه کینی ئاسمان پرووشهی ده کرد. له و دهمه دا زانیم و هستان له ژیر دره ختدا ئاکامه کهی توند تره له و هستان له ژیر باراندا. له ژیر دره خته که دا ئاوه که تیکه ل به توزی سه رگه لاکانه و ه ده رژیته سهرمان. کیژولهیه ک له بانیژه یه کی بو بچوو که وه سه ری ده رهینا. گالیسکه وان به دهستی ئاماژه یه کی بو کرد و ون بوو. "ئه م کیژولهیه له خانه واده ی دی مولینایه"، به ده زهرده خه نه وه وه که نه وه ی خه ونی کونه براده ریکی به دی هینابیت، وای گوت.

کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۳۸

(3)

لهو ننسوه دا، ریسگه که م به روخسار نه خشسینرابوو. روخساره یلینك به قهباره ی ناوله پم. چهندیک ههنگاویک ده چوومه پیشی، پنم له روخساریک ده نا، چهندیکیش بگه رامایه ته دواوه، دوو جاران پنم له روخساره که ده نا. دایکم گوتی: نهمه سووری ژیانه. گوتی: به سهر روخساره کاندا ری ده که ین. ده چینه سهر که پووه کان. قامکی دوشاوم ش له چاوه کان توند ده که ین. به لایه کی پنمان له سهر گوی چکه کان داده نیس . گوتی: پاشان لایه کی پنمان له سهر گوی چکه کان داده نیس . گوتی: پاشان زاره کان هه لمانده لووشن. جاریک له ریخو له دا جنگیر ده بین دایکم گوتی: ده بینه نه بوو. دایکم گوتی: ده بین کردم. دایس نابینا بوو. مندالیکی جاوساغی بوو. منداله که ناره زووی ره نگردنی ده کرد. حه زی پوو نیگاری رووبار بکیشیت. نیگاری گرده کان. نیگاری ماله

بچووکه کان. نیگاری پشیله. نیگاری ملیه پته کان. نیگاری دره خته کان. همروه ها حهزی له نه خشاندنی نیگاری دایك بوو له هیچ بروانیت. به دوو چاوی بیناگاوه. دوو چاو چهندینك بکوشن ببینن نابینن.

رینگه دریژه کان، چهندیک دریژبن، به رؤیشتن لهسهری تهواو دهبن. بینگومان وا ده لین. وا ده زانن رینگه کان ستوونی یان ناسویین. من لهبهر زؤریی گهران بهدوای باوکمدا ده زانم رینگه کان بازنه یین. ده زانم نهوی رووی دا روو ده دات. نهوی روو ده دات رهنگه روو ده دات ههر روو ده دات. نهوی دواتر روو ده دات رهنگه رووی دابیت. دایکم گوتی: میژوو خوی دووباره ده کاته وه. گوتی: هیچ شتیکی نوی له ژیر خوردا نییه. گوتی: نه ده کریت لیره ده رچیت نهیش بگهیته نهوی. دایکم گوتی: رؤیشتن بهسهر رینگه دا گهیشتن حه تمی ده کات. به لام رو خساره دزیوه کهم ناگوریت. دایکم نهیگوت ده گوریت. نهیگوت هم رچهنده ده زانین و نازانیت.

<u>88</u>

مۆسىقايەكى سۆفىگەربى توركى



دایکم جاریک به ناماژه و جاریکیش به درکاندن، ده یویست روو له قه لای خولین بکهم. رازی نهمانه وه ی له کوینکام نه زانی، ههروه ها نهینیی ناره زووی له وه ی کوچ بو شویتیکی تر بکهم. شویتیکی تر باوکمی لی نه بیت؟ نه و باوکهی نیستا له ژیرزهمینی ماله کونه که ماندا له گه لمدا پیاسه ده کات و له پشتمه وه به رووی زهردهه لگه راویه و له ده ستنووسه کانی باپیران ده روانیت. باوکم لیره له کوینکا بینیم، پتر له وه ی روژانی دواییدا بیبینم.

به حهزی مانهوه کوچم کرد. مالناواییم له دهستنووسه کانی باپیرانم کرد به به لینی گهرانهوه. له گهل به لین به گهرانهوه سهرجهم دهرگه کانم داخستن. کاتیک دهرگهی مالم کلوم کرد، باوکم تهماشایه کی دواوه ی کرد، چون ناوبریکی دارین له یه کدیمان جیا نه کاتهوه. چون ناوبریکی زهمه نی لیکمان جیا نه کاتهوه. لهبهر حهزی مانهوه له شویتی خوّم مهییم، که چی ئهو بزهیه کی کرد و دهستی راستی بو سلاو به رز کرده وه. له گهشته دریژه که دا له کوینکاوه بو مهدرید و له مهدریده وه بو خاین، پاشان بو قه کی درو، به لکوو بو کونی شار دراوه. هه ندیک جار، پاشتیما بو قسه ی درو، به لکوو بو کونی شار دراوه. هه ندیک جار، وه کوو ئیستا، جوانیی به سهرچوو تازه تره له جوانیی ساوا. ته ویلی چرچ، هیله لوچه کانی روومه ت، جووت هیلی ده وری لووت،

چاله کانی روومهت که بوونه ته جالی خر، ئهو رینگایانهی جوانیی ساوا پنیاندا تیده پهریت، ئهو زهوییه به رگهی بناغه کانی ماله کونکریتیه کان و تیکمه کان و دزیوی ده گریت.

بهو گرده ی قه لای خولینی له سهر بنیات نراوه سهر که و تم، له ژیر سیبه ری دره ختیکی گه و ره دا حه سامه وه. تا چاو بر بکات باخی زهیتوون بوو، شتیکی به گویدا چرپاندم نه مبیست، به لام هه ستی کلولیی لا روواندم. له ساتیکدا هه ستم به گومرایی کرد، دایکم له بانیژه که وه سه ری ده رهینا و ده ستی بو دریژ کردم. له کاتیکدا من نزیك ده بوومه وه، تیبینیی نه وهم کرد خانووه کان له وانی کوینکا ده چن؛ کورت، ده رگه کانیان کون و گه وره، که وانه یی، بانیژه کانیان بچووك. ریگه که م بری، ده رگه که کرایه وه. له دواوه ی رو خساریك ده رکه وت له من ده چوو.

<u>90</u>

- پیمان گهیشتووه ئیوه مهر وهکوو قوربانی سهر دهبرن؟
 - نا، ئيمه مهر سهر نابرين.
 - باشه بۆچى مەړ سەرنابړن؟
 - چونکه ئێمه گۆشتى مەړ ناخۆين.
 - ئەي گۆشتى بەراز دەخۆن؟
 - نا، نا گۆشتى بەرازىش ناخۆين.
 - ئەي بۆ گۆشتى بەراز ناخۆن؟
 - چونکه ئێمه گۆشت ناخزين، ئێمه ړووهکيين.
 - دوا جار کهی بوو گۆشتی بهرازتان خوارد؟
 - ئێمه گۆشتى بەراز ناخۆين.
 - بۆيە نايخۇن پېتان حەرامە، وايە؟
 - نا، گۆشتى بەراز ناخۆين لەبەر ئەوەي رووەكىين.
- شايەدتان ھەيە گۆشتى بەراز ناخۆن چونكە رووەكىن؟
- ئايا تۆش شايەدت ھەيە ئىمە بۆيە نايخۇين چونكە حەرامە؟

- ئەركى من ئەوەيە پرسيار بكەم، رۆلى تۇ ئەوەيە وەلام بدەيتەوە!
 - بەلگە لاى ئەوەيە داوا دەكات.
 - تۆ تۆمەتبارى بە موسوڭمانبوون بە نھێنى.
 - ئەي بەلگە؟
 - ئەوەيە، تۇ گۆشتى بەراز ناخۇيت.
 - تۆمەتەكە مايەي پېكەنىنە.
 - كەواتە تۆ دانى پىدا دەنىيت موسولمانىت؟
- من دانی پیّدا دهنیّم رووهکییم. دانیشی پیّدا دهنیّم پرسیارهکهت مایهی شهرمه.
 - به بۆنەى ئەم شەرمەوە دەسووتىنرىيت ئەنى خوانەناس.

(له دادگایی کارمن دی مؤلیناوه، کوینکا ۱۹٤۱)

<u>91</u>

"بالندهی تامهزرۆی دەنكهگەنم له سەربانه، بالهكانی لیك كردوونهتهوه، بهلام بهداوهوه بووه."

(مەسنەوى/ رۆمى)

<u>92</u>

کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۳۸

(5)

له ریگه بیره یلی و شکم بینین، چهندین تهماشای تاریکییه که یم بکردایا، روخساری خومم ده بینی. چاوه ده ریوقیوه توقینه ره کانم که چاوه ریی به زهییان ده کرد، سه رنجی سه رییان ده دا، له کاتیکدا به ترسیکی زور تره وه له سه ره وه له چاوانمم ده روانی، وه ک ترسی یه کیک پشیله یه کی ره ش به دوو چاوی سه و زه وه له تاریکیدا بینیت.

داپیره نابیناکهم هیچی ههمبهر کویرییه کهی به منداله کهی نه گوت. قسهی گونجاوی بۆ راقه کردنی نابینایییه کهی نهبینیهوه. به بازیانی به بازیانی به بازیانی به بازیانی به بازیانی به بازیانی به بازیه کهی باراناوی و سارد، منداله که بریاری دا لی بروانیت. به قهلهمی رهش لیی نزیك بووهوه. گوتی: نهجوولیی دایکه. گوتی: دایکه تهواو چاوت بکهوه. گوتی: چاوانت رهنگ ده کهم دایکه. گوتی: ئهو چاوانه که خوا بیری چووه رهنگیان بکات. ئیدی قهلهمه کهی به چاویدا کرد. قهلهمه کهی برده ژوورهوه و دوو بازنهی بچووکی کیشا. دوو بازنه پهروهردگار دهیتوانی به قامکی تووتهی بیانکات، به لام نهیکرد.

<u>93</u>

ئهی ئهوی خوشیویست و منی دهسخه رو کرد... به دهنگی شیخ محهمه د عومران



له کاغهزه کانی میگیل دی مؤلینا قهلای خؤلین/ ۱۹٤۱

(4)

ئهو کیژۆلهیهی ون بوو لای دهرگهی مال دهرکهوتهوه و لیّی روانیم. چاوه فستقی و دهموچاوی خړی کارمنیان بیر هیّنامهوه. بهرهوړووی چووم و ماچم کرد، له پشتییهوه زهلامیّکی چل سالان دهرکهوت، تهواو له من دهچوو.

لویسی نامترزام دلّی دامهوه، پاشان خانهواده که کتر بوونهوه، بقیه خر بوونهوه گوایا هیچ ریّگهیهك بتر ناشتن له قه لای خرّلین نییه. راستیه کهی من دوودل بووم، بیرم لهوه کردهوه راسپارده قهرزه، منیش نهم ههموو مهودایهم بتر وه فاداریی نهو بریوه. به لام وامان لیّکدایهوه چاوه روانی، ته نانه ت گهیشتن به کوینکا بتر مردووه که ریسواییه، ناشتنیش له نامیزی قه لای خرّلین، وه کوو لویس گوته نی، وه کوو ناشتنه له کوینکا. نا لیره دا ماممان له گه ل براکانیدا ده نیر ریّن، گله یی لی کردم.

مهزهندهم کرد گویم له گوزارشتی "پیویست ناکات پاسپارده که به پرووکهشییه کهی وهربگریت، بهلکوو به ئامانجه کهی" بی ئهوه ی بزانم کی ئهمه ی درکاند، ئاخو یه کیك له وانی ئهوی گوتی، یاخود به خهیالمدا هات. کاتیك رازی بووم، ساتی بیده نگی دایگرتین. نیگایان له نیوان خویاندا گورییه وه، له کاتیکدا من له روو دامام. ئه و دهمی پرسیاره سهرسورهینه کهم له چاویاندا خوینده وه، پیم راگهیاندن نویژ له کلیسا ده بیت و ناشتنه کهش له گورستانی کاسولیکان، ئیدی ئاهیکیان بیدا هاته وه.

لهگهڵ خۆرئاوابووندا، ئاوابوونى يهكجارهكيى باوكم بوو. بۆ دواجار نيگام كرد و به دڵێكى پړ گريانهوه ماڵناواييم لێ كرد. کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹٤۰

(7)

داپیره نابیناکهم به بیده نگی بهرگهی گرت. بهرگهی ئازاری گهورهی گرت، تاکوو ئومید به منداله کهی ببه خشیت. پاش ئهوهی منداله که تهواو بوو و بهدهم بزه خه نهوه دانیشت، دایکه بی ویستی خوی فرمیسك به چاوانیدا ها ته خواری. لهو دهمه دا دوو بازنه رهشه که کهوتنه سهر روومه تی. ئیدی وه کوو دایکم گیرایه وه، منداله که رابوو و ئامیزی لی دا. به ناوله پی کولمه کانی سرینه وه. منداله که نیگاری روخساری خری دایکهی کیشا. نیگاری برو رهشه دریژه کانی کیشا. نیگاری دهمی کیشا به دوو لیوی کراوه وه. نیگاری لووته بچوو که کهی و قره رهشه کهی به پهرچهمه قاوه بییه کانیه وه. دوای ئه وه ی نیگاری چاوانی کیشا، یه کیان سپی و ئه وی دی سپی، به رهشی ره نگردن. دایکه نهیده زانی کوره له و کاته وه له چاوانی نه روانی. کوره و ینه کیشراوه کهی هه لیزارد. و ینه کیشراوه که لیی کوره و به هیچ گوناه یک نه کرد. چاوانی دایکم ده روانی. کوره هه ستی به هیچ گوناه یک نه کرد. چاوانی دایکم

سپین، له گهل خویدا وای ده گوت. وای ده گوت بی نهوه ی بزانیّت دوو چاوی سپی نابینایی ده گهیهنن. وای دهزانی تهنیا دوو چاوه سپیه که لیّی ناروانن. به بیره کانی سهر رینگه ده لین چال، منیش ناوم ناون بیره و شکه کان. ناویرن لیبان نزیك ببنه وه، حه زده کهم دابه زمه ناویانه وه و تیباندا ری بکهم. ده کریت به بازدان بچیته ناو گشت بیره کانه وه، رینکردن به گیری به شینکی ره سه نی چیر و که که یه، به ریتمین جیاواز له رینکردنی نه وانی سهره وه. بیرهه لکه نان دین و ده چن وه که نه وه به سهر شووشه دا بجوولین. ده زانم، چونکه راها تو وم، بیره کان به یه کدییه وه به ستراون، رووبه ریان یه کسانه، یاخود زیاتره له سهر رووی زهوی، گواستنه وه له بیرینکه وه بو بیرینکی دی له رینگهی به رزاییه کانه وه ده بیت به لایننامه که ش ده لیت چه ندین نهم بیر و نه و بیر بکه یت، به لایننامه که ش له سهر پشت هه لبگریت. حه تمه ن وه که میرووله یه کت لی دیت همه مو و جوره به ردین هه که یه نیت، تو سه رله نومید، واته گه یشتن به دوا بیر، نه وه ده گه یه نیت، تو سه رله نوی ده ست پی ده که یه وه.

براکهم بوو. کاتیک دهرگه کرایهوه، دهرگهی مالی دایکم له قەلاى خۆڭىن، خۆم لە ئاويتەكەدا بىنىيەوە. لە يەكەمىن ساتدا وام زانی لهپشت دهرگه کهوه، نهك به تهنیشتیهوه، ئاوینهیه کیان بۆ ژوورەوە داناوە. خۆم بە دریژی و لاوازییه کەمەوە بینی. بە قژی رهش و تێکچڕژاو و درێژيهوه. به چاوه خړهکانييهوه. لهو ساته دا بيرم لهوه كردهوه، وا باشتره دهستم به قرْمدا بيّنم، كاتيْك ئەوەم كرد تېيىنيم كرد. لە ئاوينەكە دەستم بەرز نەبووەوە، بهلکوو روخسارم بزهی هاتیٰ و دوو دهست کرانهوه باوشم لی بدهن، گویم له دایکم بوو لهودیو ئاویتهکهوه بی ئهوهی دیار بيّت پيّم دهڵيّت، ئەوە جمكانەكەتە. كاتيك لە ھۆش خۆم چووبووم، باوکمم بینی منی خستووهته سهر شانی به شەقامەكانى كوينكادا دەسووريتەوە، كەچى من بەسەر شانى باو کمهوه تهماشای خومم ده کرد و له بانیژهی مالمانهوه ئاماژهم بۆ خۆم دەكرد و قسەگەلنكم ھەلدەبزركاند ھىچم بىر نىيە. ئايا ئەوە براكەم بوو بەسەر شانى باوكمەوە؟ ياخود ئەوى بانيژەكە بوو؟ ئەوجارى لە شەقامە سەرەولىۋىيەكەدا غلۇر بوومەوە، ئايا ئەوە من بووم دەستم شكا، ياخود براكەم بوو؟ ئاخۆ لە كوينكا بووین، یان له قهلای خوّلین، یاخود لهو شاره دووره بووین ليوهى هاتم؟!

دايكم گوتى ئەوە جمكەكەتە. بەر لەوەى ھەناسەيەك

بخومه وه پیشمان که و به رزیر زهمینیکی تر له ژیر ماله که. براکه م له پیشمه وه بوو، به حه زی یه کیک بوونه وه ری سهیر ببینیت چاو دیریم ده کرد. نه وی خوی ببینیت. له و ده می دایکم ده دوا، چاوه روانی وه لامه کانی براکه م و په رچه کرداره کانی بووم، له وه دا له و تاله نه بینراوانه ده گه رام به وی ده به ستمه وه.

له ژیرزهمینه دریژ و چوارگؤشه که دا پیچهوانهی ژیرزهمینه لاکیشه کهی کوینکا، چهند سندووقیک له گؤشهیه کی بهریندا بوون. براکهم پیمی راگهیاندم ئیستا خالمیه.

له گوشه و ژووره کانی تر دهستنووسه کان دانرابوون و پاریزرابوون. دهستنووسه کانی خانهواده ی دی مؤلینا له لقی یونس له قه لای خولین. دهستنووسه کانی کوچی یه کهم له کوینکا و مانهوه دوای به کرستیانبوونی زورهملی و دادگه کانی پشکنین و شورشی ئهلبوشارات و کوچپیکردنی یه کجاری. دهستنووسه کانی مانهوه و مانور دوای ئهوه ی موریسکییه کان راگویزران.

ئهرشیفی قه لای خوّلین له گهل ئهرشیفی باوکم و ئهرشیفه کهی کوینکادا ته واو که مال ده بوو. نامه کانی نیّوانیان و ئه نامانه ی نه گهیشتن. روّژانه کان و چیروّك و هوّنراوه و نیگاره کان. ژیانی مروّقگه لیّك ده رنه کران، به لام له زهویی خوّیاندا دوور خراوه بوون. له نیّوان سته م له سه رخاکه که ت و سته م له زهوییه کی ناموّدا، کامیان هه لده بریّریت؟

کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹۴۰

(9)

روّژیکیان، دایکم گوتی: وینهی روخسارت بکیشه. گوتی: هونهرمهندیک کاتیک وینهی دنیای کیشا ئهوجا زانی وینهی روخساری خوّی کیشاوه. گوتی: رهنگه له وینه که دا جوانیه کی شاراوه ببینیت. بویه منیش وینهی روخسارمم کیشا تاکوو جیهان ببینم. وینهی جیهانیشم کیشا به لکوو روخساری خوّم ببینم. له کوتاییدا بوم دهرکهوت، ههروه کوو چوّن ههمیشه بوّم دهرده کهوت، وینهی روخساری دایکم ده کیشم. له بهرابهر ئاوینه که داده نیشتم، ورد ده بوومهوه، ئه دگاره ناشرینه کهی خوّم لهبهر ده کرد. لی ههر هینده ی تهماشای کاغهزم ده کرد، روخساری دایکه نابیناکهم، ئه و دایکهی به دوو چاوی سبیه وه نابینا بوو.

جاریکیان، وه کوو دایکم مؤچیاریی کردم، بریارم دا

سهرلهنوی وینهی دنیا بکیشم. وینهی بیر، دولچهم کیشا. فالدرمهیه کم کیشا ده گهیشته بنی بیره که، بیره که وشکی کردبوو. دهبوو به شهلهشهل بهناویدا ری بکهیت. لهناو بیره کان وینهی گردولکهم کیشا، وینهی شاخ و دهشتم کیشان. وینهی دو کانی ناسنگهری و کیلگهی زهیتوونم کیشا. مندال بووم لاسایی قسه کانی دایکمم ده کردهوه. وینهی پهنجهره و خانووم کیشا. وینهی دیواریکی روونم کیشا ده کرا لیوهی تیههی. وینهی روخه کانی دوو رووباری بچووکم کیشا. وینهی دوو بهلهمی بی سهولم کیشا. وینهی دوو کهوانهوه کیشا. وینهی شهبولی بی دهریام کیشا. له کوتاییدا وه کوو چون مهمیشه نیگارم ده کیشا، وینهی روخساری دایکمم کیشا. دایکه همیشه نیگارم ده کیشا، وینهی روخساری دایکمم کیشا. دایکه نابیناکهم، به دوو چاوی سهیههه.

دایکم گوتی: ههمووی تیده پهریت. گوتی: دهبیت ههمووی تیه پردم تیه پرت. تیده پهریت، یاخود ون دهبیت. بهره و شهقامه کهی بردم و گوتی: بروانه، ناوه کهی پرشته سهر زهوییه که. دایکه نابینا کهم گوتی: بروانه چنن ناو به نیو کونه کاندا ده پروانه چنن بروانه چنن خنی پیدا ده کات تاکوو هه لبیت. گوتی: بروانه چنن هیچ شوینه واریک جی ناهیلیت. گوتم: تهماشا ده کهم. گوتی: شته کان ناوا تیده په پرن پاشان جاریکی دی ناوی پرژانده وه. پاشان گوتی: بروانه. گوتم: ده پون په له په کی بروانه. گوتم: ده پون په له په کی خی جی ده هیلیت. گوتم: ده بینم. گوتی: دوای توزیک نامینیت. خی جی ده هیلیت. گوتم: ده بینم. گوتی: دوای توزیک نامینیت.

به لام دایکم روخساری من نابینیت. رؤیشت بی نهوه ی ناشرینیه کهم ببینیت. به لهوه ی نیشانه کانی نهشکه نجه دان له سه ر تهویلم ببینیت. دایکم نهیگوت هه ندیک شت هه ر دهمینن. هه ندیک شت که لین دروست ده که ن. نهو که لینانه ی شته کان دروستیان کرد به سه ر ناچن. دایکم نهیده زانی که لینی رؤیشتنی باوکم به سه ر ناچیت. کوچی میگیل تیناپه ریت. مه رگیشی به سه ر ناچیت. نهیده زانی که لینه کان له دلدا قوولن، زایه لهیشیان له ناو چه وان و ده و روبه ری لووتدایه. نهیده زانی ناشرینیی و نابیت. ده موجو و می بر کونجر کونجر بووه. چاله کانی ده لیی چزووی هه نگ له ناو که لینه کان.

چاله کانی رینگهم ناو ناوه بیر، بیری وشك دادهبهزمه ناوی و تیدا رینده کهم. له نیویاندا تهراتین ده کهم. لهمهوه ده چم بو ئهو و شاخه یلیک به سهر شانمه وه ن وه کوو ههر برواداریکی دلسوز. باوه رداریک چه ندین شاخی هه لگر تووه، به لام شاخه کانی من ناوین. شاخه کانم تاشه به رد نین. شاخه کانم له بازلت و مه رمه ر نین. شاخه کانم، نه وانی به سهر شانمه وه ن، شاخه یلی شلن. شل وه ک جیوه. شل وه ک ناو. شل وه ک خوین.

<u>98</u>

کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹٤۱

(11)

ئەو ئاسمانەى بى كشتوكالە، باران دەبەخشىت. مەرگ، دەستھەلنەگرتن لە ژيانمان بى دەبەخشىت. ژيان، مەرگى زياتر دەبەخشىت. پياوى ئايىنى خوا ناناسىت. ئەوى ھەموو شتى لەدەست داوە، دەيداتى.

99

له قه لای خولین نامه کهی باوکم ئاشکرا بوو. ئهو پیتانهی نهده بینران وه کوو تیشکی خور دیار بوون. باوکم به خهتیکی جوان نووسیبووی:

"ئەو رۆژەى ناوەرۆكەكەى ئاشكرا دەبىت، لە جىگەى خۇت بمىنئەوە. نامەكە لە گۆرى خوان دى مۆلىناى باپىرتدا بشارەوه."

<u>100</u>

کارمن دی مؤلینا کوینکا/ ۱۹٤۱

له رینگه بز جیبه جینکردنی فهرمانی لهسیداره دانم له سزنگه ی له تایین هه لگه رانه وهم، دوا وشه ی خوّم ده نووسم:
"ثهم شاره شاری منه. مردووه کانم تا لیره دان. یادگهم لیره یه."

<u>101</u>

له کاغهزه کانی ثیبراهیمی کوړی میگیل دی مؤلینا ته توان

باوکم رایسپاردم کاغهزه کانی له ناو سندووقیکدا بپاریزم، ههروه ها کاغهزی نوییان بخهمه سهر به دهستی خوم بیاننووسم. بی نهوه ی به گرینگیی نهوه ی نووسراوه، یاخود دهینووسم بزانم، راسپارده کهیم جیبه جی کرد، به لکوو به وه له گوره کهیدا بحه سیته وه. به لکوو له بی موبالاتیه کهم خوش بیت.

لی سهره پرای تؤمار کردن و لهبه رگرتنه وه، پاسپارده ی ههره زه حمه تی باوکم ئهوه بوو پوله و نهوه کانم ههموو ئهو کاغهزانه له شویتنکدا بپاریزن: یان له ژیرزهمینه کانی کوینکا، یاخود له قه لای خولین.

لهبهر ئەوەى من تەنيا راسپاردەكە دەگوازمەوە، ئەم كاغەزە بۆ نەوەكانىم جىي دەھىڭلىم، تاكوو بزانن چى دەكەن؟! له خهونمدا درهختیکی زهبهلاحم بینی، گهلا گهوره کانی دهوهرین تهواوی عهردیان داپؤشیبوو. گهلاکان زهردی پایزیی بوون، ههر دهستت بهریان بکهوتایا دهشکان. بایه کی توندی دههات، وام ههست ده کرد بیبهزهییانه دهمبات. له کاتیکدا بیرم لهوه ده کردهوه خرّم بدهمه بال دره خته که، شتیك وای لی کردم گهلایه ک هه هم همه.

گهلاکه گهوره هینندهی ناوله پی جووتیارینك دهبوو، شهقشه ق چون له ئهزهلهوه وا بووبیت. کاتیك لیم روانی، تیبینیی ئهوهم کرد ناوم لهسهر ئهتهمه کانی (نسیج) کولراوه. پیچهوانهی واقیع، له خهونه کهدا ئینتیمام بر دایکم بوو.

له ساتیکدا زریانه که وهستا، بیده نگییه کی هه تاهه تایی نهویی داگرت، له بان دره خته که وه گه لایه لیك جاویان تی بریم پوخساری مندالانی خه نده لیویان هه لگر تبوو. له سه رعه رده که ش ناوه هه لکو لراوه کانی نیوان ئه ته می گه لا نه زه لییه کانم بو ناشکرا بوون. تیباندا نهم ناوانه م خوینده وه: عه بدوللا، نایشه، مه ریه م، خوان، ماریا، کارلوس، میگیل، خوانا، مانویل، کارمن، نیبراهیم. له و کاتی بو پیشه وه به ملی سوو پاو بو دواوه گه لاکه مم هه لگر تبوو و به ره و پووگه یه که ده پویشتم شاره زای بووم، بینیم گشت گه لاکان بوونه دره خت، یه خه یان گر تبووم و منیش رامده کیشتن.

<u>103</u>

ئه و رۆژەى دوا گەشتم دىت و خۆم بۆ گەمىيەكى نەگەراوە ئامادە دەكەم، لەسەر رۆخەكە بە بىن جانتا دەمبىنن، نىمچە رووت، وەكوو كورانى دەريا.

(ئەنتۇنىق ماچادىل)

سەرچاوەكان

لهم روزمانه دا ویرای گهشته مهیدانییه کانم و خویندنه وه ی ده ده ده که شده کانی تایبه ت به و قوناغه ی باس کراوه، سوودم له گهلیک کتیب و لیکولینه وه وه رگر تووه، لیره دا وه کوو نووسه رده خاوه نه کانیان بکه م:

1. Fioravanti, M Victoria: Agrida Burillo, Fernando: Lopez Garcia, Bernabe.

Romon Lourido y el estudio de las relaciones hispanomarruquies, la agencia espanola de cooperacion para el desarrollo, 2010.

- 2. Garcia Arenal, Mercedes, La aljama de los moros de Cuenca del siglo XV, estudio en la Universidad de Complutense de Madrid.
- 3. Garcia Arenal, Mercedes, Inquisicion y moriscos: los procesos del tribunal de Cuenca, Edit: Siglo XX1, 2009.
- 4. moliner, Antonio, la expulsion de los moriscos. Edit: Nabla ediciones, 2009.
- ابن حزم، رسائل ابن حزم الاندلسي، تحقيق د. احسان عباس، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ط٢، ١٩٨٧.
- كاسترو، اميريكو. اسبانيا في تاريخها: المسلمون والمسيحيون واليهود. ترجمة: د.
 على منوفي، المركز القومي للترجمة ٢٠٠٢.
- أونجاس، بدرو. حياة العورسكيين الدينية. ترجمة: د. جمال عبدالرحمن، المركز القومي للترجمة ٢٠١١.

ويراى ئەو كتيبانەي لە ناوموەدا ناويان ھاتوون.

فەرھەنگۆك

ئاپۆرا: ئاپۆرە، ئاپوورە، كۆماى خەڭك پېكەوە. ازدحام.

ئاكنجى: نىشتەجى.

بسمیل: غوسل، وسل، ریورهسمی تایبهت بن پاکبوونهوه و نزیکیی له خودا.

پرياسكه: پرياسك، پريسك، پريسكه، پريزه. بوخچهى له دەسرۆكه.

پسمام: پزمام، كورهمام، ئامۆزا.

پەز: مەر.

پۆز: تفنك، لووت، كەپوو، دفن، گەپ، بىڭل.

تاتەشىر: تاتەشوار، تەختەبەردىك مردووى لەسەر دەشىن.

تفنك: پۆز، لووت، كەپوو، دفن، گەپ، بىڭل.

تەقەت: شاردنەوە، وەشيراو.

جمك: جمكانه، دووانه، جووته، جميّ، جمړانه، لفانه، زگ دووانه، دوو مندال به سكيّك بووبن. توام.

دژمان: جوين، جمان، جوون، جنيو، دژوون، خەراو، سخيف.

ديرۆك: مێژوو. تاريخ.

ړووگه: قیبله. شویننیك زۆر كەس ړووى تى دەكەن.

زانخواز: لاپرەسەن، لاپرە، لاپرەسەنگ، كونجكۆل، زۆرپرسكەر، خۆھەلقورتىنەر، خۆتىپھەلقورتىن، دەستىوەردەر، لووتتىوەژەن، ماتىكەر، مايتىكەر. فضولى. زایننامه: بروانامهی لهدایکبوون. شهادهٔ میلاد.

سهرجهله: سهجهره، شهجهرهنامه، رهگهزنامه، نووسراوی ناوی باوباپیران.

غەزلىن: غەزرىن، لە جى لانەكەوتىن، مانگرتىن، گەگرتىن، تۆران و قسەنەكردنى يەكتك.

قایه: بهردهشاخ.

قشله: قرْله، قشره، سهربازخانه، بنکهی چه کداریی دهولهت له جیّگه یه کدا.

قەلاندۇشكان: قەلاندۇش، قەلاندووش، قەلادۇش، قەلادۇشە، قەلادووشان، سوارى سەرشانى كەستىك.

قۇچان: تاپۇ، سەنەد، قەبالەي مولك.

کازیوه: کازیوه، کازیبه، بوولیّلهی بهیان، تاریك و روون، سهحهر، شهبهقی، گهردی بهیان، کازوکووز، مهلابانگدان.

کلاوئاسن: کلاوخود. کلاوخووده، کلاوزرێ، تاسکلاو، کوومزرێ، خووده.

كۆتەل: پەيكەر، سەروسەكوت.

گرده ام: گرده امین، گردی امین، المه ته پولکه، گرده با، گهرده با، خمخمورك، زهویی قوپاو، ههردی روّجوو. كثبان رملیة (رمال متحركة).

گلکو: گلی بهسهریه کداکراو، کۆمای خاك، گۆړ، قهبر.

کتێبه چاپکراوهکانی وهرگێږ

- ۱. ئاويزه ۲. به هاو كاريى حهمه سهعيد زهنگنه (كۆمه له بهرههم)، ئاماده كردن. چاپخانه ئۆفىسى الادىب. كهركوك۲۰۰۳
- دیالؤگ (چاوپێکهوتنی ئهدهبی) چاپخانهی ئهرهبخا.
 کهرکووك۲۰۰۵
- ۳. ناعهقلانییهت له گوتاری جهبههی تورکمانیدا. جهبار قادر.
 چابخانهی ئهرهبخا. کهرکوك۲۰۰۵
- هیزه وریابن (کۆمهڵه چیرۆك) عهزیز نهسین. له بلاو کراوه کانی کتیبفرۆشی سۆران (ههولیر). چاپخانهی گهنج. سلیمانی۲۰۰۵
- ۵. ژننك بۆ شەش پياو (كۆمەللە چىرۆك) عەزىز نەسىن.
 خانەي وەرگىران. ھەولىر٢٠٠٦
- ۱. وهرزی کۆچ بهرهو باكور (رۆمان) ئەلتەيب سالح.
 دەزگای ئاراس. ھەولىر ۲۰۰۷
- ۷. دریژترین سال (پۆمان) زوهدی داودی. دهزگای ئاراس.
 ههولنر۲۰۰۸
- ۸ شیکاگۆ (رۆمان) عەلا ئەسوانى. دەزگاى ئاراس. ھەولىر ۲۰۰۹
- ۹. بالهخانهی یاقوبیان (روزمان) عهلا ئهسوانی. دهزگای ئاراس. ههولیر ۲۰۰۹

- چاپی۳، دهزگای فیربوون بز چاپ و بلاوکردنهوه. همولیر ۲۰۲۳
- ۱۰. چهمك و ئيستاتيكاى شوين له ئهدهبدا چ۲ (لێكۆڵينهوه). دهزگاى ئاراس. ههولێر ۲۰۰۹
- ۱۱. مروّفتِك ناوى لەناواندا نىيە (روّمان) واسىنى ئەلئەعرەج. ئاراس. ھەولىر ۲۰۱۰
- ۱۲. شهماعیه (رؤمان) عهبدولستار ناسر. ئاراس. ههولتر ۲۰۱۰
- ۱۳. تاکسی (رۆمان) خالد ئەلخەمىسى. ئاراس. ھەولىر ۲۰۱۰. چ۲ ئەندىشە۲۰۱۷
- ۱٤. کهسیّتیی تاکی عیّراقی ـ باقر یاسین. ئاراس. ههولیّر۲۰۱۱. چ۲ دهزگای سهردهم ۲۰۱۲
- 10. موبارهك و سهردهمه كهى ـ محهمهد حهسهنين ههيكهل. له گهڵ عومهر عهلي غهفور. ئاراس. ههولێر ۲۰۱۲
- ۱٦. مه کیافیللی له تای تهرازوودا ـ د.موحسین محهمه د حوسین. ناراس. ههولیر ۲۰۱۳
- ۱۷. میرنامه(رۆمان) جان دۆست. ناوەندی رۆشنبیری و هونهریی ئەندیشه. چاپخانهی رجایی ـ تاران۲۰۱۳
- ۱۸. عیراقییهك له پاریس (روّمان) سهموّئیل شهمعون. ناوهندی روّشنبیری و هونهریی ئهندیشه. چاپخانهی رجایی ـ تاران۲۰۱۶
- ۱۹. ریشه کیشکردن و دیکتاتوریی تاکباوه پی لهعیراقدا ـ باقر یاسین. دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم. سلیمانی۲۰۱۵
- ۲۰. عهشیقی وهرگیّر (روّمان) جان دوّست. ناوهندی غهزهلنووس. سلیّمانی ۲۰۱۵

- ۲۱. زەنگەكانى رۆما (رۆمان) جان دۆست. ناوەندى غەزەلنووس. سليمانى٢٠١٥
- ۲۲. ماله ئەندەلوسىيەكە (رۆمان) واسىنى ئەلئەعرەج. ناوەندى غەزەلنووس. سلىمانى٢٠١٥
- ۲۳. ویرانه پیاو (رؤمان) عهبدولعهزیز بهره که ساکن. دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم. سلیمانی ۲۰۱۷
- ۲۶. ههرهسی ژیرخانیک (روزمان) نهوزهت شهمدین. ناوهندی روزشنبیری و هونهریی نهندیشه. چاپخانهی نهندیشه ـ سلیمانی ۲۰۱۷
- ۲۵. کوژرانی کابرای کتیبفروش (روّمان) سهعد محهمهد رهحیم. دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم. سلیّمانی ۲۰۱۷
- ۲۹. مارتینی بهختهوهر (رؤمان) جان دؤست. ناوهندی غهزهلنووس بز چاپ و بلاوکردنهوه. چاپخانه: تاران. ۲۰۱۷ سلیمانی
- ۲۷. ژنهی خوانه ناس (پومان) عهلی به در. ناوه ندی پوشنبیری و هونه ریی ئه ندیشه. چاپخانه: ئه ندیشه. سلیمانی ۲۰۱۸
- ۲۸. سهماهانی (رؤمان) بهرهکه ساکن. دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم. چاپخانهی سهردهم. سلیّمانی ۲۰۱۸
- ۲۹. کچانی چیرو کخوان (روّمان) مهها حهسهن. ناوهندی روّشنبیریی رهههند. چاپخانه: ناوهندی رهههند. سلیّمانی ۲۰۱۹
- ۳۰. میژووی خوینریژی له عیراقدا ـ باقر یاسین. ناوهندی غهزهلنووس بر چاپ و بلاوکردنهوه. چاپخانه: تاران ۲۰۱۹ سلیمانی

- ۳۱. سیبه ره کانی جهسته (روزمان) سه عد محه مه د ره حیم. ده زگای چاپ و په خشی سه رده م. چاپخانه ی سه رده م. سلیمانی ۲۰۱۹
- ۳۲. خهسینراو (نؤڤلیت) سهلاحهدین بولوت. ناوهندی غهزهلنووس. چاپخانهی تاران ۲۰۱۹
- ۳۳. زریاب (پۆمان) مەقبول ئەلعەلەوى. ناوەندى پۆشنبيرىي رەھەند. سلێمانى. چاپخانەي پيرەمێرد ۲۰۲۰
- ۳٤. گەمژەيى ماركىز (رۆمان) عەواد عەلى. دەزگاى رۆشنبيرىي جەمال عىرفان. چاپخانە: تاران ۲۰۲۰ سلىمانى
- ۳۵. دەستنووسى پىترسبۆرگ (رۆمان) جان دۆست. مالى وەفايى. ھەولىر ۲۰۲۰
- .۳۹ تراژیدیای نووسهرانی رووس. جهودهت هۆشیار. دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم. سلیمانی ۲۰۲۰
- .۳۷ رۆمان له نێوان ئەندێشه و واقیعدا. جەودەت هۆشیار. دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم. سلێمانی ۲۰۲۰
- ۳۸. تق ههموو شته جوانه کانی منی (رقرمان). ئه حمه نال حهمدان. ناوهندی رقشنبیریی رهههند. سلیمانی ۲۰۲۱
- ۳۹. سیماکان (رِوْمان). زهینهب حفنی. دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس. ههولیر ۲۰۲۲
- ٤٠. كەرەنا (رۆمان) محەمەد ئەلئەسفەر. دەزگاى رۆشنبيرىي جەمال عيرفان. چاپخانە: تاران ٢٠٢٢ سليمانى
- ۱3. له حزووری کتیبدا (وتاری ئهدهبی). عهلی حوسین.دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم. سلیمانی ۲۰۲۲

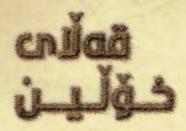
- ٤٢. په يامي ړووناکي (ړۆمان). محهمهد تهرهزي. دهزگاي فيربوون بۆ چاپ و بلاوکردنهوه. ههولير ۲۰۲۳
- ٤٣. وێرده کانی ئه یوبی پاسهوان (ڕۆمان). ئه حمه د ئه لعه تییه.ده زگای فام بۆ چاپ و بلاو کردنه وه. هه ولێر ۲۰۲۳
- ٤٤. نووسه رانی رووس له ژیر چه کووشی به لشه فیزمدا. د. جهوده ت هؤشیار. ده زگای چاپ و په خشی سه رده م. سلیمانی ۲۰۲۳

دەربارەى نووسەر

رۆماننووس و وەرگنړ "ئەحمەد عەبدوللەتىف" لە مىسر - قاھىرە سالى ١٩٧٨ لەدايك بووه. تاكوو ئىستا پىنج رۆمانى نووسيوه: "كليلساز" ٢٠١٧، "جيهانى مەندل" ٢٠١٢، "كتنبى پەيكەرتاشەكە" ٢٠١٧، "ئىلياس ٢٠١٤، "قەلاى خۆلىن" ٢٠١٧.

له زمانی ئیسپانییهوه چهندین رۆمانی بۆ عهرهبی وهرگیراون. ئیستا خویندکاری دکتۆرایه له زانکۆی غهړناتهی ئیسپانی.

> سەباح ئىسماعىل/ كەركۇوك ۲۰۲۳/٥/۱۸



ئەم رۆمانـه باسـمى ئـەو موسـوڵمانانە دەكات كــه دوامى لەدەســتدانمى دەســەڵاتمى ئىسلامـمى ئـه ئەندەلـووس، ئەژێـر دەســەڵاتمى كرســتياناندا مانـەوە و ناچارمى گۆرپنمى ئايينيان كردن، پێيان دەگـوتن مۆرپسكمى.

ليُرودا روْماننـووس ووك ئەزموونگەرنىك لـە ريْگـەم خەيالْم ميْژووييپـەو باسـمى خانەوادەپـەك دەكات "محەمـەد دى مۆلىنـــا"، بـە پەنابردن بـۆ دەستنووس و نامـه و دیکۆمێنـت و راپۆرتـی نهێنیـی دادگهکانـی پشـکنینی ئەو كاتە، رازى يتر لە دوو سەدە و نيوى ئەو بنەمالەيەمان بۆ دەگێرێتەوە. باپيريـان وەسـيەت بـۆ رۆڵەكانـى دەكات پشتاوپشــت مێــژووى ئــەو بەھەشــتە ونبووهیان بنووسنهوه و وهریبگیرن و ریکمه بخـهن و لـه ژیرزهمیـن و تونیّـل و كونوكولوبوري مالهكانياندا بيانشارنووه، چونكيه يادگه وترانويه و مۆرىسكىيانمان بۆ دەگێرنەوە، ھەر لە ھاتنە ئاوەوەت كاسۆلىكان بۆ شارت کوینـکا و ســهیاندنی نایینـی کرسـتیانی و زمـان و جلـی نیسـیانی بهســهر رامکراواندا. وپِّـرام ئەمانـەش ئــەوم مايــەم ســەيرە، بــە خەپــال و خەونــم گەرائەۋەپيان بۆ زێىدە، خۆپيان، كليلىم، مياڵ و نەخشىەكانيان ھەڵگرتبـوون و زمانــ رەســەنى خۆشــيان پاراســتبوو و لــه ژپــرەوە هــەر لەســەر ئاپينەكــەم خۆپان مابوون، كەچمى ئىنجاش ئەوانىي بوون بە كرستيان بۆ ئەوەمى خاكمى دادگەكانىي پشكنين و ناچارى كۆچپٽكردن ھاتن، ياخود ئەشكەنچە دران و لە ملیان درا.





